ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ,,

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡ. 830

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
6
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1928
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 6 Λ. 7. ΔΥΣΙΣ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 6 Λ. 46
ΕΥΤΥΧΙΟΥ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 16.2 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 7.8 ΜΕΣΗ ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΑΝΕΜΟΙ: ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΟΝΙΟΝ ΔΙΑΦ. ΑΣΘ. ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΟΝΙΟΝ ΟΛΙΓ. ΤΕΤΑΡΑΓΜ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 752.3

ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΫΠΑΛΛΗΛΙΚΟΝ

Ἡ καταρτισθεῖσα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς μελέτην τοῦ δημοσιοϋπαλληλικοῦ ἐπιτροπή, διὰ τοῦ ὑποβληθέντος πορίσματός της, δὲν προτείνει βεβαίως ὅ,τι θὰ ἱκανοποίει τὰς ἀπαιτήσεις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, δὲν προτείνει ἴσως οὔτε ὅ,τι θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ λύσῃ τὸ ζήτημά των κατὰ κάποιον ὁριστικὸν τρόπον. Ὑποχρεωμένη νὰ ρυθμίσῃ τὸ πόρισμά της πρὸς τὴν ἐπάρκειαν καὶ ἀντοχὴν τοῦ δημοσίου ταμείου, διέγραψε τὰς προτάσεις της τοιαύτας ὥστε νὰ μὴ εἶναι ἀπραγματοποίητοι. Περὶ αὐτοῦ δὲ καὶ ἐπρόκειτο. Προορισμὸς τῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἦτο νὰ ὑποδείξῃ τίνα αὔξησιν θὰ ἔπρεπε νὰ δώσῃ τὸ Κράτος πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους του, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μείνουν οὗτοι ἀπολύτως εὐχαριστημένοι. Αἱ ἀξιώσεις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων εἶναι γνωσταὶ ἐκ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πανυπαλληλικοῦ συνεδρίου καὶ οὐδεὶς ἐσκέφθη νὰ τὰς χαρακτηρίσῃ ὑπερβολικὰς ἢ ἄλλως πως παραλόγους, ὥστε νὰ παρίσταται ἀνάγκη ἐπιτροπῆς διὰ νὰ τὰς διακριβώσῃ. Προορισμὸς τῆς ἐπιτροπῆς ὅμως ἦτο νὰ μελετήσῃ καὶ ν' ἀποφανθῇ κατὰ πόσον τὸ Κράτος, καταβάλλον πᾶσαν προσπάθειαν, θὰ ἦτο εἰς θέσιν ν' ἀνταποκριθῇ πρὸς τὰς δικαίας ἀξιώσεις τῶν ὑπαλλήλων του. Αὐτὴν τὴν ἔννοιαν ἔχει τὸ πόρισμα τῆς ἐπιτροπῆς. Πραγματούμενον δὲ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως δὲν θὰ ὤφειλε νὰ θεωρηθῇ—διότι δὲν εἶνε—ὁριστικὴ λύσις ἢ κἂν τελικὴ διευθέτησις τοῦ δημοσιοϋπαλληλικοῦ. Θὰ ἦτο ἁπλῶς σταθμὸς προσωρινός, μέχρις οὗ ἡ βελτίωσις τῶν κρατικῶν οἰκονομικῶν ἐπιτρέψῃ γενναιοτέραν ἐνίσχυσιν πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους.

Ταῦτα γενικῶς ἐπὶ τοῦ πορίσματος τῆς ἐπιτροπῆς παρατηροῦντες, δὲν θέλομεν νὰ εἴπωμεν ὅτι δὲν ἐπιδέχεται ἢ δὲν χρειάζεται τροποποιήσεις, ἰδίᾳ ὑπὲρ τῶν κατωτέρων ὑπαλλήλων, τῶν ὁποίων ἂν αἱ ἀξιώσεις δὲν εἶνε δικαιότεραι τῶν ἀξιώσεων τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων, αἱ ἀνάγκαι ὅμως εἶνε πλέον ἐπείγουσαι, καθόσον οἱ πλεῖστοι τούτων μὲ τοὺς σημερινοὺς μισθοὺς στεροῦνται ὄχι τῶν ἁπλῶς ἀναγκαίων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπολύτως ἀπαραιτήτων. Λογικὸν θὰ ἦτο αὐτῶν ἡ σχετικὴ ἀνακούφισις νὰ ἐπιδιωχθῇ πάσῃ θυσίᾳ καὶ πρωτίστως. Δὲν ἀποκλείεται καὶ ἄλλας ἀτελείας νὰ περιέχῃ τὸ πόρισμα κατὰ τὰς λεπτομερείας αὐτοῦ, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει ἀρκετὰς θὰ ἠδύνατο νὰ ὑποστῇ βελτιώσεις ἂν αἱ δημοσιοϋπαλληλικαὶ ὀργανώσεις ἐπελαμβάνοντο τῆς μελέτης του δεχόμεναι αὐτὸ κατ' ἀρχήν, ἀναγνωρίζουσαι δηλαδὴ ὅτι τὰ προτεινόμενα διὰ τοῦ πορίσματος μέτρα εἶνε πᾶν ὅ,τι ἐπὶ τοῦ παρόντος δύναται τὸ Κράτος, καὶ ὑποδεικνύουσαι πῶς θὰ χρησιμοποιηθοῦν δικαιότερον, λυσιτελέστερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον αὐτὰ τὰ ὁποῖα δύναται σήμερον νὰ διαθέσῃ τὸ Κράτος.

Οἱ προϊστάμενοι τῶν ὑπαλληλικῶν ὀργανώσεων ἔχοντες πεισθῆ, ἐλπίζομεν, περὶ τῆς ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀδυναμίας τοῦ Κράτους νὰ ἀνταποκριθῇ ὁλοκληρωτικῶς εἰς τὰς πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους του ὑποχρεώσεις, πρέπει ν' ἀποβλέψουν ἐπίσης καὶ πρὸς τὰς ἐπιτακτικὰς ἀνάγκας τῶν ὑπαλλήλων, ἀναμενομένων μάλιστα τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα. Ἀντὶ δὲ τῆς ἐμμονῆς εἰς ἀξιώσεις δικαίας μὲν κατὰ πάντα, ἀλλὰ μὴ δυναμένας ἤδη νὰ γίνουν ἀποδεκταί, πρέπει νὰ στρέψουν τὰς ἐνεργείας των πρὸς τὴν συντομωτέραν ἀπὸ μέρους τοῦ Κράτους παροχὴν τῆς δυνατῆς ἐνισχύσεως, ἐφόσον ἡ πρέπουσα παρίσταται ἀνέφικτος.

Ἡ δὲ Κυβέρνησις ἀφ' ἑτέρου, υἱοθετοῦσα τὸ πόρισμα τῆς ἐπιτροπῆς, ὀφείλει μετὰ σπουδῆς νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν πληρεστέραν καὶ εὐστοχωτέραν δυνατὴν ἐφαρμογήν του. Εὑρισκόμεθα εἰς τὰς παραμονὰς τοῦ Πάσχα καὶ οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι διατελοῦν εἰς οἰκονομικὴν κατάστασιν οἰκτράν, τὴν ὁποίαν αἱ πατροπαράδοτοι πρόσθετοι ἑορτάσιμοι δαπάναι θὰ καταντήσουν ἐντελῶς ἀδιέξοδον.

Ἀμφιβάλλομεν ἂν αἱ ὑπολειπόμεναι μέχρι τοῦ Πάσχα ἡμέραι ἀρκοῦν διὰ τὴν συμφώνως πρὸς τὸ πόρισμα τῆς ἐπιτροπῆς διευθέτησιν τοῦ δημοσιοϋπαλληλικοῦ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὅμως ἐπιτακτικὴ παρίσταται ἀνάγκη ἐνισχύσεως οἰκονομικῆς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων διὰ τὸ Πάσχα ὑπὸ οἱονδήποτε τύπον παρεχομένης.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΙΣΙΝΗΝ ΖΩΗΝ

ΑΙ ΝΕΑΙ ΣΥΜΠΑΘΕΙΑΙ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΝΩΝ ΓΛΕΝΤΖΕΔΩΝ

Μετὰ τὴν Ζοζεφίναν Μπαῖκερ.—Ἡ κιτρινόμαυρη Ἰνδὴ χορεύτρια Γκαγιατρί.—Καὶ ἡ Τζεμὰλ Ἀνὶκ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Μάρτιος.— Ὅλα τὰ πράγματα ἀλλάζουν εἰς τὸν ψεύτικον αὐτὸν κόσμον, ἀκόμη καὶ αἱ προτιμήσεις διὰ τὰ χρώματα. Μετὰ τὸ καστανόμαυρο χρῶμα τῆς Ζοζεφίνας Μπαῖκερ, οἱ ἄπιστοι Παριζιάνοι, ἄπιστοι σὰν ὅλους τοὺς ἄνδρας, ξετρελλαίνονται τώρα μὲ τὸ κιτρινόφαιο χρῶμα τῆς Ἰνδῆς χορευτρίας Γκαγιατρὶ καὶ τῆς μαλαισιανῆς Τζεμὶλ-Ἀνίκ.

Ἡ Γκαγιατρὶ ἔκαμεν ἤδη ἀρκετὸν θόρυβον ὄχι μόνον ὡς χορεύτρια, ἀλλά, ἐσχάτως, καὶ ὡς νικήτρια εἰς τὰς ἱπποδρομίας. Ἦλθε πρώτη εἰς τὸν ἀγῶνα μεγάλης ἀντοχῆς μεταξὺ Παρισίων—Κυανῆς Ἀκτῆς. Ἡ μὶς Γκαγιατρὶ εἶνε ἀνακάλυψις ἑνὸς Γάλλου μαρκησίου, ὁ ὁποῖος τὴν ἐγνώρισε μόλις πρὸ ἔτους, ὅταν εὑρίσκετο εἰς τὰς Ἰνδίας, ὡς χορεύτριαν ἑνὸς βουδδικοῦ ναοῦ καὶ τὴν ἐπῆρε μαζί του εἰς τὴν Εὐρώπην, διὰ νὰ εἰσαγάγῃ τοὺς ἱεροὺς χορούς της εἰς τὸ προάστειον τοῦ Σαὶντ-Ὀνορέ. Ἡ Ἰνδὴ αὐτὴ ἱέρεια, μὲ τὸ θεσπέσιον λυγκρὶν καὶ παρθενικὸν σῶμα, δὲν ἔχει παρὰ ὀλίγους μῆνας εἰς τὸ Παρίσι, κατὰ τοὺς ὁποίους δὲν κατώρθωσε νὰ μάθῃ οὔτε μίαν γαλλικὴν λέξιν. Καὶ ὅμως τὸ ἐλάχιστον αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἤρκεσε νὰ τὴν κάμῃ δημοφιλῆ εἰς τὴν γαλλικὴν πρωτεύουσαν. Ἐμπρὸς εἰς τὸ ἄστρο τῆς Γκαγιατρί, ἡ ἀνάμνησις τῆς Ζοζεφίνας Μπαῖκερ ἔχει σχεδὸν τελείως λησμονηθῆ. Τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς Γκαγιατρὶ εἶνε ἡ ἁγνότης της, μία ἁγνότης τελείως ἀσυμβίβαστη μὲ τὴν σατανικότητα ποῦ συστρέφει τὸ μπρούντζινο κορμί της. Ἰδίᾳ μετὰ τὴν ἀθλητικὴν νίκην της, ὁ θαυμασμὸς τῶν Παριζιάνων καὶ τοῦ κόσμου τῆς Ριβιέρας ἔφθασεν εἰς τὸ κατακόρυφον καὶ θὰ ἤξιζε, μὰ τὴν ἀλήθειαν, νὰ γίνῃ μία στατιστικὴ τοῦ χρήματος, ποῦ ἐξοδεύεται ἡμερησίως ἀπὸ ὅλον αὐτὸν τὸν κόσμον διὰ τὰ λουλούδια, τὰ ὁποῖα προορίζονται διὰ τὴν Γκαγιατρί. Ἀλλ' ἡ Ἰνδὴ χορεύτρια δὲν ἐνθουσιάζεται καθόλου μὲ ὅλα αὐτά. Φαίνεται μάλιστα ὅτι πλήττει εἰς τὴν Γαλλίαν, ἀφοῦ, καθὼς λέγεται, σκέπτεται νὰ ἐπιστρέψῃ πολὺ συντόμως εἰς τὴν παραμυθένια της πατρίδα, ὅπου οἱ χοροί της δὲν προορίζονται διὰ τὴν τέρψιν τοῦ διασκεδάζοντος κόσμου, ἀλλὰ διὰ τὴν λατρείαν τοῦ θείου.

Ὁ ἄλλος παρισινὸς ἀστὴρ εἶνε, καθὼς εἴπομεν, ἡ μαλαισιανὴ χορεύτρια Τζεμὶλ-Ἀνίκ. Ὅταν ἡ ὀνειρώδης αὐτὴ διαβολογυναῖκα, μὲ τῆς ὑπέροχες, ἁρμονικὲς γραμμές, σωριάζεται εἰς τὰ τελευταῖα ἀκκόρντα μιᾶς περιέργου μουσικῆς, ἐπάνω εἰς τὴν σκηνήν, σὰν ἕνα λουλοῦδι ποῦ ἐμάδησεν ὁ ἄνεμος, τότε τὸ παρισινὸν κοινὸν μαίνεται ἀπὸ ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν πνίγει μέσα εἰς μίαν ἀνθοπλημμύραν. Εἰς μίαν ἀπὸ τὰς τελευταίας παραστάσεις τῆς Τζεμὶλ-Ἀνίκ, τὴν ὁποίαν παρηκολούθησα, μία κυρία, ποῦ ἐκάθητο δίπλα μου, ἀκούουσα τὰ συνεχῆ χειροκροτήματα τοῦ μαινομένου κοινοῦ ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει τῆς μελαχροινῆς αὐτῆς διαβόλισσας, εἶπεν εἰς τὸν σύντροφόν της:

—Τί εὔκολο ποῦ εἶνε, ἀλήθεια, νὰ σημειώσῃ κανεὶς ἐπιτυχία σήμερα. Ἀρκεῖ νὰ βγῇ μιὰ γυναῖκα γυμνή, νὰ κάμῃ μερικὰς κινήσεις καὶ τὸ κοινὸν ξετρελλαίνεται. Καὶ τί ὑπέροχη ζωὴ ποῦ τὴν περνοῦν αὐτὲς ἡ χορεύτριες!

Καὶ ὅμως πρόκειται περὶ τρομερᾶς παρεξηγήσεως! Ὑπάρχουν πολλοὶ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι πιστεύουν πράγματι, ὅτι ἡ χορεύτριες αὐτὲς δὲν κάμνουν τίποτε ἄλλο ὅλην τὴν ἡμέραν, ἀπὸ τὸ νὰ δέχωνται θαυμαστάς, μαζὶ μὲ τὸ κόρτε καὶ τὰ δῶρα των, καὶ ὅτι τὸ βράδυ πηγαίνουν ἔτσι, ἄνευ ἄλλης διαδικασίας, νὰ χορέψουν δύο τρεῖς χοροὺς διὰ νὰ συνεχίσουν καὶ πάλιν τὴν «ὑπέροχην» αὐτὴν ζωήν. Θὰ ἔπρεπεν ὅμως ὅλοι αὐτοὶ νὰ παρακολουθήσουν μίαν καὶ μόνην δοκιμήν, νὰ ἴδουν τὰ βάσανα καὶ τὰ μεσαιωνικὰ μαρτύρια ποῦ ὑφίστανται ἡ γυναῖκες αὐτές, διὰ νὰ μεταβάλλουν ἀμέσως γνώμην.

Ἡμεῖς παρηκολουθήσαμεν μὲ μερικοὺς ξένους συναδέλφους μίαν δοκιμὴν τῆς Τζεμὶλ-Ἀνίκ. Αἱ, λοιπόν, εἶνε ἀδύνατον νὰ φαντασθῇ κανεὶς πόσον δύσκολα κερδίζεται ἡ... εὔκολη αὐτὴ ἐπιτυχία. Ὁ καθηγητὴς τῆς Τζεμὶλ δὲν ἔχει, ἀσφαλῶς, ἀνθρώπινη καρδιά, ἢ ἂν ἔχῃ, θὰ τὴν ἐκληρονόμησεν ἀπὸ τοὺς σκοτεινοὺς ἐκείνους ἀνθρώπους τῆς Ἱερᾶς Ἐξετάσεως. Ἡ πτωχὴ ντίβα εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ κάμῃ μὲ τὸ σῶμα της ἕνα τόξον, ἐγγίζοντας τὸ κεφάλι της εἰς τὴν γῆν. Βεβαίως ἔχει ἀρκετὴν εὐλυγισίαν διὰ νὰ τὸ κάμνῃ χωρὶς πολλὴν δυσκολίαν. Ἀλλ' ὁ ἀπαίσιος αὐτὸς καθηγητὴς δὲν μένει εὐχαριστημένος. Καὶ ἡ Τζεμὶλ εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ ἴδιο πρᾶγμα δυὸ καὶ τρεῖς καὶ πέντε καὶ δέκα φορές. Οἱ ὀλίγοι ἡμεῖς θεαταὶ ἀρχίζομεν νὰ κουραζώμεθα, ἱδρώνομεν σχεδὸν καὶ ὅμως ἡ Τζεμὶλ δὲν κουράζεται. Χωρὶς νὰ ἀναπαυθῇ οὔτε μίαν στιγμήν, ἀρχίζει μίαν νέαν ἄσκησιν ἀκόμη κουραστικωτέραν. Ὁ ἄσπλαγχνος καθηγητὴς δὲν ἐννοεῖ νὰ παραδεχθῇ ὅτι ἡ πτωχὴ Τζεμὶλ ἔχει κλειδώσεις, ἔχει ἀρθρώσεις, εἶνε ἄνθρωπος τέλος πάντων. Θέλει νὰ συστρέφωνται ὅλα τὰ μέλη της σάν... ξεβίδωτα. Καὶ ἡ Τζεμὶλ μὲ τὸ μαῦρο μαγιό της χορεύει, χορεύει καὶ ἡ ὧρες περνοῦν. Ἀρχίζει κανεὶς νὰ ἀσθμαίνῃ διὰ λογαριασμόν της, αὐτὴ ὅμως δὲν ἐκάθησεν ἀκόμη νὰ ἀναπαυθῇ. Τώρα ἔχουν τοποθετήσει ἕνα κοντάρι ἀρκετὰ ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου ὑψηλότερα ἀπὸ τὸ κεφάλι τῆς Τζεμίλ. Τὸ πόδι της πρέπει νὰ φθάνῃ ἕως ἐκεῖ, οὔτε τόσο χαμηλότερα, ἔτσι θέλει ὁ ἄτεγκτος καθηγητής. Καὶ ἡ Τζεμὶλ ὑπακούει...

Καλή μου κυρία, ποῦ παρακολουθεῖτε μὲ τὰ λορνιόν σας τὴν παράστασιν, ὄχι, δὲν εἶναι τόσον εὔκολον νὰ σημειώνῃ κανεὶς ἐπιτυχία σήμερον, οὔτε καὶ τόσον ὑπέροχη εἶνε ἡ ζωὴ ποῦ περνοῦν... αὐτὲς ἡ χορεύτριες!

* * *

Ἡ Γκαγιατρὶ λοιπὸν καὶ ἡ Τζεμὶλ Ἀνὶκ κατέκτησαν σήμερον τὸ Παρίσι. Ἀπὸ καθαρῶς αἰσθητικῆς ἀπόψεως εἶνε καὶ αἱ δύο ἀνώτερες ἀπὸ τὴν Ζοζεφίναν. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἔχει καμμίαν σημασίαν. Διότι διόλου ἀπίθανον μιὰ νέα Ζοζεφίνα νὰ κάμῃ αὔριον νὰ χλωμιάσῃ τὸ ἄστρον τῆς Ἰνδῆς καὶ τῆς Μαλαισιανῆς. Ὅλα τὰ πράγματα ἀλλάζουν εἰς τὸν ψεύτικον αὐτὸν κόσμον. Πάντως ἠμπορεῖτε νὰ εἶσθε βέβαιοι ὅτι καὶ τὸ νέον ἄστρον, ποῦ θὰ ξετρελλάνῃ τὸ Παρίσι, δὲν θὰ εἶνε ἀπὸ τὴν Εὐρώπην. Ἐφ' ὅσον θὰ ἐπικρατῇ ἡ τζάζ, τὸ μαῦρο θὰ εἶνε τὸ ἐπικρατέστερον χρῶμα εἰς τὰ μιοῦζικ χώλ.

V.

Λίαν προσεχῶς εἰς τὴν «Πρωΐαν»

Ἀρίστου Καμπάνη

Ἡ δικτατορία τοῦ Βενιζέλου

Καὶ ἡ Μικρασιατικὴ πειπέτεια

Ἀπὸ τῆς πρώτης εἰς τὴν δευτέραν ἐκθρόνισιν τοῦ Κωνσταντίνου

1917-1922

Τὸ τελευταῖον μέρος τῶν Ἱστορικῶν Ἀναμνήσεων ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Κρίσιν

ΕΝΑΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΚΑΙ ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΑΣ ΜΕΓΑΛΑΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

Ἡ γαλλικὴ ἐπιρροὴ ἐν Ἑλλάδι.—Αἱ τάσεις τῆς Ἰταλικῆς πολιτικῆς.—Ἡ Μεγάλη Βρεττανία καὶ ἡ Ἑλληνοϊταλικὴ προσέγγισις

ΑΠΟ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ κ. ΟΥΪΛΛΙΑΜ ΜΙΛΛΕΡ

Ἐξεδόθη πρὸ ἡμερῶν ἐν Λονδίνῳ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἑλλὰς» τὸ τελευταῖον ἔργον τοῦ Ἄγγλου ἱστορικοῦ κ. Οὐΐλλιαμ Μίλλερ. Ὁ κ. Μίλλερ δὲν ἔχει βεβαίως ἀνάγκην παρουσιάσεως εἰς τὸ Ἑλληνικὸν κοινόν. Ἀπὸ μακρῶν ἐτῶν μελετητὴς τῆς μεσαιωνικῆς καὶ τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος—ἡ πρώτη του ἐπίσκεψις εἰς τὴν Χώραν μας χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 1894—θεωρεῖται εἷς τῶν βαθυτέρων γνωστῶν τῆς νεοελληνικῆς ἱστορίας καὶ πραγματικότητος. Εἶνε ὁ συγγραφεὺς πολλῶν περισπουδάστων ἔργων ἀναφερομένων εἰς τὴν Βυζαντινὴν καὶ τὴν νεωτέραν περίοδον, πολλὰ τῶν ὁποίων ἔχουν μεταφρασθῆ εἰς τὴν Ἑλληνικήν. Εἰς τὸ τελευταῖον ἔργον του, διὰ τὴν μετάφρασιν ἀποσπασμάτων τοῦ ὁποίου εἶχε τὴν εὐγενῆ καλωσύνην νὰ παραχωρήσῃ τὴν ἄδειαν εἰς τὴν «Πρωΐαν», ὁ διαπρεπὴς Ἄγγλος ἱστορικὸς ἐπιχειρεῖ νὰ δώσῃ μίαν εἰκόνα τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος, ὑπὸ τὰς ποικίλας πολιτικάς, κοινωνικὰς καὶ οἰκονομικὰς ἐκδηλώσεις της, μίαν εἰκόνα τοῦ νεοελληνικοῦ πολιτισμοῦ. Ἀπὸ τὸ μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδός του βιβλίον τοῦτο, ὅπου εἶνε καταφανὴς ἡ προσπάθεια τῆς ἀντικειμενικῆς ἐμφανίσεως καὶ τῶν νωποτέρων γεγονότων, παραλαμβάνομεν σήμερον τὰ σπουδαιότερα σημεῖα ἐκ τοῦ κεφαλαίου περὶ «Ἑλλάδος καὶ τῶν Γειτόνων της», ἐνῷ ἐξετάζονται αἱ σχέσεις τῆς χώρας μας μὲ τὰς Μεγάλας Δυνάμεις, τὰ Βαλκανικὰ Κράτη καὶ τὰς λοιπὰς χώρας, ὧν ἡ δρᾶσις σχετίζεται πρὸς τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα.

Ὁ συγγραφεύς, ἀφ' οὗ ἐξετάζει ἐν ἀρχῇ τὰς ἀγγλοελληνικὰς σχέσεις, διαπιστῶν ὅτι «ἡ Μεγάλη Βρεττανία εἶναι δημοφιλεστέρα ἐκ τῶν ξένων χωρῶν ἐν Ἑλλάδι, παρὰ τὴν ἀδιαφορίαν καὶ τὴν ἔλλειψιν φαντασίας, τὰς ὁποίας κατὰ καιροὺς ἐπέδειξαν αἱ ἀγγλικαὶ Κυβερνήσεις ἔναντι αὐτῆς», προχωρεῖ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν μετὰ τῆς Γαλλίας σχέσεων τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Γαλλία διεξάγει δραστηρίαν προπαγάνδαν ἐν Ἀθήναις. Ὁ πρώην πρεσβευτὴς αὐτῆς κόμης ντὲ Σαμπρέν, ἀπόγονος τοῦ Λαφαγιέτ, ὅπως ὑπέμνησεν εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἦτο δημοφιλής, ἐνεργητικὸς καὶ πανταχοῦ παρών· κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς «σαιζὸν» Γαλλικοὶ δραματικοὶ θίασοι ἐπισκέπτονται τὴν πρωτεύουσαν· ἡ Γαλλικὴ Ἀρχαιολογικὴ Σχολὴ δρᾷ εἰς τὴν πρώτην γραμμήν, δίδει δὲ μάλιστα καὶ μαθήματα Γαλλικῆς· ἡ Γαλλικὴ φιλολογία διαβάζεται εἰς εὐρὺν κύκλον (μολονότι οἱ Ἕλληνες ποθοῦν σήμερον περισσότερον νὰ μάθουν τὴν Ἀγγλικήν) καὶ οἱ εὔποροι Ἀθηναῖοι ἐπιθυμοῦν νὰ μείνουν κάμποσον χρόνον εἰς Παρισίους. Ἀλλὰ ἡ Γαλλία ἔχει νὰ ἐπιδιώξῃ πολλῶν πραγμάτων τὴν λήθην. Οἱ Ἕλληνες δὲν ἐλησμόνησαν τὸ Γαλλοτουρκικὸν σύμφωνον τοῦ κ. Φρανκλὲν Μπουγιόν, τὴν Τουρκόφιλον πολιτικὴν τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, τὴν διαγωγὴν τῶν Γάλλων στρατιωτῶν τὸν καιρὸν τῆς πυρκαϊᾶς τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τὴν μακρὰν παράλειψιν τῶν Γάλλων, ὅπως πληρώσουν τὸ ἀντίτιμον τῶν εἰδῶν τῶν χορηγηθέντων εἰς τὰ στρατεύματά των ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος διαρκοῦντος τοῦ πολέμου. Ἡ ἑκατονταετηρὶς τῆς ἐνισχύσεως τῆς Ἀκροπόλεως ὑπὸ τοῦ Φαβιέρου ἑωρτάσθη ἐγκαρδίως τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1926 καὶ μνημονεύεται εἰσέτι ὑπὸ εἰδικῶν γραμματοσήμων, ἀλλ' ὀλίγον ἔπειτα ἡ παράτυπος παράλειψις τῆς προσκλήσεως τοῦ Ἕλληνος πρεσβευτοῦ ἐν Παρισίοις εἰς τὸ συμπόσιον τὸ παρατεθὲν ὑπὸ τῶν Γάλλων παλαιῶν πολεμιστῶν πρὸς τιμὴν τῶν Βαλκανικῶν συμμάχων των, οἵτινες εἶχον μετάσχει τοῦ παγκοσμίου πολέμου, ἐπροκάλεσε μεγίστην δυσαρέσκειαν. Ὑπεβλήθη ἐπερώτησις εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ἡ Γαλλικὴ δικαιολογία ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἦτο «οὐχὶ Βαλκανικόν, ἀλλὰ Μεσογειακὸν Κράτος», παρέσχεν ἁπλῶς παράδειγμα τῆς παροιμίας: «Ὅποιος ἀπολογεῖται, αὐτοκατηγορεῖται». (Qui s'exquise, s'accuse).

Τὰ Γαλλοελληνικὰ χρέη

Ἡ Γαλλία οὐδόλως συμμετέσχε, χρηματικῶς ἢ ἄλλως, εἰς τὸ μεγαλύτερον ἔργον τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος — τὴν ἀποκατάστασιν τῶν προσφύγων. Τοὐναντίον ἡ αἰφνιδία ἄρνησίς της νὰ ὑπογράψῃ τὸ παράρτημα τοῦ πρωτοκόλλου τῆς Γενεύης, δι' οὗ ἀνετίθετο ἡ διαχείρισις τῶν νέων Ἑλληνικῶν δανείων εἰς τὴν Διεθνῆ Οἰκονομικὴν Ἐπιτροπήν, μέχρις ἐξοφλήσεως ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τοῦ πολεμικοῦ χρέους των, ἀνέβαλε τὴν σύναψιν τῶν δανείων καὶ ἠπείλησε νὰ τερματίσῃ, πρὶν τοῦτο περατωθῇ, τὸ ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων. Ἡ ἐνέργεια αὐτή, χαρακτηρισθεῖσα ἀπεριφράστως ὡς «ἐκβιασμός» ὑπὸ θερμοαίμου βουλευτοῦ ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς, ἐπεκρίθη μετὰ διπλωματικῆς μετριοπαθείας ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου, οὐχ' ἧττον ὅμως ἀπεδοκιμάσθη. Τότε ἐπῆλθε κεραυνοβόλος ἡ ἀναγγελία τοῦ Ἀμερικανικοῦ δανείου πρὸς τὴν Ἑλλάδα· τὴν ἐπομένην, 7 Δεκεμβρίου 1927, ἡ Γαλλία ἀπέσυρε τὴν ἀντίρρησίν της ὅπως ὑπογράψῃ, ὄντος ἐπίσης γνωστοῦ ὅτι αὐτὴν τὴν φορὰν τόσον ἡ Μ. Βρεττανία, ὅσον καὶ ἡ Ἰταλία θὰ ὑπέγραφον ὁπωσδήποτε. Τὸ πρὸς τὴν Γαλλίαν χρέος ἐμειώθη εἰς 180 ἑκατομμύρια χρυσῶν φράγκων, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἀξίας τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ τοῦ χορηγηθέντος εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὸ ποσὸν τῆς ὁποίας ὑπεβλήθη εἰς διαιτησίαν.

Τοιουτοτρόπως ἡ Γαλλία οὐσιαστικῶς ἐξηναγκάσθη νὰ πράξῃ τὸν Δεκέμβριον, ὅ,τι θὰ ἠδύνατο νὰ ἔχῃ κάμει ἑκουσίως ὡς ἔνδειξιν συμπαθείας τὸν Σεπτέμβριον. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ὁ κ. Πουανκαρέ, ὅστις ἦτο τὸ κυριώτερον ἐμπόδιον, θὰ ἠμποροῦσεν, ὅπως ἐλέχθη περὶ αὐτοῦ εἰς προγενεστέραν περίστασιν, νὰ φανῇ ὀλιγώτερον ἄκαμπτος (pourrait être moins carré).

Ἡ Γαλλικὴ Στρατιωτικὴ Ἀποστολὴ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Ζιρὰρ προσέφερεν ὑπηρεσίας, ὅπως καὶ οἱ προκάτοχοί της, εἰς τὸν ἑλληνικὸν στρατὸν καὶ διετηρήθη, ὅταν ἡ ὑπὸ τὸν ναύαρχον Τάουνσεντ ἀποστολὴ ἀπηλλάγη τῶν καθηκόντων της. Ἡ Γαλλία ἀπηχεῖ εὐμενῶς εἰς τοὺς διανοουμένους καὶ τὸ ὡραῖον φῦλον, ἀλλά, ὅπως μοῦ ἐξωμολογεῖτο εἷς τῶν πρακτόρων της, οὐδεμίαν ἀσκεῖ ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ λαοῦ. Ἔχει ἕναν ἔνθερμον φίλον καὶ ἡ Ἑλλὰς ἕναν ἱκανὸν διεθνολόγον καὶ διπλωμάτην ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Πολίτη, τοῦ πρώην καὶ νῦν Ἕλληνος πρεσβευτοῦ ἐν Παρισίοις, ὅστις κάποτε προσέλαβε γαλλικὴν ὑπηκοότητα καὶ ἐχρημάτισε καθηγητὴς Πανεπιστημίου ἐν Γαλλίᾳ, ὅπου ἐξεπαιδεύθη καὶ διῆλθε τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ βίου του. Οὗτος προσπαθεῖ νὰ ἀναπτύξῃ τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, αἵτινες τελευταίως ἠλαττώθησαν. γαλλικὴ δὲ ἔκθεσις ἐν Ἀθήναις σχεδιάζεται διὰ τὸν μῆνα Μάρτιον.

Αἱ σχέσεις μὲ τὴν Γερμανίαν

Οὐδέποτε ὑπῆρξεν ἰσχυρὰ Γερμανόφιλος μερὶς ἐν Ἑλλάδι. Ἡ ὑπάρξασα διαρκοῦντος τοῦ πολέμου, ἐδημιουργήθη κυρίως ὑπὸ τῶν ἀστοχημάτων τῶν Συμμάχων, τῶν καλυτέρων βοηθῶν τοῦ Σένκ καὶ τοῦ Κάρο. Πολλοὶ καθηγηταὶ καὶ μερικοὶ πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ἔχουν ἐκπαιδευθῆ ἐν Γερμανίᾳ, ἡ δὲ γερμανικὴ σοφία τυγχάνει δικαίως σεβασμοῦ. Οὕτω, τῷ 1927 ὁ καθηγητὴς Χάϊζενμπεργκ, ὁ πολυμαθὴς διευθυντὴς τῆς «Byzantinische Zeitschrift», ἔτυχεν ἐγκαρδίου ὑποδοχῆς καὶ ἐξεφώνησεν ἔξοχον λόγον ἑλληνιστί.

Ἀλλὰ ἡ Γερμανία, ἀπὸ πολιτικῆς ἀπόψεως, ὑστερεῖ κατὰ πολύ, μολονότι ὁ νῦν Γερμανὸς πρεσβευτὴς Χὲρ Ρέννερ, ὅστις ἔχει Ἀγγλίδα σύζυγον, εἶνε ἐπαξίως δημοφιλής. Ὁ γερμανικὸς στόλος εἶνε ἀμελητέα ποσότης, ἐνῷ τὸ πείραμα τοῦ Βαυαρικοῦ καθεστῶτος ἀπέδειξεν ὅτι καὶ οἱ πλέον... ἐκ τῶν Γερμανῶν δὲν εἶνε κατάλληλοι διὰ νὰ συνεργασθοῦν πολιτικῶς μὲ τοὺς εὐφυεῖς καὶ ἀνεξαρτήτους Ἕλληνας.

Ἕνα μεγάλο πλεονέκτημα ἔχουν οἱ Γερμανοί——τὴν θαυμασίως διευθυνομένην ὑπηρεσίαν εἰδήσεων τὰς ὁποίας ὁ ἀσύρματός της διαβιβάζει ἀφθόνως εἰς Ἑλλάδα. Εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς «Σαλαμῖνος», ἡ Γερμανία ἀντετάχθη εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἄποψιν, ἀλλὰ πρόκειται περὶ ἰδιωτικῆς μᾶλλον ἢ περὶ κρατικῆς διαφορᾶς. Τὸ γερμανικὸν ἐμπόριον ἀκολουθεῖ τὴν ἀνιοῦσαν, ἰδίως ἀπὸ τοῦ πολέμου, ἡ ὑπογραφὴ τῆς Ἑλληνογερμανικῆς ἐμπορικῆς συνθήκης ἐπίκειται καὶ ὑπάρχει ἑλληνικὸν ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον ἐν Βερολίνῳ. Ἀρχίσασαι εἰς μικρὰν κλίμακα τῷ 1891, αἱ ἐμπορικαὶ σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, ἔφθασαν εἰς τὸ ζενὶθ των τῷ 1925 καὶ ἦσαν ἀξιόλογοι τῷ 1927, τῆς πτώσεως τῆς σημειωθείσης τῷ 1926 ὀφειλομένης κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν μεγάλην ἐλάττωσιν τῆς εἰσαγωγῆς ἑλληνικοῦ καπνοῦ. Οἱ ἐγγὺς τῶν Πατρῶν ἀμπελῶνες τῆς γερμανικῆς ἑταιρίας «Ἀχαΐα» κατέστησαν εὐρέως γνωστοὺς τοὺς ἑλληνικοὺς οἴνους ἐν Γερμανίᾳ. Πρὸ τοῦ πολέμου πολὺ γερμανικὸν χρῆμα ἦτο ἐπενδεδυμένον εἰς ἑλληνικὰ χρεώγραφα καὶ τοῦτο ὑπῆρξε μία τῶν αἰτιῶν τοῦ ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου τῷ 1897 καὶ τῆς ἀνθελληνικῆς πολιτικῆς, ἣν ἠκολούθησεν ἡ Γερμανία κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ. Μόνον ἀπὸ τοῦ 1913 ὁ Κάϊζερ ἤρχισεν ὑποστηρίζων τὴν χώραν τοῦ γυναικαδέλφου του. Ἀλλὰ σήμερον αἱ γερμανικαὶ ἐπενδύσεις εἰς ἑλληνικὰς ὁμολογίας λέγεται ὅτι εἶνε μικραί.

Αἱ διάδοχοι τῆς Αὐστρίας

Ἡ μικρὰ Αὐστρία τῆς σήμερον δὲν ἀποτελεῖ πλέον ἀπειλὴν διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἔχει ἐγκαταλείψει τὸ μεγάλο Αὐστριακὸν ὄνειρον τῆς καθόδου εἰς Θεσσαλονίκην καὶ δὲν εἶνε πλέον, διὰ τῆς Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης, Βαλκανικὸν κράτος. Ἡ Ἰταλία, μὲ τὰς βλέψεις της περὶ ἐπιρροῆς εἰς τὰ Βαλκάνια, καὶ ἡ Νοτιοσλαυΐα, μὲ τὰ ἐπεκταθέντα σύνορά της, κατέλαβον τὴν θέσιν τῆς Αὐστρίας, ἐνῷ ἡ ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν μεταχείρισις τῶν Αὐστρογερμανῶν τοῦ Νοτίου Τυρόλου καὶ τῶν Ἑλλήνων τῆς Δωδεκανήσου, οὐδόλως ἀπίθανον νὰ τείνῃ εἰς τὴν δημιουργίαν δεσμοῦ συμπαθείας μεταξὺ τῶν δύο καταπιεζομένων ἐθνοτήτων ὁμοίου πρὸς τὸν ὑπάρξαντα τῷ 1859 μεταξὺ τῶν νεωστὶ χειραφετημένων Ἑλλήνων καὶ τῶν Ἰταλῶν πατριωτῶν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγωνιζομένων...

Μολονότι ἡ Ρώμη ἀντετάχθη εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐπέκτασιν ἐν Ἠπείρῳ τῷ 1880, αἱ σχέσεις μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας ἦσαν φιλικαὶ πρὸ τῆς κατοχῆς τῆς Δωδεκανήσου, τῷ 1912, ὁπότε ὁ Ἰταλὸς πρεσβευτὴς Καρλόττι ἦτο δημοφιλέστατος ἐν Ἀθήναις. Ἰταλοὶ φιλέλληνες, ἰδίως ὁ Σανταρόζα, ἐπολέμησεν εἰς τὸν ὑπὲρ Ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα τῆς Ἑλλάδος, ἡ ἑλληνικὴ κοινὴ γνώμη διέκειτο συμπαθέστατα πρὸς τοὺς Ἰταλοὺς κατὰ τὸν ἀγῶνά των ἐναντίον τῆς Αὐστρίας. Ὁ Ριτσιόττι Γαριβάλδης εὑρίσκετο ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὴν Κρητικὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1867, ἔσπευσεν ἐπὶ κεφαλῆς σώματος ἐρυθροχιτώνων εἰς βοήθειαν τῶν Ἑλλήνων, ὑπὲρ τῶν ὁποίων ἀπέθανεν ὁ Φράττι, κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1897, καὶ ἐπολέμησεν εἰς τὸν Δρίσκον κατὰ τὸν πρῶτον Βαλκανικὸν πόλεμον· καὶ αἱ συμπάθειαι τῶν Ἑλλήνων ἦσαν μὲ τὸ μέρος τῶν Ἰταλῶν κατὰ τὸν πόλεμον τῆς Λιβύης, τῷ 1911. Οἱ Βασιλεῖς Γεώργιος ὁ 1ος καὶ Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ ὁ 3ος, ἀντήλλαξαν ἐπισκέψεις εἰς τὰς οἰκείας πρωτευούσας των.

Ἡ κατάληψις τῆς Δωδεκανήσου

Ὅταν ὅμως αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ πολέμου τῆς Λιβύης ἠνάγκασαν τοὺς Ἰταλοὺς νὰ καταλάβουν τὰς δεκατρεῖς Σποράδας, τὰς κοινῶς γνωστὰς ὡς Δωδεκάνησον, ἡ κατάστασις μετεβλήθη.

Πράγματι, κατ' ἀρχὰς οἱ κάτοικοι ὑπεδέχθησαν θερμῶς τοὺς Ἰταλοὺς ὡς ἐλευθερωτὰς ἀπὸ τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ, πιστεύσαντες εἰς τὰς δηλώσεις τοῦ στρατηγοῦ Ἀμέλλιο ἐν Ρόδῳ, ὅτι εἰς τὰς νήσους «θὰ ἐδίδετο καθεστὼς αὐτονομίας, ὡς τὸ τῆς Σάμου», καὶ τοῦ ναυάρχου Πρεσμπίτερο ἐν Καλύμνῳ, ὅτι ἡ νῆσος αὐτή, «ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως, θὰ αὐτοκυβερνᾶτο». Οἱ Ἕλληνες τῆς Ρόδου ἐβοήθησαν τοὺς Ἰταλοὺς νὰ κερδίσουν τὴν μάχην τῆς Ψίνθου καὶ Συνέδριον, συνελθὸν ἐν Πάτμῳ, ἐψήφισε τὴν ἕνωσιν μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀνεκήρυξεν ἐν «Αὐτόνομον Κράτος τοῦ Αἰγαίου».

Ἡ πρώτη συνθήκη τῆς Λωζάννης, τῷ 1912, ὑπεχρέου τὴν Ἰταλίαν νὰ ἐκκενώσῃ τὴν Δωδεκάνησον «ἀμέσως μετὰ» τὴν ἐκκένωσιν τῆς Τριπολίτιδος καὶ τῆς Κυρηναϊκῆς ὑπὸ τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων καὶ ἀρχῶν. Ἀλλ' ὁ «προσωρινὸς» αὐτὸς χαρακτὴρ τῆς ἰταλικῆς κατοχῆς εἶνε, ὅπως ἡ Βρεττανικὴ κατοχὴ τῆς Αἰγύπτου, παράδειγμα τῆς παροιμίας: «Μόνον ἡ προσωρινότης διαρκεῖ».

Ἡ Ἑλλὰς ἀμέσως ᾐσθάνθη τὴν ζημίαν τὴν προξενηθεῖσαν εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν ὑπὸ τῆς ἰταλικῆς κατοχῆς. Διότι, ἂν ἡ Δωδεκάνησος ἦτο τουρκικὴ κατὰ τὸν πρῶτον Βαλκανικὸν πόλεμον, ὁ ἑλληνικὸς στόλος θὰ ἠδύνατο νὰ τὴν καταλάβῃ, ὅπως κατέλαβε τὴν Χίον καὶ τὴν Μυτιλήνην. Ὁ Τζιολίττι ἔτρεφε πιθανῶς τὴν εἰλικρινῆ πρόθεσιν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Δωδεκάνησον, τὴν ὁποίαν τόσον ὁ σὲρ Ἐδ. Γκρέϋ, ὅσον καὶ ὁ κ. Πουανκαρέ, ἀντετίθεντο νὰ ἴδουν εἰς χεῖρας Μεγάλης Δυνάμεως· ἀλλὰ ὁ Σοννῖνο, εἰς τὴν μυστικὴν συνθήκην τοῦ Λονδίνου τῆς 26ης Ἀπριλίου 1915, ἐπέτυχε παρὰ τῶν Συμμάχων, ὡς μέρος τῶν ἀνταλλαγμάτων τῆς εἰσόδου τῆς Ἰταλίας εἰς τὸν πόλεμον, «τὴν πλήρη κυριαρχίαν» ἐπὶ τῶν κατεχομένων νήσων. Ὅταν ὁ κ. Τιττόνι διεδέχθη τὸν Σοννῖνο ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, διὰ συμβάσεως συναφθείσης μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου τῇ 29ῃ Ἰουλίου 1919, ἐδέχθη νὰ «ἐκχωρήσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν κυριαρχίαν» ἐπ' αὐτῶν, ἐξαιρέσει τῆς Ρόδου, ἥτις ἤθελε παραμείνῃ ἰταλική, τυγχάνουσα, ὅμως, ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀποφάσεως τῆς Συνδιασκέψεως τῶν Παρισίων» «εὐρείας αὐτοδιοικήσεως». Ἄν, ὅμως, ἡ Ἰταλία «δὲν ἐπετύγχανεν ἱκανοποίησιν τῶν βλέψεών της ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ», ἀνελάμβανε «πλήρη ἐλευθερίαν ἐνεργείας».

Συμφώνως πρὸς ταῦτα, ὁ κόμης Σφόρτσα, ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, τῇ 22ᾳ Ἰουλίου 1920, κατήγγειλε τὴν σύμβασιν ταύτην συνεπείᾳ «τῆς ἀποφάσεως τῶν Συμμάχων ἐν σχέσει μὲ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν καὶ τῶν βεβαιώσεων τῶν Ἀλβανῶν ἐθνικιστῶν». Ἀλλὰ τὴν 10ην Αὐγούστου ἡ Ἑλληνοϊταλικὴ συνθήκη, ὑπογραφεῖσα ἐν Σέβραις ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τοῦ κόμητος Μπονὶν Λογγκάρε, Ἰταλοῦ πρεσβευτοῦ ἐν Παρισίοις, «ἐξεχώρει εἰς τὴν Ἑλλάδα» ὅλα τὰ «δικαιώματα καὶ τίτλους» τῆς Ἰταλίας ἐφ' ὅλων τῶν νήσων, πλὴν τῆς Ρόδου καὶ τῶν παρ' αὐτῆς ἐξαρτωμένων νησίδων. Εἰς τὴν Ρόδον ἡ Ἰταλία ὑπεσχέθη πάλιν «εὐρεῖαν αὐτοδιοίκησιν» ἐντὸς δύο μηνῶν καὶ μετὰ δεκαπέντε τοὐλάχιστον ἔτη τὴν διενέργειαν δημοψηφίσματος ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἐν περιπτώσει παραχωρήσεως τῆς Κύπρου εἰς τὴν Ἑλλάδα. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὸ ἄρθρον 122 τῆς συνθήκης τῶν Σεβρῶν μεταξὺ τῶν Συμμάχων καὶ τῆς Τουρκίας, ὑπεχρέωνε τὴν Τουρκίαν νὰ «παραιτηθῇ πρὸς ὄφελος τῆς Ἰταλίας ὅλων τῶν δικαιωμάτων καὶ τίτλων της» ἐφ' ὅλων τῶν κατεχομένων νήσων, «καθὼς καὶ ἐπὶ τοῦ Καστελορίζου». Ὀλίγας ὥρας βραδύτερον ὁ κόμης Μπονὶν ἔγραψεν ἐπιστολὴν πρὸς τὸ κ. Βενιζέλον, ὑποσχόμενος, ἐξ ὀνόματος τῆς κυβερνήσεώς του, «εὐρεῖαν αὐτοδιοίκησιν» εἰς τὸ Καστελόριζον ἐντὸς δύο μηνῶν μετὰ τὴν ἰταλικὴν κατοχήν.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

ΑΙ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΕΨΗΦΙΣΘΗ ΕΙΣ Α' ΑΝΑΓΝΩΣΙΝ Η ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ

ΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ ΤΩΝ Κ. Κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ ΚΑΙ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

Ὥρα 6.30' ἄρχεται ἡ συνεδρίασις.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως.

Συνεχίζεται ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος συμβάσεως τῆς 23)3 Φεβρουαρίου 1928 περὶ διακανονισμοῦ τῶν μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος σχέσεων καὶ ἐφεξῆς λειτουργίας τῆς Τραπέζης ταύτης.

Ὁ κ. Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ (ὑπ. Οἰκ.) λέγει ὅτι ἡ ἐπίθεσις τῶν δύο ἡγετῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐναντίον τῆς ὑπὸ κρίσιν συμβάσεως διεξήχθη διὰ τῶν ἰδίων περίπου ἐπιχειρημάτων, ἀλλὰ δὲν ἐκινεῖτο νομίζω τοὐλάχιστον ἐκ τῶν αὐτῶν ἐλατηρίων. Ὁ ἡγέτης τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως δὲν ἐστρέφετο βεβαίως ἐναντίον τῆς σταθεροποιήσεως, τῆς ὁποίας πολλάκις ἐξῆρε τὴν ἀνάγκην, τοὐναντίον ὅμως ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κατ' αὐτῆς κυρίως καὶ χθὲς ὡς καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ἔβαλε θεωρῶν ὅτι ἡ σταθεροποίησις ὑφ' οὓς ὅρους γίνεται οὐ μόνον δὲν παρέχει οὐδεμίαν ἀσφάλειαν περὶ τῆς ἐπιτυχίας αὐτῆς, ἀλλὰ ἐγκυμονεῖ σοβαροὺς διὰ τὴν χώραν κινδύνους. Ἀπὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἔτους, ἀφ' ὅτου προΐσταμαι τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἀκούω ὁμοίας ἱερεμιάδας, αἵτινες μὲ παρηκολούθησαν ὡς σκιαὶ εἰς πᾶσάν μου προσπάθειαν, αἰσθάνομαι ὅμως σήμερον ἀνασκοπῶν τὰ γενόμενα ἐμαυτὸν εὐτυχῆ ὅτι αἱ κραυγαὶ αὗται τῆς ἀπαισιοδοξίας δὲν κατώρθωσαν νὰ μειώσουν τὴν πίστιν μου πρὸς τὸ ἀναληφθὲν ἔργον καὶ ὅτι τὰ ἀποτελέσματα ἐδικαίωσαν, ὑπερέβαλον τὰς ἐλπίδας μου. Πόσα δὲν ἔχουν ἐπιτελεσθῆ κατὰ τὸ ὀλιγοχρόνιον αὐτὸ διάστημα. Ἐπετεύχθη ὁ διακανονισμὸς ὅλων τῶν πολεμικῶν μας χρεῶν, τοῦ ὁποίου πολλοὶ ἐπίστευον καὶ ἐκήρυσσον ὡς βεβαίαν τὴν ἀποτυχίαν, ἐλύθη ὁ βαρὺς κατὰ τῆς Ἑλλάδος οἰκονομικὸς ἀποκλεισμός, μᾶς ἐδόθη ἀμέριστος ἡ συνδρομὴ τῆς Κ.Τ.Ε., συνήφθη τὸ τριμερὲς δάνειον ὑπὸ ὅρους τοὺς ὁποίους πᾶς τις πρό τινος ἐθεώρει ὡς ἀδυνάτους, ἀπεκτήσαμεν ταμειακὴν ἄνεσιν τοιαύτην, ὥστε ἐνῷ πρὸ ἑνὸς ἔτους οἱ ἔχοντες λαμβάνειν παρὰ τοῦ Δημοσίου Ταμείου περιεκύκλωναν ἐν διαμαρτυρίαις τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ εἴχομεν ἐξαντλήσει τὰς πιστώσεις τοῦ τρεχομένου λ)σμοῦ τῆς Τραπέζης, ἤδη ἔχομεν πιστωτικὸν ὑπόλοιπον ἑκατοντάδων ἑκατομμυρίων, ἀνερχομένων ἤδη εἰς 470, τὸ νόμισμα ἡμῶν εἶνε ἀπὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἔτους εἰς τιμὴν σταθεράν, τὸ δὲ κρατικὸν ἀπόθεμα αὐξάνει καὶ ἔφθασεν ἤδη τὰ 4500000 λίρας καὶ ἐκαλύφθη ἐντὸς μιᾶς χρήσεως τὸ ἔλλειμμα 2.600 ἑκατομμυρίων τοῦ προϋπολογισμοῦ ἄνευ ἐπιβαρύνσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, διότι ὁ τιμάριθμος εἶνε ὁ αὐτὸς οἷος ἦτο τὸν Νοέμβριον τοῦ 1926 καὶ κατὰ συνέπειαν τὰ πρόσθετα βάρη ἀπερροφήθησαν ὑπὸ τῆς συναλλαγματικῆς διαφορᾶς, τῆς αὐξούσης καταναλωτικῆς δυνάμεως καὶ τῆς ὑποτιμήσεως τῶν ἐμπορευμάτων εἰς τοὺς τόπους τῆς προελεύσεώς των. Παρ' ὅλα ταῦτα δὲν ἐπείσθη ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος νὰ εἶνε ἐπιφυλακτικώτερος εἰς τὰς κρίσεις του. Καὶ μάχεται κατὰ τῆς σταθεροποιήσεως, προβάλλων πάντοτε τὴν ἔλλειψιν δύο ἀπαραιτήτων προϋποθέσεων, τὴν προϋπόθεσιν τοῦ ἰσοζυγίου τῶν πληρωμῶν καὶ τὴν προϋπόθεσιν τοῦ ἰσοζυγίου τοῦ Κράτους καὶ προσέθεσεν ὅτι ἄνευ αὐτῶν οὐδὲν κράτος ἐπεχείρησε σταθεροποίησιν. Καὶ τοῦτο δὲν εἶνε ἀκριβὲς διότι εἰς τὴν Αὐστρίαν καὶ τὴν Οὐγγαρίαν ἐνῷ δὲν ὑπῆρχεν ἰσοζύγιον προϋπολογισμοῦ ἢ πληρωμῶν ἐπέτυχεν ἡ σταθεροποίησις καὶ εἶχεν ἀποτέλεσμα ὅτι ἐκαλύφθησαν τὰ ἐλλείμματα καὶ μετεβλήθησαν εἰς περισσεύματα. Ἀλλ' ἐλλείπουν ὄντως τὰ στοιχεῖα ταῦτα; Πολλάκις εἶπον ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ εἴπωμεν θετικῶς ὅτι ἔχομεν ἔλλειμμα τῶν ἐξωτερικῶν πληρωμῶν καὶ ποῖον εἶνε τὸ ἔλλειμμα τοῦτο. Ἓν ἔχομεν βέβαιον, ὅτι τὸ κρατικὸν ἀπόθεμα ὁλονὲν αὐξάνει καὶ τοῦτο μᾶς δίδει τὸ ἐνδόσιμον νὰ πιστεύωμεν ὅτι ὑπάρχει μείζων προσφορὰ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος ἢ ζήτησις. Ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἐπιμένει φρονῶν ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τῆς τρεχούσης χρήσεως δὲν εἶνε δυνατὸν ἢ νὰ παρουσιάσῃ ἔλλειμμα. Προσήγαγον ὅμως εἰς τὴν Βουλὴν στοιχεῖα ἐπίσημα μαρτυροῦντα κατὰ πᾶσαν ἀνθρωπίνην πρόβλεψιν ὅτι τὸ ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ εἶνε ἐξησφαλισμένον. Ἀλλὰ αἱ προϋποθέσεις τῆς σταθεροποιήσεως δὲν εἶνε μόνον αὗται. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπάρχουν οἱ εὐνοϊκώτεροι τῶν ὅρων ὅπως κατοχυρώσωμεν τὸ νόμισμα ἡμῶν. Ἔχομεν κυμαινόμενον χρέος ἐξωφλημένον καὶ ἐπὶ 1 καὶ 1)2 ἔτος ἔχομεν ἔμπρακτον σταθεροποίησιν ἥτις δημιουργεῖ τὴν κρίσιν τῆς προσαρμογῆς τὴν ὁποίαν ἡμεῖς σχεδὸν παρήλθομεν ἤδη. Διατί πρέπει νὰ ἀναμένωμεν πλήρωμα τοῦ χρόνου ὅπως προβῶμεν; Ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος δὲν ἐξήτασε χθὲς μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιμονῆς μεθ' ἧς τὸ ἔπραξε ἄλλοτε τὸ ζήτημα τῆς νομισματικῆς ἀνατιμήσεως καὶ τὸ παρῆλθε σχεδὸν ἐν παρόδῳ, οὐδ' ἀνέφερέ τι περὶ χρεωκοπίας τοῦ νομίσματος. Ἂν ἀποβλέπῃ εἰς μικράν τινα ἀνατίμησιν τὰ ὄφελη θὰ εἶνε μικρὰ ἀπέναντι τῶν κινδύνων τῆς ἀναβολῆς τῆς σταθεροποιήσεως. Ἀλλ' ἐὰν ἀποβλέπῃ εἰς μεγάλην ἀνατίμησιν οἱ κίνδυνοι εἶνε τόσον μεγάλοι ὥστε ἐὰν ἀνελάμβανε τὴν κυβέρνησιν τοῦ κράτους δὲν θὰ ἐτόλμα νὰ τὴν κάμῃ. Ἔχετε ἀνησυχίας. Δικαίωμα ὑμῶν εἶνε νὰ ἔχετε ἀνησυχίας ἀλλὰ αὗται δὲν προκύπτουν ἐκ τῶν πραγμάτων, ἑδράζονται εἰς τὴν ψυχὴν ὑμῶν. Ἵνα ἐπιτευχθῇ ἡ σταθεροποίησις ἔχομεν προηγουμένως ἀνάγκην τῆς τραπεζιτικῆς ἐξυγιάνσεως. Ἄλλοτε δὲ ὑπεστήριξεν ὁ κ. ἡγέτης τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ὅτι εἶνε ὀρθὴ μὲν κατ' ἀρχὴν ἡ ἵδρυσις τῆς Ἐκδοτικῆς ἀλλ' ὅτι εἶνε πρόωρος ἡ εἰσαγωγὴ τῆς τραπεζιτικῆς ταύτης ἐξυγιάνσεως. Διὰ ποῖον λόγον εἶνε πρόωρος; Ὅλα τὰ κράτη καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔχουν πρωτόγονον μόνον οἰκονομίαν, ἔχουν ἤδη ἀποκτήσει ἰδίαν Ἐκδοτικὴν Τράπεζαν καὶ ἀξιοῦται μόνον ἡ Ἑλλὰς ἡ ἔχουσα πολυσχιδῆ καὶ ἀξιοθαύμαστον οἰκονομίαν νὰ διατηρήσῃ τὸ σαθρὸν σημερινὸν σύστημά της. Ἐπεκαλέσθη ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος τὴν Βουλγαρίαν καὶ μοῦ συνέστησε νὰ μεταβῶ εἰς τὴν Γενεύην ἵνα ζητήσω τὴν ἀναβολὴν ἥτις ἐχορηγήθη εἰς τὴν Βουλγαρίαν. Ἔκαμον κατ' ἐπανάληψιν ταξείδια εἰς τὴν Γενεύην ὅταν ἐπρόκειτο νὰ συντελέσω εἰς τὴν οἰκονομικὴν τοῦ τόπου ἐξυγίανσιν, ἀλλὰ δὲν θὰ μεταβῶ βεβαίως ὅπως ἀναληθῶς ὑποστηρίξω τὴν χρεωκοπίαν τῆς πατρίδος μου. Ἡ Βουλγαρία εἶχεν ἤδη αὐτοτελῆ Ἐκδοτικὴν Τράπεζαν, ἐζητεῖτο δὲ παρ' αὐτῆς νὰ καταστήσῃ τὴν Τράπεζαν ἀνεξάρτητον ἀπὸ τοῦ κράτους, αἴτησις ἥτις προσέκοπτε εἰς κώλυμα ἀνυπέρβλητον. Δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν χώραν ἐκείνην ρευστὸν χρῆμα ἱκανὸν νὰ καλύψῃ τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον τῆς νέας Τραπέζης. Ἕνεκα τοῦ λόγου τούτου ἐζήτησεν ἡ Βουλγαρία καὶ ἐδέχθη ἡ Κ.Τ.Ε. νὰ χορηγήσῃ τὴν ἀναβολήν. Ἀλλὰ ἂν ἐδόθη ἡ ἀναβολὴ αὕτη ὡρίσθησαν ἀντιπρόσωποι τῆς Κ.Τ.Ε. ἀσκοῦντες ἔλεγχον ὥστε οὐδεμία πρᾶξις οὐδὲ τῆς Τραπέζης οὐδὲ τῆς κυβερνήσεως νὰ εἶνε δυνατὴ ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τῶν ἀντιπροσώπων τούτων. Ὑπὸ τοιαύτας προϋποθέσεις ἐδόθη ὑπὸ τῆς Κ.Τ.Ε. ἡ ἀναβολὴ πρὸς τὴν Βουλγαρίαν. Ἀλλ' ἡ σταθεροποίησις, μᾶς εἶπον, εἰς ἣν σπεύδομεν, εἶναι ἔργον ὄχι ἀδάπανον διὰ τὸν λαόν. Διὰ νὰ ἐπιτύχετε, λέγουν, ἔχετε ἀνάγκην νὰ διαθέσετε τὸ 1)3 τοῦ τριμεροῦς δανείου, ἤτοι 3 ἑκατομμύρια λιρῶν, ὑποχρεούμενοι νὰ καταβάλητε τόκον 7 ο)ο ἐτησίως πρὸς ἐξόφλησιν χρεῶν τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, δι' ἃ σήμερον καταβάλλομεν μόνον 1 ο)ο. Ποιοῦμαι τὴν δήλωσιν ὅτι δὲν πρόκειται νὰ καταβάλωμεν διαφορὰν 6 ο)ο διὰ τὸ ποσὸν τῶν 3 ἑκατομμυρίων λιρῶν, διότι εἶνε γεγονός, ὅτι ἅμα τῇ λειτουργίᾳ τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης θὰ συναφθῇ συμφωνία μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ κράτους ὁμοία μὲ τὴν γενομένην εἰς τὸ Βέλγιον, καθ' ἣν ἡ ἐκ τῆς ἐπενδύσεως τοῦ ποσοῦ τούτου πρόσοδος θὰ περιέρχεται εἰς τὸ Κράτος.

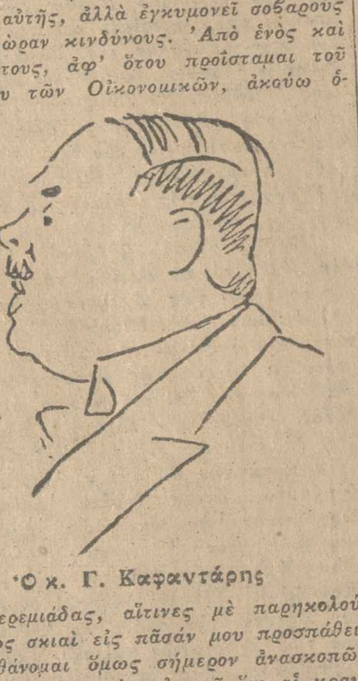

Ὁ κ. Γ. Καφαντάρης

Ὁ κ. Γ. Πεσμαζόγλου

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Τὰ ἔγγραφα προνοοῦν περὶ τούτου;

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ (ὑπ. Οἰκον.) Ὄχι.

Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ. Πῶς θὰ ἀναγκάσετε τὴν Ἐκδοτικὴν Τράπεζαν νὰ μᾶς πληρώσῃ τὸ ἐπιτόκιον;

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ (ὑπ. Οἰκ.) Πάντως θὰ γίνῃ συμφωνία ὡς ἔγινε καὶ εἰς τὸ Βέλγιον. Συνεχίζων λέγει ὅτι θὰ ὑπάρξῃ πάντοτε διαφορὰ μεταξὺ τοῦ δανείου τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας καὶ 1 ο)ο καὶ τοῦ δανείου τῆς σταθεροποιήσεως καὶ ἡ διαφορὰ αὕτη θὰ ἀνέλθῃ εἰς 3 ο)ο περίπου. Ἐπιδιώκοντες νὰ ἀποφύγωμεν τὸ βάρος τοῦτο διατί νὰ μὴ ἐπεκτείνωμεν τὴν πρόνοιαν ταύτην καὶ εἰς τὰς λοιπάς μας ἀνάγκας; Διατί νὰ μὴ προκρίνωμεν καὶ διὰ τὰ δάνεια τῶν ἔργων καὶ διὰ τὰ δάνεια τοῦ Κράτους τὴν ἰδίαν πολιτικὴν καὶ νὰ ἀρυσθῶμεν τὰ μέσα ὧν ἔχομεν ἀνάγκην διὰ τῆς εὐκόλου ὁδοῦ τῶν πιστωτικῶν ἐκδόσεων καὶ τῶν εὐθηνῶν τόκων; Ἐὰν ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἐρχόμενος εἰς τὴν ἐξουσίαν ἐσκέπτετο νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν πολιτικὴν αὐτὴν δὲν θὰ εἶχον ἀνάγκην ἐγὼ ἱερεμιάδων διὰ νὰ προείπω τὰς καταστροφάς, διότι αἱ καταστροφαὶ θὰ ἦσαν ἄμεσοι καὶ ἀνεπανόρθωτοι. Θὰ πληρώσωμεν τὰ 2 ο)ο τῆς διαφορᾶς, ἀλλὰ θὰ τὰ πληρώσωμεν ἵνα προμηθευθῶμεν τὸ φάρμακον δι' οὗ θὰ ἐξαγάγωμεν τὸν σάρακα ἀπὸ τὸν ἐθνικόν μας ὀργανισμόν. Μᾶς ἠρώτησε ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἐὰν ἔχωμεν ἢ ὄχι ἐπέκεινα τῶν καλυμμάτων ἀσφαλεῖς βεβαιώσεις χορηγήσεως προσθέτων πιστώσεων πέραν τοῦ ἀποθέματος τῆς Τραπέζης διότι ἐὰν δὲν ἀσφαλίσωμεν τὰς πιστώσεις ταύτας ἡ σταθεροποίησις θὰ γίνῃ ἐπὶ τῆς ἄμμου καὶ θὰ καταρρεύσῃ ὁμοῦ μὲ τὴν εὐημερίαν τῆς Ἑλλάδος. Ἔχω πάντα λόγον νὰ πιστεύω ὅτι θὰ ἔχωμεν τὰς πιστώσεις, ἀλλὰ εἶμαι ὑπόχρεως νὰ δηλώσω ὅτι καὶ ἄνευ τῶν πιστώσεων τούτων ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῶν καλυμμάτων οὐδένα πρόκειται νὰ διατρέξῃ κίνδυνον ἡ νομισματικὴ εὐστάθεια. Ἔχομεν κατὰ τὸ πρωτόκολλον ὑποχρέωσιν νὰ ἀσφαλίσωμεν κάλυμμα 40 ο)ο ἐπὶ τῶν ἐν ὄψει ὑποχρεώσεων. Τὸ ὅριον τοῦτο θεωρεῖται ὑπὸ πολλῶν κρατῶν ὡς λίαν ὑψηλόν. Εἰς τὴν Βουλγαρίαν τὸ κατώτατον ὅριον τοῦ καλύμματος ὡρίσθη διὰ τοῦ προσφάτως ὑπογραφέντος πρωτοκόλλου εἰς 33 1)2 ο)ο μόνον ὅριον θεωρούμενον ὡς ἀπολύτως ἐξασφαλίζον τὴν κυκλοφορίαν εἰς οἱανδήποτε ζήτησιν. Ἀντὶ τῶν 40 ο)ο ἡμεῖς ἔχομεν μέχρις ὥρας καλύμματα ὑπερβαίνοντα τὰ 50 ο)ο τῆς δυναμικῆς κυκλοφορίας, ὅλων τουτέστι τῶν ἐν ὄψει ὑποχρεώσεων τῆς ἐκδοτικῆς. Ποία συνεπῶς δύναται νὰ

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ. ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	„ 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ.	50

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Δ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος εἶνε ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω καὶ τῆς σφραγῖδος τῆς ἐφημερίδος θεωροῦνται τελείως ἄκυροι καὶ δὲν ἀναγνωρίζονται.

προκύψῃ ἀνησυχία διὰ τὴν σταθεροποίησιν; Ἀλλ' ὅπως εἶπον ἵνα σκεφθῶμεν περὶ τῆς σταθεροποιήσεως εἶνε ἀνάγκη νὰ ἀναπλάσωμεν τὸ πλημμελὲς τραπεζιτικόν μας σύστημα. Ὅτε κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος ἀνεκινήθη τὸ ζήτημα τῆς ἱδρύσεως Ἐκδοτικῆς ὑπεστηρίχθη ἀπὸ τὸν κ. ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος καὶ τὸν οἰκονομικόν του σύμβουλον ὅτι ἡ διχοτόμησις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης θὰ ἐπέφερε τοσοῦτον κλονισμὸν εἰς αὐτὴν ὥστε θὰ ἐκινδύνευε νὰ περιέλθῃ εἰς πλήρη μαρασμόν. Κατόπιν ὅταν ἐτέθησαν ὑπ' ὄψιν καὶ τοῦ κ. Μαξίμου καὶ τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος στοιχεῖα ἐπαρκῆ ἠναγκάσθησαν νὰ ἀνομολογήσουν ἀμφότεροι ὅτι ὑπάρχουν δυνάμεις ἱκαναὶ ὅπως καὶ ἡ Ἐκδοτικὴ γίνῃ ἰσχυρὰ καὶ ἡ Ἐθνικὴ ἀποφύγῃ τὸν κλονισμόν.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ
ΚΑΙ ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΑΣ Μ. ΔΥΝΑΜΕΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Οὐδεμία τῶν ὑποσχέσεων τούτων ἐξετελέσθη καὶ τῷ 1922 ὁ Ἰταλὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπληροφόρησε τὸν Ἕλληνα πρεσβευτὴν ἐν Ῥώμῃ, ὅτι ἡ Ἰταλία «θεωρεῖ ὡς ἀνυπάρκτους τὰς εἰδικὰς συμφωνίας μετὰ τῆς Ἑλλάδος σχετικῶς μὲ τὴν Δωδεκάνησον. Τέλος, διὰ τοῦ ἄρθρου 15ου τῆς δευτέρας συνθήκης τῆς Λωζάννης τοῦ 1923, ἡ Τουρκία ἐκ νέου «παρητήθη ὑπὲρ τῆς Ἰταλίας ὅλων τῶν δικαιωμάτων καὶ τίτλων της» ἐπὶ τῶν κατεχομένων νήσων, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Καστελλορίζου, ἀλλὰ ἡ ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία, δι' ἐπιστολῆς πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Συνδιασκέψεως, ὑπενθύμισεν εἰς αὐτὸν τὴν ὕπαρξιν ἀκυρώτου συνθήκης—τοῦ 1920— δριστικῶς παραχωρούσης τὴν Δωδεκάνησον εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Τοιαύτη εἶνε ἡ νομικὴ βάσις ἐφ' ἧς ἡ Ἰταλία βασίζει τὰς ἀξιώσεις της. Οἱ Ἕλληνες ἐπικαλοῦνται τὰς ἀρχὰς τῆς ἐθνικότητος, εἰς τὰς ὁποίας ἡ Ἰταλία ὀφείλει τὴν ὕπαρξίν της, καὶ ζητοῦν παρ' αὐτῆς νὰ ἐφαρμόσῃ ταύτας εἰς τὴν Δωδεκάνησον. Ἀλλὰ ὁ κ. Μουσσολίνι οὐδόλως συμπαθεῖ τὸν Ματζίνι. Ὁ ἰταλικὸς ἐθνικισμὸς οὐδόλως σέβεται τὰς ἄλλας ἐθνικότητας. Ὁ ἰταλικὸς ἰμπεριαλισμὸς θεωρεῖ τὴν Δωδεκάνησον ὡς βάσιν πρὸς ἐπέκτασιν εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν· μεγάλα ποσὰ ἐδαπανήθησαν διὰ τὴν ὀχύρωσιν τῆς Λέρου, ὅπου ἱδρύθη μεγάλη ἀεροπορικὴ βάσις. Ἐν τῷ μεταξὺ, ἡ ἰταλικὴ διοίκησις τῶν Ἑλληνικωτάτων τούτων νήσων —διότι οἱ Μουσουλμᾶνοι καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἀποτελοῦν ἀπειροστὴν μειονότητα—οὐδόλως συνδιήλλαξε τοὺς νησιώτας πρὸς τὴν ξένην ἡγεμονίαν.

Δὲν στέλλονται ἐκεῖ, ὡς λέγεται, οἱ καλύτεροι δημόσιοι λειτουργοί. Τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς τελετῆς—γενικῆς εἰς τὰς Ἑλληνικὰς θαλάσσας—τῆς εὐλογίας τῶν ὑδάτων ἐπηκολούθησεν ἡ ἐξορία, τῷ 1921, τοῦ Μητροπολίτου τῆς Ῥόδου. Ὁ Ἱεράρχης οὗτος ἐπέστρεψε, τῷ 1924, ἀφοῦ ὑπέγραψεν ἔγγραφον ὑποβληθὲν εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἰταλικῶν ἀρχῶν, αἵτινες ἐπεθύμουν νὰ σχηματίσουν αὐτόνομον Δωδεκανησιακὴν ἐκκλησίαν, ἀνάλογον πρὸς τὴν τῆς Κύπρου. Ὁ παλινοσθήσας Μητροπολίτης προσεκάλεσεν εἰς σκέψιν τοὺς λοιποὺς ἐκκλησιαστικοὺς ἀρχηγοὺς τῶν νήσων—τουτέστι τὸν Μητροπολίτην Καλύμνου, Λέρου καὶ Ἀστυπαλαίας, τὸν Μητροπολίτην Κάσου καὶ Καρπάθου, τὸν τοποτηρητὴν τῆς κενῆς Ἕδρας τῆς Κῶ καὶ τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Ἡγουμένου τοῦ Μοναστηρίου τῆς Πάτμου. Ἀπεφασίσθη ὅπως δύο ἐξ αὐτῶν μεταβοῦν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἵνα συνεννοηθοῦν μετὰ τοῦ Πατριάρχου, ἀλλὰ μέχρι τοῦδε οὐδεμία ἀπόφασις ἐλήφθη. Τῷ 1927 ἐγένετο ἀπόπειρα κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ Μητροπολίτου Ῥόδου. Ἡ ὑποχρεωτικὴ διδασκαλία τῆς Ἰταλικῆς εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα καὶ ἡ ἐπιβολὴ τῆς ἰταλικῆς ὑπηκοότητος—πολιτικὴ κατὰ τῆς ὁποίας οἱ Ἰταλοὶ διεμαρτυρήθησαν εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἐν Τύνιδι συμπατριωτῶν των—ἐπροκάλεσαν σημαντικὴν ἀντίδρασιν, ἰδίως ἐν Καρπάθῳ καὶ Καλύμνῳ.

Ἀλλὰ οἱ νησιῶται οὔτε πολυάριθμοι, οὔτε Κρῆτες εἶνε. Οὐδεμίαν ἔχουν ὑποστήριξιν ἐκ μέρους τῶν Δυνάμεων, διότι ὁ κ. Ῥάμσαιϋ Μακντόναλντ ἐγκατέλειψε τὴν πολιτικὴν τοῦ λόρδου Κῶρζον, τὴν περιεχομένην εἰς τὴν αὐστηρὰν του Διακοίνωσιν ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου 1922, περὶ ἐξαρτήσεως τῆς παραχωρήσεως τῆς Τζούμπαλαντ εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐκ τοῦ διακανονισμοῦ τοῦ Δωδεκανησιακοῦ ζητήματος. Οἱ ἐν Αἰγύπτῳ εὔποροι Δωδεκανήσιοι, ὅμως, διατηροῦν ἐφημερίδα καὶ διενεργοῦν προπαγάνδαν ἐκεῖ, εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας ἐναντίον τῆς ἰταλικῆς κατοχῆς, συλλέγονται δὲ χρήματα διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἀνδριάντος τοῦ Πατμίου Ξάνθου, ἑνὸς τῶν ἱδρυτῶν τῆς «Φιλικῆς Ἑταιρείας», εἰς τὴν φερώνυμον πλατεῖαν τῶν Ἀθηνῶν. Αἱ Ἑλληνοϊταλικαὶ σχέσεις δυσκόλως θὰ καταστοῦν πραγματικῶς ἐγκάρδιοι ἐφ' ὅσον αἱ νῆσοι παραμένουν ἰταλικαί. Πρὸς τούτοις, ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου δημοσιεύονται συγκρίσεις πρὸς τὴν Κύπρον εἰς βάρος τῆς Ἰταλίας, ἀσυνηθίστου εἰς τὴν διακυβέρνησιν ξένων φυλῶν. Τὸ αἴσθημα τοῦτο ἐξέσπασεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀνταποδόσεως ὑπὸ τοῦ σινιὸρ Λάγκο, Γενικοῦ Κυβερνήτου τῆς Δωδεκανήσου, ἐπισκέψεως πρὸς τὸν Κυβερνήτην τῆς Κύπρου, τὸ φθινόπωρον τοῦ 1927, ὁπότε οὐδεὶς Κύπριος παρέστη εἰς τὴν δοθεῖσαν πρὸς τιμήν του δεξίωσιν ὑπὸ τοῦ Βρεταννοῦ Κυβερνήτου, καὶ ἠδυνάτει οὗτος νὰ διέλθῃ τὰς ὁδοὺς λόγῳ τῶν διαδηλώσεων ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως. Τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο ὑπῆρξεν ἐξαιρετικῶς ἀτυχές.

Τὸ ἐπεισόδιον τῆς Κερκύρας

Παραδοξότερον πρόσκομμα εἰς τὴν ἑλληνοϊταλικὴν φιλίαν εἶνε ὁ βομβαρδισμὸς τῆς Κερκύρας, τῷ 1923, τὴν μνήμην τοῦ ὁποίου δικαίως οἱ Ἰταλοὶ ἐπιθυμοῦν νὰ ἐξαλείψουν. Ἓν ἔτος ἐβραδύτερον ὁ συνταγματάρχης Μπότσαρης, τὸν ὁποῖον ἀβασίμως εἶχον κατηγορήσει ὡς ὑποκινήσαντα τὸν φόνον τοῦ στρατηγοῦ Τελλίνι, ἐκαλεῖτο εἰς πρόγευμα ὑπὸ τοῦ Ἰταλοῦ πρεσβευτοῦ ἐν Ἀθήναις! Ὅταν ὅμως μετέβην τελευταίως εἰς τὴν Κέρκυραν, τὰ σημάδια ἐπὶ τῆς ἀστυνομικῆς σχολῆς, στεγαζομένης εἰς τὸ «νέον» φρούριον, τὰ προξενηθέντα ἐκ τῶν ῥιφθεισῶν ἐναντίον του βομβῶν, μία τῶν ὁποίων εἰσῆλθεν εἰς τὸν κοιτῶνα τοῦ εὐτυχῶς ἀπουσιάζοντος Ἄγγλου διευθυντοῦ, ἦσαν ἀκόμη ἐμφανῆ καὶ οἱ Κερκυραῖοι δὲν εἶχον λησμονήσει τὸν βομβαρδισμὸν τῆς ἀνοχυρώτου πόλεώς των.

Ὑπωπτεύοντο τὴν σημασίαν του, διότι ἐσκέπτοντο ὅτι ἡ Ἰταλία ἀπὸ μακροῦ ἔρριπτε βλέμματα πλεονεξίας πρὸς τὴν Κέρκυραν. Ὁ κ. Γεννάδιος, τῷ 1879, εἶχεν ἐφελκύσει τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεώς του ἐπὶ τοῦ κινδύνου τούτου καὶ ὁ κ. Μουσσολίνι ἀνεζωπύρου τὰς παραδόσεις τῆς Βενετίας, κυρίας τῆς νήσου ἀπὸ τοῦ 1206 μέχρι τοῦ 1214 καὶ ἀπὸ τοῦ 1386 μέχρι τοῦ 1797. Ἡ ἰταλικὴ προπαγάνδα ἤρχισεν ὑπὸ τὴν μορφὴν ἐκπαιδεύσεως παρεχομένης δωρεὰν εἰς τοὺς Κερκυραιόπαιδας—ὑπάρχουν πολυάριθμοι Μαλτέζοι εἰς τὴν Κέρκυραν—οἱ ὁποῖοι ἐδέχθησαν τὴν ἐκπαίδευσιν, ἀλλὰ παρέμειναν Ἕλληνες.

Τάσεις πρὸς προσέγγισιν

Ἀπὸ τοῦ 1925 ὅμως καὶ ἐφεξῆς ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις ἐπέδειξε τὴν ἐπιθυμίαν της, ὅπως διατελῇ εἰς ἀγαθὰς σχέσεις μὲ τὴν Ἑλλάδα. Ἀκολουθοῦσα τὸ προηγούμενον τῆς Ἑκατονταετηρίδος τοῦ Βύρωνος, ἡ Ἰταλικὴ πρεσβεία ἐπρότεινε τὸν πανηγυρισμὸν τῆς ἑκατοστῆς ἐπετείου τοῦ θανάτου τοῦ Σανταρόζα. Ἡ αἴτησις περὶ ἐκδόσεως εἰδικοῦ γραμματοσήμου τοῦ Σανταρόζα, κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ δύο γραμματόσημα τοῦ Βύρωνος, ἀπερρίφθη, ἀλλὰ τῷ 1925 ἐπίσημος ἀναμνηστικὴ τελετὴ ἔλαβε χώραν ἐν μικροτέρᾳ κλίμακι εἰς τὸ Ναυαρῖνον, ὅπου ὁ Σανταρόζα ἀπέθανε.

Περαιτέρω βῆμα πρὸς τὴν ἑδραίωσιν ἀγαθωτέρων σχέσεων ἐγένετο, τῷ 1926, διαρκούσης τῆς δικτατορίας τοῦ Παγκάλου (πρὸς τιμὴν τοῦ ὁποίου οἱ Ἰταλοὶ μαυροχίτωνες ἐσχημάτισαν τιμητικὴν φρουρὰν εἰς τὸ Στάδιον), ὅταν οἱ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῆς Συγκοινωνίας ὑπουργοί του κ.κ. Ῥοῦφος καὶ Τσβουλάρης—ὁ δεύτερος γνωρίζων καλῶς τὴν Ἰταλίαν, ὅπου εἶχε χρηματίσει στρατιωτικὸς ἀκόλουθος—μετέβησαν εἰς Ῥώμην καὶ προῆλθον εἰς συμφωνίας ἱκανοποιητικὰς διὰ τοὺς Ἰταλούς. Ὁ Δοὺξ τοῦ Σπολέτου ἐπεσκέφθη τὰς Ἀθήνας, ἀλλὰ ἡ ἀπήχησις τῆς ἐπισκέψεως του ἐξουδετερώθη ὑπὸ μιᾶς ταυτοχρόνου ἀδιαλλάκτου δηλώσεως τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἰταλικῆς Κυβερνήσεως περὶ τῆς Δωδεκανήσου.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Ἰταλία ἔδειξεν ὅτι δὲν ἤθελε νὰ ἀποκλεισθῇ τῆς συμμετοχῆς εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἑλληνικῆς ἀνορθώσεως καὶ ὅτι καὶ αὐτή, ὅπως ἡ Μεγάλη Βρεταννία καὶ ἡ Γαλλία, ἦτο Μεγάλη Δύναμις, μολονότι, λόγῳ τῆς μεταγενεστέρας ἐμφανίσεώς της ἐπὶ τοῦ πεδίου, δὲν ἦτο, ὡς αὗται, «προστάτις» Δύναμις, πρωτοανεμίχθη δὲ ἐνεργῶς εἰς τὰ Ἑλληνικὰ ζητήματα κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος, ὁπότε Ἰταλοὶ καραμπινιέροι ὠργάνωσαν τὴν Κρητικὴν χωροφυλακὴν καὶ ἡ Κρητικὴ Ἐπιτροπὴ ἤδρευσεν ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ναυάρχου Κανεβάρο. Ἰταλοὶ ἀθληταὶ ἠκολούθησαν τὴν Βρεταννικὴν ὁμάδα ἐν Ἀθήναις. Ὁ ὑπὸ τῶν Βρεταννῶν καὶ τῶν Γάλλων πανηγυρισμὸς τῆς ἑκατονταετηρίδος τοῦ Ναυαρίνου μόλις εἶχε λήξει καὶ εἰδικὴ ἰταλικὴ ἀντιπροσωπεία μετέβη εἰς Ζάκυνθον πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς ἑκατονταετηρίδος τοῦ Οὔγου Φωσκόλου, ὅστις συνεδύαζε τὴν ἀγάπην τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν τῆς Ἰταλίας.

Ἡ σημαντικὴ φράσις τοῦ Ἰταλοῦ ὑφυπουργοῦ τῆς Παιδείας εἰς τὴν περίστασιν ἐκείνην, ὅτι «οὐδέποτε ἴσως ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Μεσογείου εὑρέθησαν ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Ἰταλία εἰς στιγμὴν τόσον πρόσφορον διὰ τὴν ἐπίτευξιν συμφωνίας» ἡρμηνεύθη ὡς ὕψωσις τοῦ κλάδου τῆς ἐλαίας, δεδομένου ἰδίως ὅτι ἐπηκολούθει ἀμέσως τὴν δημοσίευσιν τῆς Γαλλοσερβικῆς καὶ τῆς Ἰταλοαλβανικῆς συνθήκης.

Ὀλίγας ἡμέρας βραδύτερον, εἰς τὴν Γενεύην ἡ Ἰταλία ὑπεστήριξε τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ ζήτημα τῶν δανείων, εἰς τὰ ὁποῖα ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ συμμετάσχῃ, καὶ ὁ κ. Μουσσολίνι ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν καὶ τὰς εὐχαριστίας τοῦ Ἕλληνος ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἰταλικὴ ἐναέριος γραμμὴ ἐνεκαινιάσθη μεταξὺ Βρινδησίου καὶ Κωνσταντινουπόλεως μέσῳ Φαλήρου. Ἓν ἰταλικὸν περιοδικὸν ἤνοιξε παράρτημα ἐν Ἀθήναις διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς συνεργασίας Ἑλλήνων καὶ Ἑλληνοϊταλικὴ ἐμπορικὴ συνθήκη συνήφθη.

Ὁ χαρακτὴρ τῶν Ἑλληνοϊταλικῶν σχέσεων

Ὅλα αὐτὰ εἶναι σημεῖα ἀγαθωτέρων σχέσεων, τὰ ὁποῖα ἡ Μεγάλη Βρεταννία πρέπει νὰ ὑποδεχθῇ εὐμενῶς, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ μὴν ὑποχρεωθῇ νὰ πληρώσῃ τὰ σπασμένα τοῦ Ἰταλοελληνικοῦ μηνὸς τοῦ μέλιτος καὶ νὰ μὴν ἀνατρέψῃ οὗτος τὸ ὑφιστάμενον καθεστὼς τῆς Βαλκανικῆς, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξαρτᾶται ἡ εἰρήνη τῆς Εὐρώπης. Ἡ σημερινὴ κατάστασις ἐμοιάζει κάπως πρὸς τὴν μεταξὺ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Αὐστρίας ἐπικρατοῦσαν πρὸ τοῦ πολέμου. Ἂν δὲν ἦσαν ἐπισήμως φίλαι, ἦσαν ἠναγκασμέναι νὰ εἶναι ἐχθραί. Οἱ Ἕλληνες εἴτινες ὑποστηρίζουν τὴν προσέγγισιν μὲ τὴν μεγάλην δυτικὴν γείτονά των, πράττουν τοῦτο διότι, φρονοῦν ὅτι ἄλλως πως ἡ Ἰταλία θὰ ἐδημιούργει δυσχερείας εἰς αὐτούς, μία δὲ μικρὰ δὲν ἔχει τὴν δύναμιν νὰ προσβάλῃ μίαν μεγάλην χώραν, ἀκόμη καὶ ἂν ἡ πρώτη ἔχει εἰς τὴν Γευμένιτσαν ἐπὶ τῆς Ἠπειρωτικῆς ἀκτῆς μίαν πολύτιμον μελλοντικὴν βάσιν ὑποβρυχίων καὶ πρώτης τάξεως ναυτικῶν ὑλικόν, τοὺς Ἕλληνας θαλασσινούς. Ἀπὸ τῆς ἰταλικῆς σκοπιᾶς, ἡ εἰρηνικὴ διείσδυσις εἰς τὴν Ἀνατολὴν εἶναι δύσκολος πρὸ τῆς ἑλληνικῆς ἀντιδράσεως, ἀλλὰ εὔκολος μὲ τὴν ἑλληνικὴν συνεργασίαν, παρ' ὅλον ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς παράγων ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ ἔχει εὐσιαστικῶς ἐκλείψει. Οὔτε εἶνε πιθανὸν ὅτι ἡ μεγαλυτέρα ναυτικὴ Δύναμις ἤθελεν ἐπιτρέψει τὸν διαμελισμὸν τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἵδρυσιν μιᾶς νέας Ῥωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας.

WILLIAM MILLER

ΑΥΡΙΟΝ: Οἱ Βόρειοι γείτονες τῆς Ἑλλάδος.—Αἱ σχέσεις μὲ τὴν Ἀλβανίαν.—Ἡ Νοτιοσλαυΐα καὶ αἱ βλέψεις πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην.—Ὁ κίνδυνος σερβοβουλγαρικοῦ συνασπισμοῦ.—Τὸ μέλλον τῶν ἑλληνοτουρκικῶν σχέσεων. Αἱ σχέσεις μὲ τὴν Ῥουμανίαν.— Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, ἡ Αἴγυπτος, ἡ Κ. Τ. Ε. καὶ ἡ Ἑλλάς.—Συμπεράσματα.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἐνοικιάζονται Γραφεῖα κεντρικώτατα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου εἰς τιμὰς πολὺ εὐθηνάς. Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην εἰς τὸ Κατάστημα Π. Θανοπούλου Αἰόλου 153. Τηλέφωνον 12-73 Νέον.

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Σουβενίρ

Νὰ τὰ πετᾶμε τὰ παληὰ σουβενίρ, τὰ μικροπραγματάκια ποῦ μᾶς θυμίζουν τόσα πράγματα ἀπὸ τὴν ζωή μας, τόσες στιγμές, τόσες χαρές—ἂν ὑπάρχουν!—καὶ τόσες λύπες—ποῦ ὑπάρχουν ἀσφαλῶς!—ἢ νὰ μὴ τὰ πετᾶμε; Νὰ ἕνα δίλημμα ἀντάξιον τοῦ Ἀμλέτου, ποῦ δὲν διαφέρει καὶ πολὺ ἀπὸ τὸ ἄλλο «νὰ ζῇ κανεὶς ἢ νὰ μὴ ζῇ;» Κι' ἂν τὰ πετάξωμε, τάχα, εἶναι τὰ σουβενὶρ ποῦ μᾶς θυμίζουν τὶς στιγμὲς ἐκεῖνες, καὶ χωρὶς αὐτὰ δὲν θ' ἀπέμενε τίποτε μέσα σὲ μιὰ ἄκρη τοῦ μυαλοῦ μας, τῆς ψυχῆς μας; Τίποτε ἀπὸ τὴν ζωὴ μας; Τίποτε ἀπὸ τὶς στιγμὲς ποῦ πέρασαν γιὰ πάντα; Ἄλλο ἐρώτημα αὐτό, ποῦ μπορεῖ κανεὶς ἀδίστακτα ν' ἀποκριθῇ «ὄχι!»

Τὰ πράγματα ποῦ ζήσαμε δὲν μποροῦν νὰ λησμονηθοῦν ποτέ. Δὲν ἔχουν ἀνάγκη, ὅπως οἱ ἀρχαῖοι Φαραώ, οὔτε ἀπὸ ταρίχευσι, οὔτε ἀπὸ τὶς ἄμετρες ταινίες, οὔτε ἀπὸ ἀλλεπάλληλα φέρετρα, οὔτε ἀπὸ ὁμοιώματα, διὰ νὰ ἀναστηθοῦν, νὰ ξαναζήσουν, τὴ μεγάλη στιγμή, ποῦ θὰ θελήσουν καὶ θὰ πρέπει νὰ ἐμφανισθοῦν πρὸ τοῦ Ὑπερτάτου Κριτοῦ, τοῦ Ἑαυτοῦ μας, τὴ στιγμή, ποῦ ἐμπρὸς στὴν Πύλη τῆς Αἰωνιότητος, θ' ἀναμετρήσωμε τὴ Ζωή μας, καὶ θὰ θελήσωμε νὰ τὴν κρίνωμε! Ὅλα, ὅλα τότε, θὰ προβάλουν ἕνα ἕνα, καθαρά, ζωντανά, μπρὸς στὰ μάτια μας, ποῦ ἡ ἀχλὺς τῆς χάριτος θὰ κάνῃ ἀδιάφορα στὰ πράγματα τοῦ κόσμου, καὶ θὰ ξαναζήσουμε ὅλες τῆς παληὲς ἐκεῖνες στιγμές. Εὐτυχισμένος ἐκεῖνος, ποῦ στὸ παρελθὸν θ' ἀντικρύσῃ καὶ μερικὲς χαρούμενες!

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Οἱ ἐκδρομεῖς τῆς «Ἀχέπα»

Τὴν πρωΐαν τῆς χθὲς ἐγένετο ἐν Πειραιεῖ ἡ ὑποδοχὴ τῶν διὰ τοῦ ὑπερωκεανείου «Σινάϊα» ἐλθόντων 600 ἐκδρομέων τοῦ Ἑλληνοαμερικανικοῦ σωματείου ΑΧΕΠΑ.

Τὴν 10 π. μ. ἀνῆλθον ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς κ. Τάκης Παναγιωτόπουλος, ὁ λιμενάρχης Πειραιῶς κ. Γρηγοράκης, ὁ Διευθυντὴς τοῦ τμήματος Ξένων καὶ Ἐκθέσεων τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Λέκκας καὶ ἄλλοι.

Τοὺς ἐκδρομεῖς προσεφώνησεν ὁ κ. Παναγιωτόπουλος, εὐχηθεὶς τὸ «καλῶς ἤλθατε», ἀντεφώνησεν δὲ ἐκ μέρους τούτων ὁ Ὕπατος Πρόεδρος τῆς ΑΧΕΠΑ κ. Ἀλφαντζῆς, δικηγόρος ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, εὐχαριστήσας καὶ τονίσας τὰ αἰσθήματα ἅτινα συνδέουν τοὺς Ἕλληνας τῆς Ἀμερικῆς μὲ τὴν Μητέρα Ἑλλάδα.

Μετὰ ταῦτα οἱ ταξειδιῶται ἀνῆλθον εἰς Ἀθήνας.

Σήμερον τὴν πρωΐαν τοὺς ἐκδρομεῖς θὰ δεξιωθῇ εἰς τὸ Δημαρχεῖον ὁ Δήμαρχος κ. Πάτσης καὶ ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀμερικῆς ἐν Ἀθήναις.

Ὁ ἑορτασμὸς τῆς ἐξόδου τοῦ Μεσολογγίου

Παρὰ τῶν ἀρχῶν τοῦ Μεσολογγίου ἤρχισαν αἱ προετοιμασίαι διὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἐπετείου τῆς ἐξόδου τοῦ Μεσολογγίου 7 καὶ 8 Ἀπριλίου.

Συμφώνως πρὸς τὸ καταρτισθὲν πρόγραμμα, θὰ παραστοῦν εἰς τὰς ἑορτὰς ἀντιπροσωπεία τῆς κυβερνήσεως, βουλευταί, αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ Μεσολογγίου, οἱ ἐξ Αἰτωλοακαρνανίας στρατηγοί, τὰ σχολεῖα κλπ. Ὁμοίως θὰ παραστῇ ὁ ἔγγονος τοῦ ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῆς ἐξόδου Νότη Μπότσαρη, βουλευτὴς Ἠπείρου κ. Δ. Μπότσαρης.

Ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως θὰ μεταβοῦν οἱ ὑπουργοὶ κ.κ. Μερλόπουλος καὶ Τουρκοβασίλης καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς χωροφυλακῆς ὑποστράτηγος κ. Διαλέτης.

Τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς θὰ καταπλεύσῃ εἰς Τουρλίδα τὸ ἀντιτορπιλλικὸν «Προῦσα» ἵνα ἀποδώσῃ τὰς τιμάς.

Συναυλίαι

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν εἰς τὸ Ἀττικὸν δίδεται ἡ δεκάτη λαϊκὴ συναυλία τῆς ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Μπούτνικωφ. Ὡς σολὶστ μετέχει ὁ ἐξαίρετος βαρύτονος τοῦ Ἐθνικοῦ Μελοδράματος τῆς Πετρουπόλεως κ. Γ. Γενάρης. Εἰς τὸ πρόγραμμα ἀναγράφονται πλὴν ἄλλων καὶ τέσσαρες συνθέσεις εἰς πρώτην ἐκτέλεσιν ἐξ ὧν δύο ἑλληνικαί, μία τοῦ κ. Καλομοίρη, Νησιώτικες ζωγραφιές, καὶ μία τοῦ κ. Δ. Λαυράγκα, Ῥομανέσκ.

Γραμματοκιβώτιον

Τὰ βραβεῖα τῆς Ἀκαδημίας

Παρὰ τοῦ ἐν Παρισίοις συναδέλφου κ. Ἀπ. Β. Δασκαλάκη ἐλάβομεν τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν:

Κύριε Διευθυντά,

Εἰς τὰς ἐφημερίδας ἐδιάβασα, ὅτι ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἀπένειμεν ἔπαινον εἰς τὸ ἱστορικόν ἔργον μου «Τὰ αἴτια καὶ οἱ παράγοντες τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821». Θὰ σᾶς εἶμαι εὐγνώμων ἂν ἀναγγείλετε, ὅτι δὲν ἀπεδέχθην τὸν ἔπαινον τοῦτον. Ἂν τὸ ἐν λόγῳ ἔργον ἔχει τυχὸν κάποιαν ἀξίαν, καλύτερον νὰ τὴν γνωρίζῃ ἀπὸ τὰς κρίσεις τῶν ἀναγνωστῶν του καὶ ἀπὸ τὰς κριτικὰς ἐν Ἑλλάδι καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην τῶν εἰδικῶν ποῦ ἠσχολήθησαν μαζί του. Ἂν τοὐναντίον στερεῖται κάθε ἀξίας, οἱ ἔπαινοι τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ἀλλοίμονον —δὲν θὰ τοῦ προσθέσουν τίποτε ἀπολύτως. Ὥστε οἱ ἀπὸ καθέδρας χαρακτηρισμοὶ ὅσον δήποτε καὶ ἂν εἶναι εὐχάριστοι, δὲν χρειάζονται εἰς τὸ ἐν λόγῳ βιβλίον καὶ πρὸ πάντων εἰς τὸν συγγραφέα του.

Μετὰ τιμῆς

ΑΠ. Β. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ

Τὸ Πάσχα τῶν συνταξιούχων

Κύριε Διευθυντά,

Ἐπικειμένων τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα, θὰ σᾶς εἴμεθα εὐγνώμονες ἐὰν διεβιβάζετο διὰ τῶν στηλῶν τῆς ἐγκρίτου ἐφημερίδος σας ἡ παράκλησις πρὸς τὴν Σεβ. Κυβέρνησιν, ὅπως δόσῃ αὕτη τὰς δεούσας διαταγὰς εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ Ταμείου Συντάξεων τῶν Πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ καταβληθῇ πᾶσα προσπάθεια πρὸς ἐπίσπευσιν τῶν σχετικῶν διατυπώσεων, εἰς τρόπον ὥστε νὰ καταρθωθῇ ἡ πληρωμὴ τῆς συντάξεώς μας ἐντὸς τῆς ἐρχομένης ἑβδομάδος πρὸς μερικὴν ἀνακούφισιν τῶν πολυμελῶν οἰκογενειῶν μας.

Εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς θερμῶς καὶ
Διατελοῦμεν μετὰ πλείστης τιμῆς
ΧΗΡΑΙ ΚΑΙ ΟΡΦΑΝΑ
Συνταξιούχων Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων

Ἐκδρομαί

Ἡ Πανεπιστημιακὴ Λέσχη διοργανώνει ἐκδρομὴν εἰς Τύμβον Μαραθωνομάχων διὰ Ἁγίας Παρασκευῆς — Πικερμίου καὶ Ἁγ. Ἀνδρέου. Ἡ ἀναχώρησις θὰ γίνῃ τὸ προσεχὲς Σάββατον ἑσπέραν πεζῇ, ἡ δὲ ἐπιστροφὴ τὴν Δευτέραν τὸ πρωῒ δι' αὐτοκινήτων.

Θεατρικά

Προσεχῶς εἰς τὸ «Ἰντεάλ» ἀρχίζει τὰς παραστάσεις του τελείως καταρτισθεὶς καὶ ἀπαρτισμένος ἀπὸ ἐξήκοντα ἐν ὅλῳ πρόσωπα ὁ θίασος Σαμαρτζῆ — Οἰκονόμου. Ὁ θίασος θ' ἀναβιβάσῃ νέα ἐντελῶς ἔργα, ἑλληνικὰ καὶ ξένα.

—Αὔριον βράδυ ἀναβιβάζεται εἰς τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον ὑπὸ τῆς Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς Θεάτρου τὸ δρᾶμα τοῦ Ἴψεν «Γιάννης Γαβριὴλ Μπόρκμαν». Τὸ ἔργον αὐτὸ τοῦ μεγάλου Νορβηγοῦ, τοῦ ὁποίου τὴν ἑκατονταετηρίδα ἑορτάζει κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς ὁ κόσμος ὁλόκληρος, παίζεται διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ ἑλληνικῆς σκηνῆς.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 6 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Ἀνατολὴ ἡλίου 6.5'
Δύσις » 6.50'
Σελήνη 17 ἡμερῶν
Εὐτυχίου Κων)πόλεως

Ἐσθὴς διὰ τὰς Κυρίας

Στὸ Παρίσι ἡ γυναῖκα φορεῖ...

Τὸ πρωῒ ἕνα κοστούμι ἀπὸ μαῦρο ζέρσεϋ μάλλινο, πλισσὲ φοῦστα, ἐντελῶς ἴσιο πανωφοράκι, μαῦρο φεδράκι σηκωμένο μπροστά. Μαῦρα παπούτσια ἀπὸ κροκόδειλο καὶ τὴν ἴδια τζάντα. Στὸ λαιμὸ μεγάλο μαντῆλι μὲ ἄσπρα καὶ μαῦρα καρρὼ ἀπὸ κρὲπ ντὲ σίν.

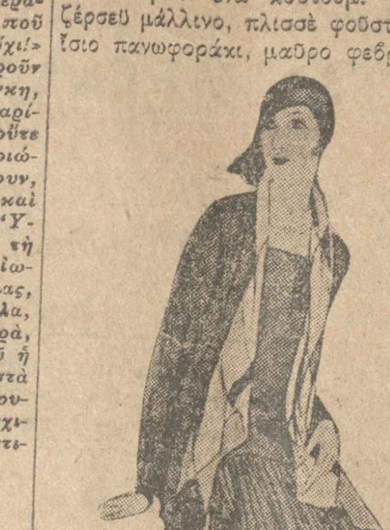

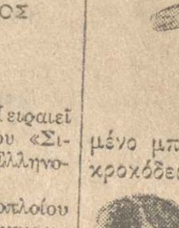

Ἕνα μεγάλο διαμαντένιο φτερό, καρφωμένο ἀφελῶς στὸ μπὸρ ἑνὸς μικροῦ μαύρου κλὸς (cloche).

Στὸ ρεβὲρ τοῦ ταγιὲρ καρφωμένο ἕνα μικρὸ μονόγραμμα ἀπὸ ὄνυχα ἢ μαρκασὶτ καὶ μπριλαντάκια μικρά.

Τὴν ἡμέρα πολλὰ μπιζοὺ ἰμιτασιόν, ἀλλὰ τὸ βράδυ μόνο ἀληθινά, δηλαδὴ διαμάντια, σμαράγδια, ρουμπίνια καὶ ζαφείρια.

Τὸ ἀπόγευμα ἕνα πολὺ γιαλιστερὸ καπέλλο ἀπὸ ζέ, ἐντελῶς ἐφαρμοστὸ στὸ κεφάλι σκεπασμένο ἀπὸ ἕνα πολὺ ψηλὸ μαῦρο βελάκι.

Τὸ βράδυ ἀπειρία λουλουδιῶν φορεμένα ἢ στὸ ντεκολτὲ ἢ πελώριο μπουκέτο στὴ μέση ἢ στὸν ὦμο.

Κάποτε τὸ βράδυ μικρὲς τόκες ἀπὸ φτεράκια ἀσορτὶ στὸ χρῶμα τῶν παπουτσιῶν ἢ τῆς τζάντας.

Τὰ βραδυνὰ παπούτσια πάντα ἀπὸ μεταξωτὸ σκέτο χωρὶς σχέδια ποῦ γαρνίρονται μὲ στρογγυλὲς φιούμπες διαμαντένιες.

Gaby

Κοσμικὴ κίνησις

Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην μπρὶτζ κουμκάν, παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Κοκκίδη. Μεταξὺ τῶν προσκεκλημένων διεκρίνομεν τὴν κ. Ἄμποτ, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Μεταξᾶ, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Σπ. Λοβέρδου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Δ. Λοβέρδου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Μαλαμίδου, τὴν δ. Λυκουρέζου, τὴν δ. Θεολόγου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Στ. Πεσμαζόγλου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ι. Κετσέα, τὸν κ. Θ. Φωτιάδην, τὸν κ. Σισιλιάνου, τὸν κ. Σαλταφέραν καὶ ἄλλους.

Ὁ ἐπιτάφιος τῶν Καθολικῶν

Σήμερον Μ. Παρασκευὴν τῶν Δυτικῶν κατὰ τὴν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Διονυσίου τελετὴν τοῦ Ἐπιταφίου περὶ ὥραν 6.30' ἑσπέρας θὰ ἐκφωνήσῃ τὸν λόγον τῶν Παθῶν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Καθολικῶν κ. Ἰωάν. Φιλιππούσης.

Ἐκδόσεις

Ἐξεδόθη «Κριτικὸ Σημείωμα» ὑπὸ τὸν τίτλον «Δημήτριος Βαρδουνιώτης» ὑπὸ τοῦ κ. Γεωργ. Λογοθέτου (Ἴδμωνος).

—Ἐξεδόθη τὸ 4ον τεῦχος τοῦ Ἀπριλίου τοῦ περιοδικοῦ «Ὑγείας».

—Ἐξεδόθη τὸ 11ον τεῦχος τοῦ παιδικοῦ περιοδικοῦ «Παιδικὴ Ζωὴ» πλουτισθὲν πλὴν τῆς ἐκλεκτῆς του ὕλης, καὶ μὲ ἡμίφυλλον εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἐμφανίζεται ἑκάστην φορὰν καὶ ἐν διαφορετικὸν ὡραιότατον παιχνίδι.

—Ἐλάβομεν τὸ τεῦχος Ἀπριλίου τοῦ μηνιαίου λογοτεχνικοῦ περιοδικοῦ «Ἀλεξανδρινὴ Τέχνη».

Θέατρα

ΑΠΟΛΛΩΝ. (Θίασος Κυβέλης). «Σουσού».
ΕΘΝΙΚΟΝ. Ἀργεῖ.
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Τζὰζ-Μπάντ».
ΚΥΒΕΛΗΣ. Ἀργεῖ.
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. Ἀργεῖ.

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ἡ γυμνὴ λαίδη», «Εἰς τὸ τρελλὸ Βερολῖνο».
ΔΙΟΝΥΣΙΑ. «Τσέκα».
ΙΝΤΕΑΛ. «Δύο νύφες-τέσσαρες γαμπροί». Φερρουτσιο. Λίαν προσεχῶς ἔναρξις ὀπερέτας Σαμαρτζῆ — Οἰκονόμου.
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Λέσχη ἔρωτος καὶ Μυστηρίου».
ΟΛΥΜΠΙΑ. «Μπὲν Χούρ».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ἡ χορεύτρια τῆς Γρενάδης».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Κοζάκος πρίγκηψ».
ΣΙΝΕ ΡΕΓΓΙΝΑ. «Τραγικὸς συναγερμός».

Συνοικιακά

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Ὁ Μίλτων Σίλων».
Α.Ο.Δ.Ο. «Τὸ μυστικὸ τοῦ φρουρίου».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Ἡ αἰχμάλωτος τῆς Σαχάρας».
ΕΛΛΑΣ. «Τὸ μυστηριῶδες σημάδι».
ΜΑΓΕΙΑ. «Πειρασμὸς καὶ ὁ βίος τοῦ Χριστοῦ».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Σάκκο καὶ Βαντζέτι».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Φρὶτς ὁ πυγμάχος».

Πειραιῶς

ΟΛΥΜΠΙΑ. «Ὁ ἔνοχος».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ναυμαχία τῆς Ἑλιγολάνδης».

Ὁμιλίαι

Ἀλβανοὶ καὶ Ἕλληνες

Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» ἐγένετο χθὲς ἡ διάλεξις τοῦ Ἑλληνοαλβανικοῦ Συνδέσμου, μὲ ὁμιλητὴν τὸν κ. Κ. Ἄμαντον, καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἀκαδημαϊκόν, μὲ θέμα «Ἀλβανοὶ καὶ Ἕλληνες».

Ὁ ὁμιλητὴς διεξῆλθεν ἐν ὀλίγοις τὰ περὶ καταγωγῆς τῶν Ἀλβανῶν, τῆς ἐξελίξεως αὐτῶν καὶ τῶν σχέσεων αὐτῶν πρὸς τοὺς Ἕλληνας. Οἱ Ἀλβανοί, κατὰ τὴν πιθανωτέραν γνώμην, εἶνε ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων Ἰλλυριῶν, οἱ ὁποῖοι ἐγκατεστάθησαν εἰς τὴν Βαλκανικὴν συγχρόνως ἢ ὀλίγον ἀργότερα ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας. Ὅταν οἱ Ῥωμαῖοι τὸ 229 ἀνέλαβον τὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς Βαλκανικῆς, οἱ Ἰλλυριοὶ ἐπολέμησαν γενναιότατα ἀλλ' ἐν τέλει ὑπετάγησαν. Αἱ προσπάθειαι τοῦ Περσέως νὰ συμμαχήσῃ μὲ τὸν βασιλέα τῶν Ἰλλυριῶν Γένθιον πρὸς ἀπόκρουσιν τῶν Ῥωμαίων δὲν ἐτελεσφόρησαν.

Οἱ Ἰλλυριοὶ ὑποταγέντες ἔχασαν τὴν γλῶσσάν των, ἐστρατολογήθησαν ἐντατικῶς καὶ ἔχασαν ὄχι μόνον τὴν αὐτοτέλειαν ἀλλὰ καὶ μέγα μέρος τοῦ πληθυσμοῦ των. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ηὐκόλυνε τὸν ἐκσλαυϊσμὸν μεγάλου μέρους τῶν Ἰλλυριῶν ὅταν οἱ Σλαῦοι τὸν ἕκτον καὶ ἕβδομον αἰῶνα κατῆλθον εἰς τὴν Βαλκανικήν. Διὰ τοῦ ἐκσλαυϊσμοῦ τῶν Ἰλλυριῶν ἀλλάσσει ὄψιν ἡ Βαλκανική. Ὀλίγοι μόνον Ἰλλυριοὶ περιεσώθησαν εἰς τὰ ὄρη τῆς σημερινῆς Ἀλβανίας καὶ ὀνομάζονται οὗτοι ἀπὸ τοῦ ἑνδεκάτου αἰῶνος Ἀλβανοί. Τὸν δέκατον τέταρτον αἰῶνα κατεβαίνουν πολλοὶ Ἀλβανοὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐνισχύουν τὸν πληθυσμὸν τῆς ὑπαίθρου χώρας καὶ ἀποβαίνουν χρησιμώτατοι εἰς τὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν Φράγκων καὶ τῶν Τούρκων ἀργότερα. Τοιουτοτρόπως γίνεται νέα ἀνάμιξις Ἑλλήνων καὶ Ἀλβανῶν εἰς τὴν κυρίως Ἑλλάδα, ἀφοῦ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ἐγένετο πάντοτε ἐπικοινωνία καὶ ἀνάμιξις εἰς τὰ σύνορα τῆς Ἠπείρου καὶ τῆς Μακεδονίας. Οἱ Ἑλληναλβανοὶ ὑπερήσπισαν ἐνδόξως τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος, ὅπως καὶ εἰς τὴν κυρίως Ἀλβανίαν ὁ Σκεντέρμπεης ὑπερήσπισεν ἐνδόξως τὴν ἐλευθερίαν τῆς Βαλκανικῆς κατὰ τῶν Τούρκων. Ὅπως ἐπὶ Γενθίου καὶ Περσέως ἐπετεύχθη συνεννόησις Ἑλλήνων καὶ Ἰλλυριῶν, ἔτσι καὶ εἰς νεωτέρους καὶ νεωτάτους χρόνους ἔγιναν νέαι ἀπόπειραι. Ὁ Θ. Κολοκοτρώνης εἰργάσθη ἐπιμόνως πρὸς συνεννόησιν ἑλληνοαλβανικήν. Ἐπὶ Τρικούπη, Δραγούμη καὶ Γ. Θεοτόκη ἔγιναν ἄλλαι ἀπόπειραι, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶνε γνωσταὶ εἰς τὰς λεπτομερείας των. Ὁ ὁμιλητὴς καταλήγων συμπεραίνει ὅτι δύο λαοὶ οἱ ὁποῖοι ἐγειτόνευσαν ἀπὸ χιλιετηρίδων, διεσταυρώθησαν πολλάκις, ἔπαθαν κοινὰ παθήματα ἀπὸ τοὺς κατακτητὰς ἔχουν συμφέρον νὰ συνεννοηθοῦν. Πλὴν τοῦ συμφέροντος ἐπιβάλλει τοῦτο καὶ ὁ ἀνθρωπισμός.

Ὁ ἀκροατὴς

—Σήμερον, 7 μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἑταιρείας Κοινωνικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν (μέγαρον Καραπάνου, Σταδίου 23, ἰσόγειον) θὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Δ. Βεζανῆς μὲ θέμα: «Μία νέα θεμελίωσις τοῦ Εὐδαιμονισμοῦ ἐν τῇ Ἠθικῇ».

—Αὔριον Σάββατον, ὥραν 6.30' μ.μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς θὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Δ. Π. Καλογερόπουλος μὲ θέμα: «Τίς ἡ Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας τῆς Ἐπιστήμης». Ἡ διάλεξις θὰ συνοδεύεται ὑπὸ φωτεινῶν προβολῶν.

Ἀθλητισμὸς

—Οἱ Ἑλληνογερμανικοὶ ἀγῶνες

Αὔριον τὸ ἀπόγευμα ἀρχίζουν εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον οἱ πρῶτοι ἐν Ἑλλάδι ἑλληνογερμανικοὶ ἀγῶνες, τῇ συμμετοχῇ τῶν ἀθλητῶν τοῦ «Μπέρλινερ Σπὸρ Κλούμπ».

Ὥρα ἐνάρξεως ὡρίσθη ἡ 3 μ.μ. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἀγωνισμάτων, θὰ γίνῃ ἡ παρέλασις τῶν Γερμανῶν καὶ κατόπιν τῶν Ἑλλήνων ἀθλητῶν. Ἀκολούθως θὰ γίνῃ ἡ κήρυξις τῶν ἀγώνων ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Νικολούδη, ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐθνικῶν ὕμνων Ἑλλάδος καὶ Γερμανίας καὶ ἡ ὁρκωμοσία.

Τὸ πρόγραμμα τῆς πρώτης ἡμέρας περιλαμβάνει τὰ ἑξῆς ἀγωνίσματα:

Ἅλμα εἰς ὕψος, δρόμος 100 μ., σφαιροβολία ἑλληνική, ἅλμα εἰς μῆκος, δρόμος 400 μ.

Ἐπίδειξις ἑλληνικῆς δικοσκοβολίας, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ συμμετάσχουν μόνον Ἕλληνες ἀθληταὶ καὶ σκυταλοδρομία 4Χ100 μ.

Οἱ εἰς τοὺς ἀγῶνας μετέχοντες ἀθληταὶ εἶναι οἱ ἑξῆς: Γερμανοί: Τρόσμαχ, Μάλιτς, Σλόσκε, Βίζε, Βάϊς, Βεστερχάους, Βέρχμάϊστερ Κοῦνκελ καὶ Κορνέλιους. Ἕλληνες: Ἀγγελόπουλος, Ἀνδρεόπουλος, Βάλβης, Βαμβακᾶς, Γεωργακόπουλος, Ζαχαρόπουλος, Κακούρης, Καραμπάτης, Ι. Καρυοφύλλης, Α. Καρυοφύλλης, Κόης, Λάμπρου, Μάγκος, Μαναῖος, Μοιρόπουλος, Μπεναρδῆς, Μπουβλος, Ντάκος, Πέττας, Παούρης, Παντελίδης, Ῥοζάκης Σκάλκος, Σταυρινός.

Ἀλυτάρχης τῶν ἀγώνων ὡρίσθη ὡς γνωστὸν ὁ κ. Κ. Χρυσάφης, τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

—Τὸ γαλλικὸν πρωτάθλημα ποδοσφαίρου

Εἰς τὸν ἡμιτελικὸν ἀγῶνα διὰ τὸ πρωτάθλημα ποδοσφαίρου τῆς Γαλλίας, ἡ ὁμὰς «Ῥὲδ Στάρ» ἐνίκησε τὸ «Στὰδ Φρανσαί» μὲ 8 τέρματα, ἔναντι 2.

Κατόπιν τούτου ἡ ὁμὰς «Ῥὲδ Στάρ» ἔρχεται ἐπὶ κεφαλῆς συγκεντρώνουσα τὰς μεγαλυτέρας ἐλπίδας.

—Ὁ Χένει εἰς Παρισίους

Ἐπιστρέφων ἐκ Λονδίνου, ἔφθασεν εἰς Παρισίους, ὁ γνωστὸς Ἀμερικανὸς πυγμάχος Τὸμ Χένει, νικητὴς τῶν Ῥίσκο καὶ Ντελανέη. Θὰ παραμείνῃ ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα, θὰ ἐπιστρέψῃ δὲ κατόπιν εἰς Νέαν Ὑόρκην προκειμένου νὰ συναντήσῃ τὸν Ἰούλιον διὰ τὸ παγκόσμιον πρωτάθλημα μὲ τὸν Τούνεη.

—Διεθνῆ νέα

Εἰς τὸν ἐτήσιον κωπηλατικὸν ἀγῶνα μεταξὺ τῶν Πανεπιστημιακῶν ὁμάδων Ὀξφὸρδ καὶ Κέμπριτζ, νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ ὁμὰς τοῦ Πανεπιστημίου Κέμπριτζ, ὑπερτερήσασα κατὰ 10 μήκη.

Διαλέξεις

—Αὔριον Σάββατον 7 μ.μ. εἰς τὸν «Παρνασσὸν» θὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Γιάγκος Ἀργυρόπουλος περὶ «Θεοσοφίας ἐν σχέσει πρὸς τὸν Χριστιανισμόν». Θὰ ἐκθέσῃ τὰ περὶ Ἰνδικῶν θρησκευμάτων ἐκτενῶς καὶ θὰ κάμῃ λόγον περὶ τοῦ Κρισναμούρτι.

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
1871

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 8ην τρέχοντος ὥραν 10 3)4 π. μ. εἰς τὸ «Ἀττικὸν» δίδεται ἡ 10η Λαϊκὴ Συναυλία τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν.

Διευθυντὴς Ὀρχήστρας:
Ι. ΜΠΟΥΤΝΙΚΟΦ
Σολίστ: Γ. ΓΕΝΑΡΗΣ
Βαρύτονος τοῦ Ἐθνικοῦ (πρώην Αὐτοκρατορικοῦ) Μελοδράματος τῆς Πετρουπόλεως.

Εἰς τὸ πρόγραμμα:

R. Korsakoff: «Antar» Συμφωνία (πρώτη ἐκτέλεσις. Μ. Καλομοίρη: Νησιώτικες Ζωγραφιές, Σουΐτα ἐπάνω σὲ μοτίβα τῆς Δωδεκανήσου (πρώτη ἐκτέλεσις). Borodine: Ἄρια ἀπὸ τὸ «Prince Igor» (πρώτη ἐκτέλεσις). Δ. Λαυράγκα: «Romaneska» (πρώτη ἐκτέλεσις) Wagner: Ἄρια τοῦ Wolfram καὶ «Abendsterne» ἀπὸ τὸ Ταγχώζερ. Berlioz: Οὐγγρικὸν ἐμβατήριον ἀπὸ τὸ «Damnation de Faust».

Τὰ εἰσιτήρια πρὸς δραχ. 15, 25, 35 πωλοῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὠδείου, εἰς τὸν Μουσικὸν Οἶκον Καζάζη καὶ τὴν ἡμέραν τῆς Συναυλίας εἰς τὸ «Ἀττικόν».

Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ
ΜΕ ΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣ

Η ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ Α. Ε. καθιστᾷ γνωστὸν ὅτι τὴν 7ην καὶ 8ην τρέχοντος μηνὸς Ἀπριλίου ΧΑΡΙΝ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ἐν τῷ Σταδίῳ θὰ ἐπεκταθῇ ἡ συγκοινωνία τῆς γραμμῆς Πατησίων—Ἀκαδημίας μέχρι Σταδίου.

Τὰ προωρισμένα διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς ἐν λόγῳ γραμμῆς ὀχήματα θὰ φέρωσιν ὡς διακριτικὸν σημεῖον κυανῆν ταινίαν ἐπὶ τῶν συγκρουστήρων μὲ τὴν ἐπιγραφὴν «ΠΑΤΗΣΙΑ—ΣΤΑΔΙΟΝ».

Τὰ εἰσιτήρια τῆς γραμμῆς Πατησίων θὰ ἰσχύουν μέχρι τῆς Ἀκαδημίας.

Ἡ τιμὴ ἑκάστου εἰσιτηρίου ἀπὸ τῆς Ἀκαδημίας μέχρι Σταδίου θὰ εἶνε δραχ. 1.50.

Ἐξ ἄλλου ἡ γραμμὴ Συντάγματος—Παγκρατίου θὰ ἐνισχυθῇ διὰ τῶν ὀχημάτων Ἀκαδημίας—Παγκρατίου, καταργουμένης τῆς γραμμῆς ταύτης, ἐφ' ὅσον διαρκοῦσιν οἱ ἀγῶνες.

ΚΥΡΙΑΙ,
Δὲν εἶναι κάτι περιττὸν ἡ
ΚΡΕΜΑ ΡΟΔΑΛΙΝΗ
δίδει εἰς τὸ δέρμα σας μίαν λεπτὴν χροιὰν καὶ προφυλάσσει αὐτὸ ἀπὸ τὰς καταστρεπτικὰς μεταβολὰς τοῦ καιροῦ.

ΒΟΥΤΥΡΟΝ ΣΙΒΗΡΙΑΣ
ΑΓΝΟΝ ΓΑΛΑΚΤΟΣ ΑΓΕΛΑΔΟΣ
Ἄριστον διὰ μαγειρικὴν χρῆσιν. Μοναδικὸν διὰ γλυκίσματα.
ΣΤΗΝ
„ΚΥΨΕΛΗ„
ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ 102
ΤΗΛ. ΝΕΟΝ 6-40
ΠΩΛΗΣΙΣ ΛΙΑΝΙΚΩΣ ΚΑΙ ΧΟΝΔΡΙΚΩΣ
Τὸ ἐκλεκτὸν ΒΟΥΤΥΡΟΝ ΣΙΒΗΡΙΑΣ ἀποκλειστικῶς σχεδὸν προτιμώμενον ἀνέκαθεν εἰς ὅλας τὰς ἀγορὰς τῆς Εὐρώπης, τελευταίως κατέκτησε, κυριολεκτικῶς διὰ τὴν ἁγνότητά του, τὴν ἐξαίρετον γεῦσιν του καὶ μικρὰν του τιμήν, καὶ τὴν ἀγορὰν μας.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀφίξεις

Ἡ Mme Arousse, Βουκουρεστίου 18, ἐπανῆλθεν ἐκ Παρισίων, καὶ ἤρχισε τὰς ἐργασίας.

Νέαι ἀφίξεις

Νέα πάλιν κομψοτεχνήματα ἐτελώνισε αὐτὰς τὰς ἡμέρας ὁ ἀνθοπώλης Φλερiανὸς πλουτίζων τὴν καλλιτεχνικὴν ἔκθεσίν του διὰ τὰς προσεχεῖς ἑορτὰς καὶ γάμους.

Καταστήματα

Ὑφάσματα διὰ φορέματα καὶ τὰ ντεμὶ σαιζὸν ὡς καὶ πλουσίαν συλλογὴν ἀπὸ Καζὰκ παρέλαβε τὸ κατάστημα ΤΣΕΚΛΕΝΗ—ΚΑΡΓΑΔΟΥΡΗ 29 Ἑρμοῦ καὶ Βουλῆς.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν σεβαστὸν καὶ ἀγαπητὸν ἡμῶν πατέρα καὶ ἀδελφὸν
ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ Ν. ΔΟΥΛΗΝ
ἀπόστρατον συνταγματάρχην
Ὑπουργὸν Στρατιωτικῶν τῆς Αὐτονόμου Ἠπείρου
θανόντα χθὲς αἰφνιδίως, κηδεύομεν σήμερον ὥραν 3 μ.μ. ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ Α' νεκροταφείου.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ἀπριλίου 1927
Ὁ υἱὸς Νικόλαος Ὁ ἀδελφὸς Γεώργιος

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ κ. Ἀντιγόνη Κ. Πετροπούλου καὶ αἱ οἰκογένειαι Κωνσταντίνας Ν. Ῥαφτοπούλου, Ἀλεξάνδρου Κώστα καὶ Κωνστ. Χαρ. εὐχαριστοῦσι θερμῶς πάντας τοὺς συμμετασχόντας εἰς τὸ πένθος των ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ λατρευτοῦ των Κώστα.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μετόχων τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν ἐνέκρινε τὴν διανομὴν τακτικοῦ μερίσματος διὰ τὴν χρῆσιν 1927 ἐκ δρ. 22, ὡς καὶ ἐκτάκτου τοιούτου ἐξ 1 σελληνίου καὶ 6 πεννῶν.

Τὸ μέρισμα τοῦτο εἶνε πληρωτέον ἀπὸ τῆς 2ας Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἐπὶ προσαγωγῇ τῆς ὑπ' ἀριθ. 55 μερισματαποδείξεως παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι τῆς Τραπέζης ἐν Ἀθήναις, τοῖς Ὑποκαταστήμασιν αὐτῆς ἐν Ἑλλάδι, Αἰγύπτῳ, Κύπρῳ, Λονδίνῳ καὶ Νέᾳ Ὑόρκῃ καὶ τῇ ἐν Παρισίοις Banque de l'Union Parisienne (7 Rue Chauchat).

ΑΠΟΘΗΚΗ ΕΤΟΙΜΩΝ
ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ
ΠΟΙΚΙΛΙΑ πρωτοφανής, πάσης ποιότητος. Νουβωτέ, μὲ εὐθηνὰς τιμὰς λόγῳ μεγάλης καταναλώσεως καὶ μικρῶν ἐξόδων
ΠΑΖΑΡ Στοὰ Ἀρσακείου

ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΤΟΠΟΥΣ
ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "Ο ΠΑΝΑΓΙΟΣ ΤΑΦΟΣ,,

Ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Ναυάρχου Κακουλίδου καὶ τὴν πνευματικὴν τοιαύτην τοῦ Ἁγίου Τραπεζοῦντος κ. Χρυσάνθου ἀναχωροῦσιν μέσῳ Κύπρου αὔριον μετὰ μεσημβρίαν μὲ τὸ θαλαμηγὸν «Κανάρης» οἱ προσκυνηταὶ τῶν Ἁγίων τόπων. Μεταξὺ τούτων εὑρίσκονται ὁ τέως πρωθυπουργὸς καὶ ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως κ. Ἀλέξ Παπαναστασίου, ὁ Γεν. Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν κ. Χατζηπέτρος, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπενετάτος, ὁ πλωτάρχης κ. Χρυσάνθης καὶ ὁ ἀνθυποφροντιστὴς κ. Σαμαρτζῆς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κ. Ι. Δόξας, ὁ βουλευτὴς κ. Ι. Φικιάρης, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας κ. Κουτσομητόπουλος, ἀντιπρόσωποι τῶν Δήμων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Πατρῶν κ. κ. Γαζῆς, Βαλαβάνης, Σαλιάρης, Σουσάνας καὶ Σκαγιόπουλος, πολλοὶ ἄλλοι ἐπίλεκτοι πολῖται ἐν οἷς καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Κυτίου κ. Νικόδημος.

Κατ' ἐξαίρεσιν φέτος θὰ γίνῃ ἐπίσκεψις ὑπὸ τῶν προσκυνητῶν τῆς Ναζαρέτ, Τιβεριάδος, Κανᾶ κ.λ.π., θὰ συνοδεύωνται δὲ οὗτοι ὑπὸ εἰδικῶν operateurs οἵτινες θὰ κινηματογραφήσωσιν αὐτοὺς καὶ μετ' αὐτῶν ὅλα τὰ Ἅγια Προσκυνήματα.

Δηλώσεις καὶ δῶρα διὰ τὸ Πατριαρχεῖον γίνονται δεκταὶ καὶ σήμερον εἰς τὰ Ἡνωμένα Βουστάσια μέχρι τῆς 10ης πρωϊνῆς.

Τιμαὶ συμμετοχῆς μεθ' ὅλων γενικῶς τῶν ἐξόδων καὶ αὐτῶν τῶν φιλοδωρημάτων ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι τῆς ἐπανόδου εἰς Πειραιᾶ Α'. θέσεως Λίρ. Ἀγγλίας 21 1)2 Β'. θέσεως Λίρ. Ἀγγλίας 18 1)2.

Ἐν Κύπρῳ θὰ γίνῃ ἐπίσημος δεξίωσις κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν Κυπρίων.

Πετᾶξτε τὸ πινέλο σας!
Χωρὶς πινέλο
Δροσίζει τὸ δέρμα
BARBASOL
Χωρὶς σαπούνι
Πούδρα καὶ
Κολώνια περιττὰ
Κρέμα ξυρίσματος

ΕΚΛΕΚΤΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΑΡΙΣΤΟΤΕΧΝΙΚΟΝ ΡΑΨΙΜΟ
Εἰς τὸ Ἐμπορορραφεῖον
Ι. Π. ΤΑΝΤΑΡΙΑ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΥ ΚΟΠΤΟΥ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ
Πλατεῖα Καπνικαρέας ἀριθ. 8 (Μέγαρον Ῥούφου)

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΛΥΣΙΣ
Ἐὰν θέλετε νὰ προμηθευθῆτε τὰ θερινά σας κοστούμια εἰς τὸ ἥμισυ τῆς τιμῆς, ἐπωφεληθῆτε τῆς πρωτοφανοῦς ἐκπτώσεως τῶν τιμῶν μας. Ὑφάσματα ἠγγυημένα μόνον Ἀγγλικά.
ΒΟΥΛΗΣ 6 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ ΒΟΥΛΗΣ 6

Πρὸς κατάκτησιν τῶν αἰθέρων

Γιγάντια ἀερόπλοια εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐμπορίου

Ἐντὸς ὀλίγων σχετικῶς ὡρῶν ἀπὸ τὴν Εὐρώπην εἰς τὴν Ἀμερικήν.—Τὸ Ἀγγλικὸν «R 100» καὶ τὸ Γερμανικὸν «L. Z. 127»

Ἐλπίδες τῶν κατασκευαστῶν καὶ φόβοι τῶν ἀπαισιοδόξων

Τρία πηδαλιουχούμενα, ἀληθινὰ ἐναέρια ποντοπόρα, εἶνε σήμερον ὑπὸ κατασκευήν. Μὲ αὐτὰ τὰ «ἐλαφρότερα ἀπὸ τὸν ἀέρα» πρόκειται νὰ συνδεθῇ τὸ Λονδῖνον μὲ τὸ Μελβούρνον, τὸ Ἀμβοῦργον μὲ τὴν Νέαν Ὑόρκην, ἡ Σεβίλλη μὲ τὸ Μπουένος Ἄϋρες. Ὑπάρχουν ἤδη καὶ ἱστοὶ προσδέσεως εἶνε ἤδη ὑπὸ κατασκευήν, αἱ τιμαὶ τῶν εἰσιτηρίων ἀκόμη καὶ τὰ τιμολόγια τῶν ἐμπορευμάτων ἔχουν ἤδη καθορισθῆ... Αὐτὴ ἡ ἀναγέννησις τοῦ πηδαλιουχουμένου καὶ ἰδίως ἡ προσαρμογὴ του εἰς ἐμπορικοὺς σκοπούς, κατόπιν μάλιστα σειρᾶς μεγίστων καταστροφῶν, εἶνε πράγματα ποῦ προκαλοῦν ἔκπληξιν!

Αἱ τεχνικαὶ πρόοδοι

Τί ἤλλαξε λοιπόν; Ποῖαι ἐφευρέσεις καὶ ἀνακαλύψεις ἦλθον νὰ μεταβάλουν τὴν ὄψιν τοῦ προβλήματος καὶ νὰ ἐμπνεύσουν πάλιν ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸ μέλλον αὐτοῦ τοῦ τρόπου ἐναερίων μεταφορῶν;

Κανεὶς ὁμολογουμένως δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἐξηγήσῃ πλήρως τὰς ἀληθινὰς αἰτίας τῆς μεταβολῆς αὐτῆς. Μόνον ἓν ὑπόμνημα τοῦ Ἀγγλου ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς ἀεροπλοΐας δίδει μερικὰς ἐξηγήσεις.

Κατὰ τὸ πρὸ τοῦ πολέμου, ἀπὸ τοῦ 1910—1914 διάστημα πέντε γερμανικὰ πηδαλιουχούμενα μετέφερον 42.000 ἐπιβάτας εἰς δύο χιλιάδας πτήσεις χωρὶς κανὲν ἀτύχημα. Ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ πολέμου εἰδικὴ ἀγγλικὴ ἐπιτροπὴ ἔκαμε σημαντικὰς παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν δυνάμεων αἱ ὁποῖαι δρῶσι κατὰ τὴν πτῆσιν τοῦ ἀεροπλοίου.

Κατὰ τὸ 1924 κατωρθώθη νὰ διατυπωθοῦν ὡρισμέναι γενικαὶ ἀρχαὶ καὶ νὰ γίνουν μάλιστα καὶ σχετικὰ πειράματα. Εὑρέθη τὸ σχῆμα τοῦ ἀεροπλοίου, τὸ ὁποῖον ἔδιδε τὴν ἐλαχίστην ἀντίστασιν εἰς τὸν ἀέρα. Τότε τὸ «R—33» ἔκαμεν ἀρκετὰ ἐπιτυχεῖς πτήσεις. Ἄλλαι παρατηρήσεις ἐπέτρεψαν καλυτέραν καὶ στερεωτέραν κατασκευὴν τοῦ μεταλλικοῦ σκελετοῦ. Μετὰ τὸν χάλυβα εἰς τὸ «R—100» θὰ χρησιμοποιηθῇ νέον εἶδος σκληραλουμινίου. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν πειραμάτων ἐτελειοποιήθησαν καὶ οἱ μοτέρ.

Εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ἀεροπλοίων ἐφαρμόζονται τρεῖς μέθοδοι: ἡ γαλλική, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπικρατεῖ ἡ ἁπλότης, ἡ γερμανική, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπικρατεῖ ἡ στερεότης καὶ ἡ ἰταλική, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ κρᾶμα τῶν προηγουμένων.

Οἱοσδήποτε ὅμως καὶ ἂν εἶνε ὁ τύπος τοῦ ἀεροπλοίου, τοῦτο παρουσιάζει διάφορα μειονεκτήματα, τὰ ὁποῖα ἐπὶ τινα καιρὸν ἐπέτρεψαν εἰς τὸ ἀεροπλάνον νὰ θριαμβεύσῃ. Τὸ ἀεροπλάνον ὅμως διὰ νὰ πετάξῃ πρέπει νὰ καταναλώσῃ ἓν μέρος τῆς δυνάμεώς του δι' αὐτὸν τὸν σκοπόν, τὸ πηδαλιουχούμενον, δυνάμενον νὰ παραμείνῃ εἰς τὸν ἀέρα ὡς ἐκ τῆς κατασκευῆς του, δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ καταναλώσῃ τοιαύτην δύναμιν. Διὰ τὸν λόγον αὐτόν, προκειμένου περὶ μεταφορᾶς φορτίου, τὸ πηδαλιουχούμενον παρουσιάζει περισσότερα πλεονεκτήματα.

Πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἐμπορίου

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Γερμανίαν ἀπὸ καιροῦ μελετᾶται, ἡ ἐμπορικὴ χρησιμοποίησις τοῦ πηδαλιουχουμένου.

Οἱ Γερμανοὶ μελετοῦν σήμερον τὴν ὑπερατλαντικὴν σύνδεσιν Ἱσπανίας καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς. Ταὐτοχρόνως ὅμως δὲν παραμελοῦν τὰς πιθανότητας συνδέσεως τοῦ Ἀμβούργου μὲ τὴν Νέαν Ὑόρκην. Διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον προβαίνουν εἰς λεπτολόγους μετεωρολογικὰς παρατηρήσεις.

Ἡ Ἀγγλία ἀφ' ἑτέρου καταβάλλει μεγάλας προσπαθείας νὰ συνδέσῃ τὰς ἀπομεμακρυσμένας ἀποικίας της. Εἰδικοὶ ἀποσπασμοὶ προβαίνουν εἰς τὰς ἀναγκαίας μελέτας διὰ τὴν ἐγκατάστασιν «ἱστῶν προσδέσεως» τῶν πηδαλιουχουμένων. Ἡ ὁδὸς πρὸς τὰς Ἰνδίας, τὴν Ἀφρικὴν καὶ τὴν Αὐστραλίαν ἔχει ἤδη ἀναγνωρισθῇ. Ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἔχουν ἐγκατασταθῆ οἱ σταθμοὶ τοῦ ἀσυρμάτου, οἱ μετεωρολογικοὶ σταθμοὶ καὶ ὅλα τὰ σχετικὰ οἰκοδομήματα, μὲ τὴν οἰκονομικὴν ἀρωγὴν τῶν ἀποικιῶν.

Ἤδη εἰς τὴν Αἴγυπτον, τὴν Ἰσμαηλίαν, τὸ Καραχί, τοὺς λιμένας τῶν Ἰνδιῶν, ἔχουν ἐγκατασταθῆ οἱ πρῶτοι ἱστοί.

Ἐν τῷ μεταξὺ προχωρεῖ ἡ κατασκευὴ τῶν γιγαντιαίων πηδαλιουχουμένων. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, τὰ ἐγκαίνια τῶν τοιούτων ἐναερίων ὑπεραποικιακῶν συγκοινωνιῶν θὰ γίνουν μὲ μίαν πτῆσιν ἀπὸ Ἀγγλίας εἰς Καναδᾶν.

Οἱ ἱστοὶ προσδέσεως θὰ εἶνε χαλύβδινοι, ἐν εἴδει πύργων, ὕψους πεντήκοντα περίπου μέτρων. Ὅταν ἓν πηδαλιουχούμενον θὰ πλησιάζῃ ἀπὸ ὕψος 150 μέτρων, θὰ ἀπολύῃ τὸ καλώδιόν του, τὸ ὁποῖον οἱ ἐν τῷ ἀεροδρομίῳ θὰ προσδένουν καταλλήλως. Ἀκολούθως, τῇ βοηθείᾳ βιντζιοῦ, τὸ ἀερόπλοιον θὰ προσαρμόζεται εἰς τὴν εἰδικὴν «ἀποβάθραν».

Ἡ προμήθεια τῶν ἀερίων καὶ τῶν ἄλλων ὑλικῶν τῶν μηχανῶν θὰ γίνεται ταχύτητα δι' εἰδικῶν ἀντλιῶν.

Τὸ Ἀγγλικὸν «R—100»

Τὸ ἀγγλικὸν ἀερόπλοιον «R—100» παρηγγέλθη κατὰ τὸ 1924 εἰς τὰ ἐργοστάσια τοῦ Χόουντεν. Ὁ σκελετός του εἶνε κατεσκευασμένος ἀπὸ σκληραλουμίνιον. Θὰ δύναται νὰ ἔχῃ πλήρωμα 35 ἀνδρῶν καὶ νὰ μεταφέρῃ ἑκατὸν ἐπιβάτας. Θὰ ἔχῃ ταχύτητα 130 χιλιομέτρων τὴν ὥραν. Τὸ μῆκός του εἶνε 216 μέτρων. Ὁ ὄγκος του εἶνε 140.000 κυβικῶν μέτρων καὶ τὸ ὁλικόν του βάρος 158.500 χιλιόγραμμα. Θὰ δύναται νὰ ταξειδεύσῃ εἰς ἀπόστασιν 6.000 χιλιομέτρων εἰς διάστημα πεντήκοντα ὡρῶν.

Οἱ ἐπιβάται, ἀνερχόμενοι δι' «ἀσανσὲρ» μέχρι τοῦ ἀεροπλοίου, θὰ εἰσέρχωνται δι' ἑνὸς διαδρόμου εἰς ἓν ἀχανὲς κεντρικὸν «χώλ», ἐκεῖθεν διὰ μιᾶς κλίμακος θὰ ἀνέρχωνται εἰς τὸ ἄνω πάτωμα, ὅπου θὰ ὑπάρχῃ ἑστιατόριον διὰ πεντήκοντα ἄτομα μὲ ἠλεκτρικὴν κουζίναν. Ὑπεράνω ὑπάρχει ἡ γέφυρα περιπάτου μὲ ἀπέραντον θέαν. Κατὰ μῆκος τῆς γεφύρας θὰ εἶνε καὶ τὰ διαμερίσματα τῶν ἐπιβατῶν, φωτιζόμενα καὶ θερμαινόμενα δι' ἠλεκτρισμοῦ.

Ἡ τιμὴ τοῦ πηδαλιουχουμένου ὑπελογίσθη εἰς 300.000 λίρας στερλίνας. Οἱ κατασκευασταί του ὑπολογίζουν ὅτι δι' αὐτῶν τῶν ἀεροπλοίων θὰ εἶνε δυνατὴ ἡ ὑπερατλαντικὴ ἐναέριος συγκοινωνία. Ὑπολογίζεται ὅτι ἐξοδευομένων πέντε ἑκατομμυρίων λιρῶν στερλινῶν, θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ ἐξασφαλισθῇ τὸ ἐναέριον ὑπερατλαντικὸν ταξείδιον ἐντὸς 48 ὡρῶν καὶ μὲ ἀξίαν τοῦ εἰσιτηρίου ἐξ 120 λιρῶν περίπου.

Ταὐτοχρόνως μὲ τὸ «R—100» οἱ Ἄγγλοι κατασκευάζουν καὶ ἕτερον ἀερόπλοιον. Τοῦτο θὰ εἶνε τελειότερον. Οἱ Ἄγγλοι τηροῦν μυστικὰ ὅλα τὰ σχετικὰ μὲ τὴν κατασκευήν του καὶ τὰς ἰδιότητάς του.

Τὸ Γερμανικὸν «L. Z.—127»

Εἰς τὰ γερμανικὰ ἐργοστάσια κατασκευάζεται ἐν ἄλλο γιγάντιον ἀερόπλοιον, τὸ «L. Z.—127». Τοῦτο προορίζεται διὰ τὴν συγκοινωνίαν Σεβίλλης-Μπουένος-Ἄϋρες. Ὁ σκελετός του εἶνε ἐξ ὁλοκλήρου ἀπὸ σκληραλουμίνιον. Θὰ εἶνε μήκους 235 μέτρων μὲ μέγιστον πλάτος 30,50 μέτρων καὶ ὕψος 33.50. Θὰ κινῆται ἀπὸ πέντε μοτὲρ τῶν 530 ἵππων, οἱ ὁποῖοι θὰ εἶνε τοποθετημένοι εἰς ἰδιαιτέρας λέμβους καὶ θὰ ἀναπτύσσῃ ταχύτητα 128 χιλιομέτρων. Θὰ δύναται νὰ ταξειδεύσῃ εἰς 10.000 χιλιόμετρα. Τὸ ἀπὸ Σεβίλλης εἰς Μπουένος Ἄϋρες ταξεῖδι θὰ διαρκῇ 75 ἕως 80 ὥρας καὶ τὸ ἀπὸ Μπουένος Ἄϋρες εἰς Σεβίλλην 96 ἕως 100, καθόσον κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν θὰ συναντᾷ περισσοτέρους ἐναντίους ἀνέμους. Θὰ ἔχῃ πλήρωμα 26 ἀνδρῶν καὶ θὰ μεταφέρῃ κυρίως ταχυδρομεῖον καὶ ἐπιβάτας. Διὰ τοὺς τελευταίους θὰ ὑπάρχῃ εἰδικὴ καμπῖνα τριάκοντα μέτρων μήκους, ἓξ μέτρων πλάτους καὶ 2,50 μέτρων ὕψους. Θὰ ὑπάρχουν ἰδιαίτεραι καμπῖναι μὲ δύο κλίνας ἑκάστη.

Τί λέγουν οἱ ἀπαισιόδοξοι

Οἱ κατασκευασταί των στηρίζουν μεγάλας ἐλπίδας. Ἐννοεῖται δὲν λείπουν καὶ οἱ ἀπαισιόδοξοι. Ἕνας Ἄγγλος εἰδικός, ὁ κ. Σπάννερ, ἐδήλωσεν ὅτι ἐν περιπτώσει κακοκαιρίας κατὰ τὴν ὥραν τῆς προσδέσεως τὸ «R—100» θὰ ξεσχισθῇ. Ὁ κ. Σπάννερ εἶνε κατὰ τῶν τοιούτων ἀποπειρῶν, αἱ ὁποῖαι, κατ' αὐτόν, θ' ἀποκαρδιώσουν τοὺς ἀσχολουμένους μὲ τὴν ἀεροπλοΐαν.

Ὁπωσδήποτε, τὰ πηδαλιουχούμενα ἔχουν ὑπὲρ αὐτῶν τὴν ἄνεσιν, τὴν ὁποίαν δίδουν εἰς τοὺς ἐπιβάτας. Ἐναντίον των εἶνε ἡ μικρὰ ταχύτης, ἡ ὁποία δὲν τοὺς ἐπιτρέπει νὰ ἀντεπεξέλθουν εἰς ἰσχυροὺς ἀνέμους, οἱ ὁποῖοι τὰ ἀναγκάζουν, ὅταν ἔρχωνται ἐκ τῶν πλευρῶν, νὰ λοξοδρομοῦν κατὰ πολύ.

Ἐπίσης κίνδυνος διὰ τὸ ἀερόπλοιον εἶνε καὶ οἱ κεραυνοί, οἱ ὁποῖοι θὰ τὰ πυρπολοῦν ὅταν ἡ σφαῖρά των θὰ εἶνε πλήρης ὑδρογόνου. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον οἱ κατασκευασταὶ ἀναζητοῦν ἀέριον μὴ φλεγόμενον, ὡς τὸ ἥλιον.

M. LOCHTENBERGH

Ἀφοὶ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ
ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΕΝΔΥΜΑΤΑ
Ἀφοὶ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς σημερινῆς ὑποδοχῆς

Τί εἶναι ἡ ὀργάνωσις "ΑΧΕΠΑ,,

Πότε ἱδρύθη.—Οἱ λόγοι τῆς ἱδρύσεως καὶ οἱ σκοποί της.—Πῶς γίνονται αἱ ἐγγραφαὶ τῶν μελῶν.—Τὸ ἔργον της

Ὁ Σύλλογος ΑΧΕΠΑ, ἱδρύθη κατὰ τὸ 1924 ἐπεκταθεὶς εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς πόλεις τῆς Ἀμερικῆς, ὅπου ὑπάρχουν Ἕλληνες, τῇ ἀόκνῳ ἠθικῇ καὶ ὑλικῇ φροντίδι τοῦ πρώτου Ὑπάτου προέδρου αὐτῆς κ. Γεωργίου Δεληγιαννοπούλου, δικηγόρου, ἀποφοίτου τοῦ Πανεπιστημίου Χάρβαρδ τῆς Βοστώνης. Ὁ Σύλλογος οὗτος ἐπαγιώθη καὶ ἐγένετο σεβαστὸς ἐν Ἀμερικῇ κατὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη 1926 καὶ 1927, τῇ ἀόκνῳ ἐργασίᾳ τοῦ διαδόχου τοῦ πρώτου Ὑπάτου Προέδρου κ. Βασιλείου Τσιμπίδα, δικηγόρου ἐν Βάσιγκτων. Ὁ σύλλογος οὗτος ἀριθμεῖ νῦν 164 τμήματα εἰς ἰσαρίθμους πόλεις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἔχοντα περὶ τὰ 16.000 μέλη.

Κυρίαι καὶ δεσποινίδες τῆς ΑΧΕΠΑ ἀποβιβαζόμεναι τοῦ ἀτμοπλοίου.

Τὰ μέλη τοῦ συλλόγου ΑΧΕΠΑ εἶσιν κατὰ 99 ο/ο Ἕλληνες, ἐκ τῶν εἰς Ἀμερικὴν μεταναστευσάντων ἢ ὑπὸ γονέων Ἑλλήνων ἐκεῖ γεννηθέντες, καὶ κατὰ 1 ο/ο Ἀμερικανοί. Οἱ Ἕλληνες οὗτοι ὁμιλοῦσι καὶ γράφουσιν ἅπαντες τὴν Ἀγγλικήν, εἶνε ἅπαντες πολῖται Ἀμερικανοί, κατανοήσαντες τὴν πρωτίστην ἀνάγκην παντὸς μεταναστεύοντος εἰς Ἀμερικὴν καὶ ἐπιθυμοῦντος νὰ ζήσῃ ἐκεῖ, τῆς ἐκμαθήσεως δηλονότι τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης καὶ τῆς ἀποκτήσεως τῆς ἀμερικανικῆς ὑπηκοότητος, μὲ ὅλα τὰ πολιτικὰ δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις, τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τοὺς κειμένους νόμους τῆς μεγάλης Συμπολιτείας, χωρὶς ν' ἀποξενοῦνται τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν μακρινὴν Ἑλληνικὴν πατρίδα. Ἡ πραγματοποίησις τούτων ἀνέδειξεν αὐτοὺς ἐπιστήμονας, ἐμπόρους, βιομηχάνους, τεχνίτας καὶ ἐργάτας ἀρίστους, ἀπολαμβάνοντας τῆς ἐκτιμήσεως τῶν συμπολιτῶν των καὶ τῆς Πολιτείας.

Ἕδρα τοῦ συλλόγου εἶνε ἡ Βάσιγκτων. Διοικεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπάτου Συμβουλίου αὐτοῦ (Supreme Lodge Organization) ἐκλεγομένου κατ' ἔτος ἐν γενικῇ συνελεύσει συνερχομένῃ εἰς μίαν τῶν πόλεων τῆς Ἀμερικῆς ὁριζομένην κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος καὶ ἀποτελουμένῃ ἐξ ἐκλεκτόρων ἀποστελλομένων δαπάνῃ τῶν τμημάτων. Τὸ Ὕπατον τοῦτο Συμβούλιον ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν ὑπηρεσιῶν: τῆς τῶν ὑπάτων συμβούλων ἀξιωματικῶν (Supreme Council fficers) τῆς ὑπάτου κυβερνώσης ἐπιτροπῆς (Supreme bourd of governors) καὶ μιᾶς ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν πρώτων ἱδρυτῶν τοῦ Συλλόγου.

Μία ὁμὰς μελῶν τῆς ΑΧΕΠΑ ἐπὶ τῆς προκυμαίας εἰς τὸν Πειραιᾶ.

Ἡ πρώτη ὑπηρεσία ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς προέδρου ὑπάτου, ἑνὸς ἀντιπροέδρου, ἑνὸς γραμματέως, ἑνὸς ταμίου, ἑνὸς συμβούλου, ἑνὸς ὑπάτου ἱερέως καὶ ἑνὸς ὑπάτου φύλακος. Ἡ ἐλεγκτικὴ ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν μελῶν, καὶ ἡ τῶν πρώτων ἱδρυτῶν, ἥτις καὶ Mother Lodge καλεῖται ἐκ τεσσάρων μελῶν. Τὰ τμήματα διευθύνονται καὶ ταῦτα ὑπὸ συμβουλίου, ὅπερ ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς προέδρου, ἑνὸς ἀντιπροέδρου, ἑνὸς γραμματέως, ἑνὸς ταμίου, ἑνὸς ἱερέως, ἑνὸς φύλακος, ἑνὸς ἀρχηγοῦ φύλακος, ἑνὸς εὐταξίου καὶ ἑνὸς ἀρχηγοῦ εὐταξίου. Ἡ ἐλεγκτικὴ ἐπιτροπὴ τῶν τμημάτων ἀποτελεῖται ἐκ δύο μελῶν.

Τό τε ὕπατον συμβούλιον τῆς ΑΧΕΠΑ ὡς καὶ τὸ συμβούλιον τῶν τμημάτων συνεδριάζουσιν ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος ἐπὶ ὑποθέσεων μὴ ἀντικειμένων πρὸς τὸ Καταστατικὸν καὶ τὰς ἀποφάσεις τῶν γενικῶν συνελεύσεων. Τὰ τμήματα ἔχουσι καὶ ἰδίαν πρωτοβουλίαν, ἀλλὰ καὶ ταύτην μὴ ἀντικειμένην πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ Καταστατικοῦ καὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν γενικῶν συνελεύσεων.

Διὰ νὰ ἐγγραφῇ τις μέλος τῆς ΑΧΕΠΑ πρέπει νὰ προταθῇ ὑπὸ πέντε μελῶν, νὰ ἐγκριθῇ δὲ ἡ ἐγγραφή αὐτοῦ ὑπὸ τῆς πλειονοψηφίας τῶν μελῶν τοῦ τμήματος, εἰς ὃ ἀνήκει. Κατὰ τὴν ἐγγραφὴν ἐξετάζεται πρὸ παντὸς ἡ παρελθοῦσα καὶ παροῦσα διαγωγὴ αὐτοῦ. Ἐν γενικαῖς γραμμαῖς πρέπει νὰ εἶνε τίμιος πολίτης, νὰ μὴ ἔχῃ δικασθῇ δι' ἀξιόποινον πρᾶξιν. Τὰ μέλη τοῦ συλλόγου διαγράφονται αὐτοῦ ἐὰν δικασθῶσι δι' ἀξιόποινον πρᾶξιν, ἐὰν ἐργάζωνται κατὰ τοῦ συλλόγου, ἐὰν κοινολογοῦσι τὰ μυστικὰ τοῦ συλλόγου.

Διατί ἱδρύθη ἡ ΑΧΕΠΑ

Ἡ κυρία αἰτία τῆς ἱδρύσεως τῆς ΑΧΕΠΑ ἦτο ἡ μεταπολεμικὴ τῶν Ἑλλήνων παραζάλη, ἡ διαίρεσις ἡ πολιτικὴ εἰς βενιζελικοὺς καὶ βασιλικούς, ἡ διαίρεσις ἡ θρησκευτικὴ εἰς παλαιοημερολογίτας καὶ νεοημερολογίτας, αἱ θορυβώδεις τῶν Ἑλλήνων συνελεύσεις αἱ μεταβαλλόμεναι λόγῳ τῶν πολιτικο-θρησκευτικῶν διαιρέσεων εἰς πεδία μαχῶν, γρονθοκοπημάτων καὶ ῥαβδισμῶν. Ἡ πάλη αὐτή, ἥτις καὶ σήμερον ὑφίσταται, ἀλλ' εὐτυχῶς μετὰ μικροτέρας ἐντάσεως, ὑποθάλποντος ταύτην τοῦ ἐν Ἀμερικῇ ἑλληνικοῦ τύπου διῃρημένου εἰς δύο ἀντίπαλα ἄκρως στρατόπεδα, αἱ συχναὶ ἀπασχολήσεις τῶν ἀστυνομιῶν καὶ δικαστηρίων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς μὲ πολιτικο-θρησκευτικὰς διαμάχας καὶ διχονοίας, ὕβρεις καὶ κακώσεις τῶν Ἑλλήνων, ἡ οἰκειοποίησις τῆς ἑλληνικῆς Πατρίδος ὑπὸ παντὸς ἑλληνοφώνου ἀλλοδαποῦ κακοποιοῦ, ὁ μεταπολεμικὸς τέλειος ἐξευτελισμὸς τοῦ ἑλληνικοῦ ὀνόματος εἰς βαθμὸν ὥστε ἡ λέξις Ἕλλην νὰ θεωρῆται ὡς ἡ χειροτέρα ὕβρις εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς, ταῦτα πάντα ἠνάγκασαν τοὺς ἠθικωτέρους καὶ τιμιωτέρους Ἕλληνας ἵνα συνασπισθῶσιν εἰς ἓν ὄντως σοβαρὸν σωματεῖον ὑπὸ τὸ ὄνομα ΑΧΕΠΑ, τιθέμενοι δὲ ὑπεράνω τῶν πολιτικο-θρησκευτικῶν διαιρέσεων νὰ μεριμνήσωσιν ἀκαμάτως καὶ ἀόκνως ἐργαζόμενοι ὑπὲρ τῆς ἠθικῆς ἐξυψώσεως τῶν Ἑλλήνων καὶ ὡς ἀτόμων καὶ ὡς μάζης δυναμένης μετ' ἐπιβλητικότητος σοβαρᾶς νὰ διεκδικῇ πᾶν δίκαιον τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἔναντι τῆς κοινωνίας καὶ ἔναντι τῆς Πολιτείας καὶ ἔναντι τῶν νόμων.

Διὰ νὰ ἔχῃ δὲ τὴν δέουσαν ἐπιβολὴν μία Ἕνωσις ἐν Ἀμερικῇ, δέον νὰ ἔχῃ χαρακτῆρα ἀμερικανικόν, τούτου δ' ἕνεκα ὁ σύλλογος ΑΧΕΠΑ καὶ Ἑλληνοαμερικανικὸς ἐκλήθη καὶ ὡς ἐπίσημον αὐτοῦ γλῶσσαν ἀνεγνώρισε καὶ ἀναγνωρίζει τὴν ἐπίσημον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν γλῶσσαν, τὴν Ἀγγλικήν, ἀλλὰ καὶ ὡς μέλη αὐτοῦ δέχεται τοὺς κεκτημένους τὴν ἀμερικανικὴν ὑπηκοότητα.

Σκοπὸς τῆς ΑΧΕΠΑ

Ὁ κύριος σκοπὸς τοῦ σωματείου ΑΧΕΠΑ τηρεῖται αὐστηρῶς μυστικὸς ὑπὸ τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἐκ τῶν πραγμάτων ὅμως εἶνε «ἔσο τίμιος καὶ καλὸς Ἕλλην, ἵνα εἶσαι τίμιος καὶ καλὸς Ἀμερικανός».

Πρὸ τῆς συστάσεως τοῦ συλλόγου ἡ ΑΧΕΠΑ, πᾶς Ἕλλην κατορθώνων νὰ συνεννοῆται ἀγγλιστὶ ἠρνεῖτο τὴν καταγωγήν του.

Εἰς πόλεις ἔνθα δὲν ὑπάρχει τμῆμα ΑΧΕΠΑ οἱ καὶ νῦν Ἑλληνόπαιδες ἐρωτώμενοι περὶ τῆς καταγωγῆς αὐτῶν ἀπαντῶσι Iam American boy. Αὐτὰ δὲ τὰ μέλη τῆς ΑΧΕΠΑ εἰσὶ καταγοητευμένα ἐκ τοῦ Σωματείου των, ἀναγνωρίζοντα ὅτι ἄνευ τῆς ἰσχυρᾶς αὐτοῦ δυνάμεως θὰ ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ ἀρνηθῶσι σὺν τῷ χρόνῳ καὶ τὴν Πατρίδα αὐτῶν.

Πλὴν τοῦ ἐξυψωτικοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ γοήτρου, τῆς ἀναζωπυρήσεως τῆς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀγάπης καὶ τῆς διαφυλάξεως τοῦ ἐθνικοῦ αἰσθήματος, ἡ ΑΧΕΠΑ ἔχει καὶ μεγάλην φιλανθρωπικὴν ἀποστολήν. Ὀρφανὰ Ἑλληνόπουλα συντηροῦνται καὶ μορφώνονται εἰς τὰ Ἑλληνικὰ καὶ Ἀμερικανικὰ Σχολεῖα, δαπάναις τῆς ΑΧΕΠΑ. Πλεῖσται πτωχαὶ ἑλληνικαὶ οἰκογένειαι βοηθοῦνται ὑλικῶς διὰ μηνιαίων ἐπιδομάτων ὑπὸ τῶν τμημάτων. Ὑποστηρίζεται τὸ δίκαιον παντὸς Ἕλληνος ἀδίκως κατηγορουμένου, ὡς ἐσχάτως ἐγένετο περὶ δύο Ἑλλήνων ἐν Πημπόντυ Μάσς, κατηγορουμένων διὰ φόνον Τούρκου. Ἐσχάτως ἐψήφισε ἐν τῇ Γενικῇ Συνελεύσει τῆς Μιάμι 50.000 δολλάρια ὑπὲρ τοῦ ἀνεγειρομένου ἐν Ἀρκαδίᾳ Σανατορίου καὶ 25.000 δολλάρια ὑπὲρ τοῦ πρώτου ἐξ Ἑλλάδος εἰς Ἀμερικὴν μεταβησομένου ἀεροπόρου.

Ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ ψῆφος 16000 Ἑλλήνων Ἀμερικανῶν πολιτῶν, δὲν καταφρονεῖται ὑπὸ τῆς Πολιτείας, καὶ παντοιοτρόπως ἐπιδεικνύεται ἡ ἐπιρροὴ τῆς ΑΧΕΠΑ, ἡ ὁποία ἀντιπροσωπεύουσα αὐτούς, ἔχει τὸ θάρρος νὰ ἀπευθύνεται εἰς τοὺς Κυβερνήτας ὡς ἰσχυρὸς ὀργανισμός. Αἱ ἐνέργειαι αὐτῆς εἶναι κολοσσιαῖαι. Ὅτε ἐπρόκειτο νὰ ὑπογραφῇ ἡ Συνθήκη τῆς Λωζάννης, ἡ ΑΧΕΠΑ ἀπέστειλε 10.000 τηλεγραφήματα εἰς τὴν Γερουσίαν, τοὺς Γερουσιαστὰς καὶ τὸν Ἀμερικανικὸν Τύπον διὰ τὴν ὑπογραφὴν αὐτῆς.

Τὰ διάφορα τμήματα τῆς ΑΧΕΠΑ ἔχουσιν ἀντάξια τοῦ σκοποῦ καὶ τῆς ἐπιβολῆς της οἰκήματα, εἰς τὰ ὁποῖα ὄχι μόνον συγκεντροῦνται τὰ μέλη αὐτῆς, ἀλλὰ καλοῦνται ἑβδομαδιαίως νὰ ὁμιλήσωσι διάφοροι ἐπιστήμονες ἐνώπιον τῶν Ἑλλήνων τῶν Παροικιῶν, ἐπὶ διαφόρων ἐκπολιτιστικῶν, ἐπιστημονικῶν καὶ διαφωτιστικῶν ζητημάτων. Προσκαλοῦνται συγκεντρώσεις εἰς τὰς ὁποίας καλοῦνται οἱ πολιτικοὶ ἄρχοντες τῶν πόλεων, αἱ διοικητικαὶ καὶ ἀστυνομικαὶ ἀρχαί, οἱ ἐπιστήμονες παντὸς κλάδου, εἰς τρόπον ὥστε οὗτοι νὰ γνωρίζωσι τὸν ἑλληνικὸν κόσμον καὶ νὰ γνωρίζωνται ὑπ' αὐτοῦ. Κατὰ τὰς ἑορτὰς τὸ πρόγραμμα ἀποτελεῖται ἐξ ἴσου ἀπὸ ἑλληνικὰ καὶ ἀγγλικὰ ᾄσματα καὶ ἀπὸ ξένους καὶ ἑλληνικοὺς χορούς. Ἐν γένει τὰ τμήματα τῆς ΑΧΕΠΑ διέπει παντοῦ τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς Μεγάλης Συμπολιτείας.

Ὁ Ὕπατος Πρόεδρος τῆς ΑΧΕΠΑ κ. Δ. Ἀλφατζῆς

Διὰ τὸ ἔτος τοῦτο καὶ κατὰ τὴν ἐν Μιαμὶ Γ. Συνέλευσιν ἐξελέγη Ὕπατος Πρόεδρος ὁ κ. Δ. Ἀλφαντζῆς, δικηγόρος, ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ. Διακρίνεται διὰ τὴν δραστηριότητά του, διὰ τὴν εὐθύτητα τοῦ χαρακτῆρός του, εἶνε ἀμείλικτος τιμωρὸς τῶν παρεκτρεπομένων μελῶν ἢ ἀξιωματικῶν τοῦ Σωματείου καὶ εὐγενὴς ὑποστηρικτὴς τῶν ἐντὸς τοῦ Καταστατικοῦ καὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν Γ. Συνελεύσεων ἐργαζομένων.

Μέσα εἰς τὰς περιπετείας τῆς Ῥωσσικῆς Ἐπαναστάσεως

Ἡ Πριγκήπισσα Μάσσα

Μέρος τρίτον.—Ἡ ἐπανάστασις

Τοῦ Ῥώσσου συγγραφέως Ἰβὰν Μπελούκιν

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τὰ γεγονότα ἦρθαν ῥαγδαῖα. Στοὺς ἀπεργοὺς καὶ στοὺς χωρικοὺς προσετέθησαν ὁμάδες στρατιωτῶν ἐνόπλων. Ἤρχισαν ἡ παρελάσεις ὁλοκλήρων στρατιωτικῶν σωμάτων ποῦ εἶχαν προσχωρήσει στὴν ἐπανάστασι. Ἡ Τσαρίνα ἐκάλεσε μὲ ἐπείγοντα τηλεγραφήματα τὸν Τσάρο ἀπὸ τὸ γενικὸ στρατηγεῖο. Εἶχε ἀρχίσει νὰ αἰσθάνεται τὴν ἀπειλή. Ἐφοβεῖτο πειὰ γιὰ τὴν ἀσφάλεια τῆς οἰκογενείας της. Τὸ Τσάρκοε-Σέλο εἶχε ἐγκαταλειφθῆ καὶ ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἰδιαίτερη φρουρά του. Σὲ μιὰ παρέλασι ἐπαναστατικῶν σωμάτων, οἱ ἄνθρωποι τῶν ἀνακτόρων εἶδαν καὶ σώματα Κοζάκων καὶ τὸ σύνταγμα τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς μὲ κόκκινες κονκάρδες, τὰ σήματα τῆς ἐπαναστάσεως.

Ἄρχισαν τότε ἐπιδρομὲς τοῦ ὡπλισμένου ὄχλου κατὰ τῶν μεγάρων, διαρπαγές, ἐμπρησμοί. Ἡ κυβέρνησις τηλεγραφοῦσε στὸν αὐτοκράτορα καὶ δὲν ἐλάμβανε ἀπάντησι. Τὰ ἀνάκτορα τοῦ χειμῶνος καὶ τὸ φρούριο Πετροπαυλόσκι εἶχαν καταληφθῆ ἀπὸ ἐπαναστάτες. Καὶ τὸ ἐκπληκτικώτερο, ὁ μέγας δοὺξ Κύριλλος μὲ μιὰ κόκκινη σημαία ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ συντάγματός του ἐπῆγε στὴ Δοῦμα καὶ διεκήρυξε τὰ ἐπαναστατικά του φρονήματα.

Στὶς 14 Μαρτίου ἀνηγγέλθη πλέον ἡ παραίτησις τοῦ Τσάρου.

Τὴν ἴδια νύχτα ποῦ ἐσχηματίζετο ἡ προσωρινὴ ἐπαναστατικὴ κυβέρνησις τοῦ Μιλιούκωφ μὲ τὸν Κερένσκυ, ὑπουργὸ τῆς Δικαιοσύνης ἔφθασε ὁ στρατηγὸς Τσερκὼφ στὴν Πετρούπολι.

Ἡ Μάσσα βρισκόταν ἀκόμη σὲ ἄγνοια τῶν παρασκηνίων τῶν γεγονότων, δὲν ἐγνώριζε πόσο εἶχε συντελέσει σ' αὐτὰ ἡ συμμαχικὴ προπαγάνδα, ποῦ ἐπῆγε νὰ ἐξυπηρετήσῃ στὴ Στοκχόλμη ἐξαγορασμένος ὁ Τσερκὼφ καὶ ἐνόμιζε ὅτι ἐκεῖνος, ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἐπανάστασι, δὲν θὰ ἐγύριζε πειὰ στὴν Πετρούπολι. Ἡ Ναταλία Λιούκοβνα κρατοῦσε ἐνήμερη τὴν αὐλὴ τῶν προδοτικῶν ἐνεργειῶν τοῦ στρατηγοῦ τῶν κοζάκων καὶ προσπαθοῦσε νὰ τὰς ἐξουδετερώσῃ ἢ νὰ ἀντιδρᾷ μὲ τὰ μυστικὰ ὄργανα ποῦ διέθετε.

Ἐξεπλάγη ὅταν τὸν εἶδε. Ἐφαντάσθη ὅτι ὁ Τσερκὼφ, ἐπωφελούμενος ἀπὸ τὴ γενικὴ ἀναρχία καὶ τὴ χαλάρωσι κάθε ἐξουσίας τοῦ κράτους, ἦλθε νὰ πουλήσῃ ὅτι μποροῦσε ἀπὸ τὴν περιουσία του καὶ νὰ φύγῃ πάλι στὸ ἐξωτερικό. Ἐγνώριζε ὅτι εἶχε ἐρωμένη τὴ Ναταλία Λιούκοβνα ἀνύποπτος μέχρι τέλους γιὰ τὴν κατασκοπεία ποῦ τοῦ ἔκανε, καὶ ἐπίστευε ὅτι θὰ βιαζόταν πάλι νὰ πάῃ νὰ τὴν εὕρῃ.

Ὅταν τῆς ἀνήγγειλαν τὴν ἄφιξί του, ἔτρεξε νὰ βγῇ στὸ διάδρομο. Ὁ Τσερκὼφ δὲν τῆς ἔδωσε κἂν τὸ χέρι. Ἔτρεξε ἀμέσως σὲ ὅλα τὰ διαμερίσματα σὰν νὰ ζητοῦσε κάποιον καὶ στὸ τέλος ἐγύρισε καὶ τῆς εἶπε:

—Αὐτὴ τὴ φορὰ βλέπω δὲν βρίσκεται ἐδῶ.

—Ποιός; τὸν ἐρώτησε.

—Ὁ Βορσίνσκυ.

—Δὲν θὰ ἦταν καθόλου περίεργο νὰ τὸν ἐβλέπατε ἐδῶ, τοῦ εἶπε. Εἶνε ὁ μόνος ποῦ ἔρχεται καὶ μὲ πληροφορεῖ τί συμβαίνει.

—Τὴν προθυμία του αὐτὴ τὴ δείχνει δύο χρόνια τώρα, εἶπε ὁ Τσερκώφ.

—Ἔχεις ὡραῖες πληροφορίες. Πῶς δὲν ἀνησύχησες αὐτὰ τὰ δύο χρόνια καὶ δὲν ἔλαβες τὰ μέτρα σου;

—Γιατὶ ἤθελα νὰ τὸν πιάσω σὰν ἕνα λαγὸ μόνος μου. Πρέπει νὰ ἔχῃς τὴν εἰλικρίνεια νὰ μοῦ τὰ ὁμολογήσῃς ὅλα. Δὲν θὰ κάμω κανένα κακὸ σὲ σένα, ἀλλὰ θέλω νὰ ξέρω. Ὁ Βορσίνσκυ εἶνε φίλος σου.

—Ἀκριβῶς, τοῦ εἶπ' ἐκείνη. Φίλος μου. Αὐτὸ δὲν τὸ ἔκρυψα ἀπὸ κανένα. Μόνον ἐσὺ δὲν καταλαβαίνεις τί θὰ πῇ ἕνας φίλος.

Ὁ Τσερκὼφ μόλις συγκρατοῦσε τὴ μανία του. Ἤθελε νὰ ἔχῃ στοιχεῖα ἐναντίον τῆς Μάσσας γιὰ νὰ πάρῃ διαζύγιο καὶ νὰ παντρευθῇ τὴν Ναταλία Λιούκοβνα. Τὸ εἶχε ὑποσχεθῆ στὴ φίλη του κι' ἐκείνη ὑπεκρίνετο πῶς τὸ ἐδέχετο γιὰ νὰ μὴν τὴν ὑποπτευθῇ. Ἀλλὰ τοῦ εἶχε προβάλει ὡς ὅρο νὰ μὴν κάμῃ τὸ παραμικρὸ κακὸ κατὰ τῆς Μάσσας.

—Φίλος θὰ πῇ ἐραστής, εἶπε ὁ Τσερκώφ.

—Ὑπάρχουν ἄνθρωποι, ἀπήντησε ἐκείνη, ποῦ δὲν θὰ τοὺς καταλάβῃς ποτέ. Τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα σοῦ εἶνε ἄγνωστα.

—Ἐπερίμενα ἀπὸ σένα νὰ ἔχῃς τὴν ὑπερηφάνεια ν' ἀναλάβῃς τὴν εὐθύνη τῶν πράξεών σου. Ἂν δεχθῇς νὰ τὸ ὁμολογήσῃς, θὰ σοῦ παραχωρήσω ἕνα μέρος τῆς περιουσίας μου ὥστε νὰ μπορῇς νὰ ζήσῃς.

—Δὲν μοῦ χρειάζεται τίποτε ἀπὸ τὴν περιουσία σου, τοῦ ἀπήντησε ἐκείνη. Θὰ φύγω ἀπόψε ἀπὸ ἐδῶ, ἀλλὰ δὲν θὰ δεχθῶ νὰ ἐκδοθῇ διαζύγιο εἰς βάρος μου. Τὸ σκάνδαλο δὲν θὰ πέσῃ ἐπάνω μου. Θὰ τὸ ἀποκρούσω.

—Ὁμολόγησε ὅτι μὲ μισεῖς.

—Δὲν μὲ συνδέει τίποτε παρὰ μόνον ὁ τύπος τοῦ νόμου.

—Μ' ἐμισοῦσες πάντοτε.

—Μ' ἐπῆρες μ' ἕναν ἐκβιασμό.

—Θ' ἀναγκάσω τὸν Βορσίνσκυ νὰ μοῦ τὰ εἰπῇ ὅλα.

—Δὲν θὰ ὁμολογήσῃ πράγματα ποῦ δὲν συμβαίνουν.

—Ἐπανέρχομαι στὴν πρότασί μου. Τί ζητεῖς γιὰ νὰ μοῦ δώσῃς διαζύγιο.

—Τίποτε. Θὰ φύγω μόνη μου.

Ἔκαμε νὰ προχωρήσῃ πρὸς τὴν κρεββατοκάμαρά της. Ἀλλὰ ὁ Τσερκὼφ δὲν ἤθελε νὰ τὴν ἀφήσῃ νὰ φύγῃ καὶ νὰ μάθῃ ἡ Λιούκοβνα ὅτι τὴν ἔδιωξε. Ἡ ἐρωμένη του ποῦ δὲν ἤθελε πράγματι ἐκεῖνο ποῦ τὸν ἄφηνε νὰ πιστεύῃ, τοῦ εἶχε δηλώσει ὅτι δὲν θὰ ἐδέχετο τὸ διαζύγιό του ἀπὸ τὴ Μάσσα παρὰ μόνο ἂν εἶχε λόγους τιμῆς.

Αὐτοὺς τοὺς λόγους προσπαθοῦσε νὰ προκαλέσῃ τώρα ὁ Τσερκώφ.

—Ἔχω κατατεθειμένα χρήματα, τῆς εἶπε, σὲ ἀγγλικὲς τράπεζες. Σὲ φθάνει ἕνα ἑκατομμύριο φράγκα. Θὰ ἔχῃς ἀμέσως τὸ τσέκ. Δὲν θὰ σοῦ κρατήσω κάκια. Θέλω μόνο νὰ ὁμολογήσῃς ὅτι ὁ Βορσίνσκυ ἦτο φίλος σου κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας μου. Ἂν δὲν θέλῃς νὰ τὸ εἰπῇς σὲ μένα μοῦ ἀρκεῖ νὰ τὸ ὁμολογήσῃς ἐπισήμως γιὰ τὴν ἔκδοσι τοῦ διαζυγίου.

—Ἂν θ' ἀπεφάσιζα νὰ γίνω ἐρωμένη ἑνὸς ἀνθρώπου, τοῦ εἶπε, θὰ ἔφευγα ἀμέσως ἀπὸ τὸ μέγαρό σου καὶ δὲν θὰ ἐδεχόμουν πειὰ ἀπὸ σένα οὔτε ἕνα ῥοῦβλι. Ὑπάρχουν, Βλαδίμηρε Τσερκώφ, καὶ ἄνθρωποι ποῦ σέβονται τὸν ἑαυτό τους.

Καὶ ἐπροχώρησε πρὸς τὴν κρεββατοκάμαρά της ἀποφασισμένη νὰ φύγῃ.

—Ποῦ πηγαίνεις, τῆς εἶπε.

—Νὰ ἑτοιμάσω τὴ βαλίτζα ποῦ εἶχα μαζί μου ἀπὸ τὸν καιρὸ ποῦ ἤμουν φοιτήτρια στὸ Παρίσι, μὲ λίγα ἀπαραίτητα ῥοῦχα καὶ νὰ φύγω.

Ἀλλ' αὐτὸ δὲν τὸ ἤθελε ὁ Τσερκώφ. Ἂν ἔλεγαν ὅτι ἔδιωξε τὴ γυναῖκά του, ἡ Ναταλία Λιούκοβνα θὰ ἠρνεῖτο νὰ γίνῃ γυναῖκά του. Καὶ ἀγαποῦσε αὐτὴ τὴ χορεύτρια μὲ πάθος καὶ ἐννοοῦσε μὲ κάθε τρόπο νὰ τὴν παντρευθῇ. Μόνον ἔτσι θὰ ἦταν σίγουρος ὅτι δὲν θὰ τὸν ἄφηνε ποτέ. Αὐτὸς ὁ γάμος τώρα ποῦ θὰ ἦταν δύσκολος προτήτερα, ὅταν ὑπῆρχε ὁ Τσάρος καὶ ἡ κάθε σοβαρὴ ἰδιωτικὴ πρᾶξις ἑνὸς ἀνωτάτου ὑπαλλήλου ἢ στρατιωτικοῦ ἂν ἀπεδοκιμάζετο ἀπὸ τ' Ἀνάκτορα, ἐβάρυνε ἐπὶ τῆς θέσεως ἐκείνου ποῦ τὴν ἔκανε, τώρα μὲ τὴν πτῶσι τοῦ Νικολάου τοῦ 2ου μποροῦσε νὰ γίνῃ εὐκολώτατα. Ἀλλ' ἡ ῥωσσικὴ ἐκκλησία δὲν θὰ ἐξέδιδε ποτὲ διαζύγιο ἂν οἱ προβαλλόμενοι λόγοι δὲν ἦσαν σοβαροί.

—Ὄχι, θὰ μείνῃς, τῆς εἶπε. Δὲν μπορεῖς νὰ φύγῃς. Εἶχα μιὰ ὑποψία ἴσως ἄδικη. Ἀφοῦ μοῦ τὸ διαψεύδεις, σὲ πιστεύω.

(Ἀκολουθεῖ)

TO ΑΔΡΙΑΤΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

ΑΙ ΔΥΣΛΥΤΟΙ ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΙ
ΤΗΣ ΙΤΑΛΟΣΕΡΒΙΚΗΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΩΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΤΑΣΕΙΣ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, Μάρτιος.— Καθὼς εἶνε γνωστόν, αἱ ἰταλοσερβικαὶ διαπραγματεύσεις ἤρχισαν πρὸ πολλοῦ συγχρόνως εἰς τὴν Ῥώμην καὶ τὸ Βελιγράδιον μεταξὺ τῶν κ. κ. Μουσσολίνι καὶ Ῥάκιτς, πρεσβευτοῦ τῆς Γιουγκοσλαυΐας ἐν Ῥώμῃ ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν κ.κ. Μπόκοτιτς, τμηματάρχου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Σερβίας, καὶ Πετρούτσι, συμβούλου τῆς Ἰταλικῆς πρεσβείας, ἀφ' ἑτέρου. Γνωστὸν ἐπίσης εἶνε ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν διαπραγματεύσεων τούτων θὰ ἐξηρτᾶτο ἐκ τοῦ διακανονισμοῦ τῶν ζητημάτων, τῶν ἐξεταζομένων ἐνταῦθα καὶ ὅτι ἐπρόκειτο κυρίως περὶ τοῦ καθορισμοῦ τῆς νομικῆς θέσεως δύο ἰταλικῶν ἑταιριῶν ἐν Δαλματίᾳ, τῆς «Σούφιδ» καὶ τῆς «Μόντε Προμίνο». Τὸ ζήτημα τῶν δύο τούτων ἰταλικῶν ἑταιριῶν ἦλθεν ἐσχάτως καὶ εἰς τὴν Σκουπτίναν, ἔδωκε δὲ ἀφορμὴν εἰς τὴν ὑποβολὴν μιᾶς προτάσεως ἐκ μέρους τοῦ Κροάτου ἀγροτικοῦ βουλευτοῦ Πάσσαριτς. Αἱ γενόμεναι ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης συζητήσεις ἐν τῇ Βουλῇ φαίνεται ὅτι δυσηρέστησαν ζωηρῶς τοὺς ἐπισήμους ἰταλικοὺς κύκλους, μία ἐφημερὶς μάλιστα τοῦ Ζάγκρεμπ, ἡ «Νοβόστι», ἐδημοσίευσε τὴν πληροφορίαν ὅτι ὁ ἐν Βελιγραδίῳ πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας στρατηγὸς Μπονγιοβάνι προέβη εἰς ἔντονον διάβημα παρὰ τῷ ἀναπληρωματικῷ ὑπουργῷ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γιουγκοσλαυΐας κ. Σουμένκοβιτς, φθάσας μάλιστα μέχρι τοῦ σημείου νὰ ἀπειλήσῃ, κατὰ τὰς πληροφορίας πάντοτε τῆς «Νοβόστι», μὲ διακοπὴν τῶν διπλωματικῶν σχέσεων ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν ἐδίδετο ἱκανοποίησις εἰς τὴν Ἰταλίαν. Καίτοι ἡ πληροφορία αὐτὴ περὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ διαβήματος τοῦ ἐν Βελιγραδίῳ πρεσβευτοῦ τῆς Ἰταλίας διεψεύσθη κατὰ τὸν κατηγορηματικώτερον τρόπον ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ Βελιγραδίου, ἐν τούτοις ὁ διπλωματικὸς συνεργάτης τῆς «Νοβόστι» ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπιμένῃ ὅτι αἱ δημοσιευθεῖσαι ἐν τῇ ἐφημερίδι ταύτῃ πληροφορίαι ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν δύο ἰταλικῶν ἑταιριῶν ἦσαν ἀπολύτως ἐξηκριβωμέναι.

Χωρὶς νὰ ἐπιμείνῃ κανεὶς ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, εἶνε πάντως πρόδηλον ὅτι οἱ φόβοι οἱ ὁποῖοι ἐξεδηλώθησαν ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν ἀπ' εὐθείας συνεννοήσεων μεταξὺ Ῥώμης καὶ Βελιγραδίου, δὲν ἦσαν τελείως ἀστήρικτοι. Ἡ Ἰταλία ἐπιμένει πάντοτε εἰς τὴν προκαταβολικὴν κύρωσιν τῆς συνθήκης τοῦ Νεττούνο, ζητεῖ δὲ ἐξ ἄλλου τὸν ὁριστικὸν διακανονισμὸν ὅλων τῶν ζητημάτων, τὰ ὁποῖα ἐν τούτοις δημιουργοῦν σχεδὸν ἀνυπερβλήτους δυσχερείας. Δύναται νὰ εἴπῃ κανεὶς ὅτι τὸ ζήτημα τῶν δύο ἰταλικῶν ἑταιριῶν τείνει νὰ ἐξουδετερώσῃ τὸ ἐπιτευχθὲν ἀποτέλεσμα τῶν πρὸς συμβιβασμὸν τῶν δύο δισταμένων ἀπόψεων καταβληθεισῶν ἤδη προσπαθειῶν.

Ἐάν, ἐξ ἄλλου, εἶνε ἀκριβὲς ὅτι ὁ ἐν Βελιγραδίῳ ἀντιπρόσωπος τῶν ἑταιριῶν «Σούφιδ» καὶ «Μόντε Προμίνο» ἐξουσιοδοτήθη νὰ ἐγείρῃ ἀγωγὴν ἐναντίον τοῦ γιουγκοσλαυϊκοῦ κράτους πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ἐπιτύχῃ παρ' αὐτοῦ ἀποζημίωσιν τριῶν ἑκατομμυρίων δηναρίων μαζὶ μὲ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν προνομίων τὰ ὁποῖα εἶχον παραχωρηθῆ εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἑταιρίαν ὑπὸ τῆς αὐστριακῆς κυβερνήσεως πρὸ τοῦ πολέμου, τότε πρέπει νὰ θεωρῆται βέβαιον ὅτι ἡ κυβέρνησις τοῦ Βελιγραδίου θὰ εὑρεθῇ εἰς πολὺ δυσάρεστον θέσιν προκειμένου νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν Βουλὴν τὴν κύρωσιν τῶν συμβάσεων ἐκείνων, τὰς ὁποίας ἡ Ἰταλία φαίνεται ὅτι προτίθεται νὰ ἐκμεταλλευθῇ εἰς βάρος τῆς Σερβίας, πολὺ μᾶλλον, ἐφ' ὅσον ἡ ἀνάδοχος ἑταιρία τῶν παλαιῶν μονοπωλίων τοῦ Μαυροβουνίου ἀξιοῖ τὸν καθορισμὸν τῆς ἀρχικῶς χορηγηθείσης εἰς αὐτὴν πιστώσεως εἰς τριάκοντα περίπου ἑκατομμύρια. Δεδομένου ὅτι ἡ γιουγκοσλαυϊκὴ κυβέρνησις θὰ εὑρεθῇ ἀσφαλῶς εἰς τὴν ἀδυναμίαν νὰ δεχθῇ τὸ σύνολον τῶν ἐν λόγῳ συμβάσεων, ἐξ ἄλλου δὲ ὅτι ἡ Ἰταλία οὐδεμίαν δεικνύει πρόθεσιν ὑποχωρήσεως, δὲν ἀπομένει εἰμὴ ἡ προσφυγὴ εἰς ἕνα διαιτητικὸν δικαστήριον, ὡς ἐπὶ παραδείγματι εἰς τὸ διεθνὲς δικαστήριον τῆς Χάγης. Ἡ λύσις αὐτὴ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θὰ βελτιώσῃ τὰς μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν σχέσεις καὶ ἤδη διερωτᾶται κανεὶς πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ συνεχισθοῦν αἱ διαπραγματεύσεις ἐν Ῥώμῃ μέσα εἰς μίαν τόσον τεπικνωμένην ἀτμόσφαιραν.

Ἐξ ἄλλου πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι οἱ Γιουγκοσλαῦοι εἶνε πολὺ ὀλίγον διατεθειμένοι νὰ δεχθοῦν τὰς προβληθείσας ὑπὸ τῶν ἰταλικῶν ἑταιριῶν τῆς Δαλματίας ἀξιώσεις, πολλῷ μᾶλλον ἐφ' ὅσον ἡ Ῥώμη οὐδεμίαν ἐκδηλώνει πρόθεσιν ὅπως παραιτηθῇ τῆς ἀρχικῆς ἀποφάσεώς της, νὰ πραγματοποιήσῃ μίαν τελωνειακὴν ἕνωσιν μετὰ τῆς Ἀλβανίας, τοῦθ' ὅπερ θὰ ἐσήμαινε τὴν πλήρη ὑποδούλωσιν τῆς νεαρᾶς δημοκρατίας εἰς τὴν Ἰταλίαν.

Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς εἶνε εὐνόητον ὅτι τὸ Βελιγράδιον δὲν βιάζεται καθόλου νὰ κυρώσῃ τὰς συμβάσεις τοῦ Νεττούνο, καὶ ἐὰν ἀκόμη πρόκηται ἐκ τῆς κυρώσεως αὐτῆς νὰ ἐξαρτηθῇ ἡ ἀνανέωσις τῆς συνθήκης συμμαχίας, τῆς ὁποίας ἡ ἰσχὺς ἐκπνεῖ τὴν 27ην προσεχοῦς Ἰουλίου. Παρὰ τὰς καταβαλλομένας ὑπὸ τῶν κυβερνήσεων Βελιγραδίου καὶ Ῥώμης προσπαθείας πρὸς ἀποκατάστασιν σχέσεων εἰλικρινοῦς συνεργασίας, εἶνε ζήτημα, δυστυχῶς, ἐὰν ἡ ἰταλοσερβικὴ διαφορὰ θὰ λυθῇ εἰς τὸ πολὺ προσεχὲς μέλλον.

ΤΟΥΒΛΑ ΑΤΛΑΝΤΟΣ
Διαφόρων διαστάσεων πλήρη καὶ διάκενα.
ΣΤΕΡΕΑ ΚΑΝΟΝΙΚΑ
20—30 %
ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΑ
ὅλων τῶν γνωστῶν τούβλων.
ΖΗΤΗΣΑΤΕ ἔντυπον ὁδηγὸν τιμοκατάλογον Γαμβέττα 14 τηλεφ. 13—62 νέον.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΤΑ ΚΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Τὸ ζήτημα τῆς συγκεντρώσεως τῶν ἀπαραιτήτων κτηματικῶν καλυμμάτων, διὰ τὴν κατάρτισιν τῆς συμβάσεως τοῦ συμπληρωματικοῦ μητρώου τῶν δικαιούχων ἀνταλλαξίμων, ἤρχισε χθὲς νὰ παρουσιάζῃ ἐλαφρὰς δυσχερείας εἰς τὴν ρύθμισίν του. Οὕτω διὰ χθὲς εἶχεν ὁρισθῇ ἡ ἀναγγελία τῆς συμφωνίας τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων διὰ τὴν ἀπόδοσιν ὑπὸ τῆς τελευταίας εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῶν μουσουλμανικῶν κτημάτων τῆς Κρήτης.

Ὡς γνωστόν, τὰ κτήματα ταῦτα, ἀξίας ἄνω τῶν 400.000.000 δρχ. θὰ παρεδίδοντο εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν διὰ νὰ χρησιμεύσουν ὡς καλύμματα τῶν νέων ὁμολογιῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐκδοθοῦν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν δικαιούχων τοῦ συμπληρωματικοῦ μητρώου. Ἀντὶ τῆς ἀναγγελίας τῆς συμφωνίας ταύτης ὅμως παρὰ τῆς Ε.Α.Π. ἐξεδόθη χθὲς τὴν μεσημβρίαν ἡ κάτωθι ἀνακοίνωσις:

«Ἀνακοινοῦται ἐκ τῆς Ε.Α.Π. ὅτι ἡ ἀναγραφεῖσα εἴδησις καθ' ἣν «ἐλπίζεται ἐντὸς τῆς σήμερον ν' ἀναγγελθῇ ἡ ἐπελθοῦσα μεταξὺ τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας καὶ τῆς Ε.Α.Π. συμφωνία ὅσον ἀφορᾷ τὰ μουσουλμανικὰ κτήματα Κρήτης» δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν πραγματικότητα, καθότι αἱ σχετικαὶ διαπραγματεύσεις δὲν κατέληξαν εἰσέτι εἰς ὁριστικὸν συμπέρασμα.»

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. Ἐξηντάρης, ἐρωτηθεὶς σχετικῶς μὲ τὸ ἀνωτέρω ἀνακοινωθέν, ἠρνήθη νὰ προβῇ εἰς οἱανδήποτε ἀνακοίνωσιν. Τὴν ἑσπέραν ὁ κ. Ἐξηντάρης παρέμεινεν εἰς τὸ ὑπουργεῖόν του, ἀναβαλὼν καὶ τὴν διὰ χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἀγγελθεῖσαν συνάντησίν του μετὰ τῶν μελῶν τῆς Ε.Α.Π. πρὸς διακανόνισιν τοῦ ἀνωτέρω ζητήματος.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως δὲν δέχεται τὴν πρότασιν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας περὶ πληρωμῆς 80 ἑκατομμυρίων ἐντὸς πενταετίας, ἐπιμένουσα ὅπως καταβληθῇ εἰς αὐτὴν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὁλόκληρον τὸ ποσὸν εὐθὺς ὡς παραδώσῃ τὰ κτήματα.

Κατόπιν τούτου αἱ διαπραγματεύσεις θὰ συνεχισθοῦν πρὸς ἐξεύρεσιν λύσεως, ἣν θ' ἀποδεχθοῦν καὶ ἡ Ε.Α.Π. καὶ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα. Κατὰ συνέπειαν ἡ ὑπογραφὴ τῆς συμβάσεως διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν νέων ὁμολογιῶν πρὸς πληρωμὴν τῶν προσφύγων τοῦ συμπληρωματικοῦ δὲν προβλέπεται ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ καταστῇ νὰ γίνῃ ἐντὸς αὐτῆς τῆς ἑβδομάδος, ὡς ἀνεμένετο παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων κύκλων.

ΟΙ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΟΙ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ

ΔΙΑΒΗΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΒΟΥΛΕΥΤΑΣ

Ἐπιτροπὴ τῶν προσφύγων κατοίκων τοῦ συνοικισμοῦ Καισαριανῆς παρουσιασθεῖσα εἰς τοὺς βουλευτὰς τῆς ἀνεξαρτήτου προσφυγικῆς ὁμάδος, διεμαρτυρήθη ἐναντίον τῆς στάσεως τοῦ ὑπουργείου τῆς Προνοίας καὶ συγκεκριμένως ἐναντίον τοῦ κ. Κύρκου, εἰς τὸ ζήτημα τῶν οἰκοδομικῶν συνεταιρισμῶν. Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, ἐδήλωσαν εἰς τοὺς βουλευτὰς τῆς ἀνεξαρτήτου ὁμάδος ὅτι οἱ ἀποτελοῦντες τοὺς οἰκοδομικοὺς συνεταιρισμοὺς τῆς περιφερείας Παγκρατίου καὶ Καισαριανῆς, ζημιοῦνται μεγάλως ἐκ τῆς τακτικῆς ἣν ἀκολουθεῖ ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὸ ὑπουργεῖον, ἐπεκαλέσθησαν δὲ τὴν συνδρομὴν τῶν βουλευτῶν πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν πραγμάτων. Οἱ βουλευταὶ ὑπεσχέθησαν ὅτι θὰ προβοῦν εἰς τὰ κατάλληλα διαβήματα παρὰ ταῖς ἁρμοδίαις ἀρχαῖς, διὰ τὴν ὁριστικὴν ἐπίλυσιν τοῦ ζητήματος.

—Ταραχαὶ εἰς Κοκκινιάν

Εἰς τὸν συνοικισμὸν τῆς «Νέας Κοκκινιᾶς» ἔλαβον χώραν χθὲς σοβαρώταται ταραχαὶ συνεπείᾳ ἐνεργηθείσης ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως ἐξώσεως πρόσφυγός τινος ἀπὸ τὸ κατάστημά του, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀνεγείρει ἐπὶ οἰκοπέδου ἀπαλλοτριωμένου καὶ τὸ ὁποῖον συνεπείᾳ ἄλλων, ἀντιθέτων ἐνεργειῶν ἤρθη ἡ ἀπαλλοτρίωσις. Οἱ κάτοικοι τοῦ συνοικισμοῦ ἀποπειραθέντες νὰ προστατεύσουν τὸν ὑπὸ ἔξωσιν συνεπλάκησαν μετὰ τῶν χωροφυλάκων, εὐτυχῶς δὲ αἱ ταραχαὶ ἔληξαν χωρὶς νὰ σημειωθῇ οὐδὲν θῦμα. Ἐπιτροπὴ τῶν κατοίκων τοῦ συνοικισμοῦ ἀνελθοῦσα εἰς Ἀθήνας παρουσιάσθη ἐνώπιον τῶν βουλευτῶν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ διεμαρτυρήθη κατὰ τῶν ἄρσεων τῶν ἀπαλλοτριώσεων ἕνεκα τῶν ὁποίων εἶνε μοιραῖον νὰ δημιουργοῦνται ταραχαὶ καθημερινῶς. Οἱ βουλευταὶ ὑπεσχέθησαν νὰ ἐνεργήσουν σχετικῶς.

—Διὰ τὴν νέαν Καλλίπολιν

Τὴν προσεχῆ Κυριακήν, 8 τρέχοντος καὶ ὥραν 3 μ.μ. συνέρχονται ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ Πειραιῶς οἱ δικαιοῦχοι τοῦ συνοικισμοῦ Πειραϊκῆς χερσονήσου «Νέας Καλλιπόλεως» πρὸς σύσκεψιν ἐπὶ τῶν ἀφορώντων τὸν συνοικισμὸν ζητημάτων.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΔΙΚΑΙΟΥΧΩΝ

ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΑΓΡΟΚΤΗΜΑΤΟΣ "ΧΑΪΔΑΡΙΟΥ" ΝΕΟΝ ΒΥΖΑΝΤΙΟΝ

Φέρεται εἰς γνῶσιν πρὸς τοὺς συναγοραστάς μας ὅλου τοῦ ἀγροκτήματος «Χαϊδαρίου» καὶ πρὸς ὅλους τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι ἐπιτευχθέντος συμβιβασμοῦ ἀφ' ἑνὸς μετὰ τῶν κ.κ. Κεσίσογλου καὶ Βλασιάδου ἐπ' ὀνόματι τῶν ὁποίων εἶχε μεταβιβασθῇ τὸ ἀνωτέρω ἀγρόκτημα καὶ ἀφ' ἑτέρου μετὰ τοῦ ἐκπροσωποῦντος ὑμᾶς διοικητικοῦ συμβουλίου, συνετάχθη τὸ ὑπ' ἀρ. 7578 προσύμφωνον ἀγοραπωλησίας περὶ μεταβιβάσεως πρὸς ὅλους τοὺς δικαιούχους τοῦ ὡς ἄνω ἀγροκτήματος παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου Πειραιῶς Εὐσταθίου Γρίσπου. Κατόπιν τούτου προσκαλοῦνται ὅλοι οἱ συναγορασταὶ καὶ ἐνδιαφερόμενοι εἰς γενικὴν συνεδρίαν γενησομένην τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 8 Ἀπριλίου καὶ ὥραν 2 μ.μ. ἀκριβῶς εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς σχολῆς Κατρανίδου ἐν τῷ συνοικισμῷ Ταμπουρίων. Ἐν περιπτώσει ἀπουσίας τινὸς οὗτος δέον νὰ ἐφοδιάσῃ δι' ἐπιστολῆς τὸν ἀντιπρόσωπόν του ἐν τῇ συνελεύσει. Ἀπαραιτήτως δέον νὰ προσέλθωσιν ἀνεξαιρέτως ὅλοι διὰ τὸ ἐπεῖγον τῆς ὑποθέσεως. (Ἀνακοινώσεις ἐπιτευχθέντος συμβιβασμοῦ).

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 5 Ἀπριλίου 1928.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον:

Δημ. Κιουλμπαλόγλου, Γ. Θεοδωρίδης, Ν. Μαυρομμάτης, Β. Κοντόπουλος, Ι. Μιχαηλίδης, Γ. Νικολαΐδης, Λ. Φραντζεσκάκης.

Η ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΑΚΗΡΥΤΤΕΙ ΟΤΙ

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 56 τοῦ νόμου 2905 καὶ τοῦ ἐδ. 3 τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 13 Μαρτίου 12 Ἰουνίου 1926 ἡ Κοσμητεία τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς προσκαλεῖ τοὺς ὑποψηφίους πρὸς πλήρωσιν τῆς Β' τακτικῆς ἕδρας τῆς Ἀρχαιολογίας ὅπως ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς μηνὸς ἀρχομένης ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως ὑποβάλωσιν αὐτῇ τοὺς τίτλους καὶ τὰ ἔργα μεθ' ὑπομνήματος περιέχοντος τὰ τῶν σπουδῶν καὶ τῆς δράσεως αὐτῶν.

Τοῦ ὑπομνήματος ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλωσι 19 ἀντίτυπα.

Ὁ Πρύτανις
Ν. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ ΣΩΛΗΝΩΝ MANNESMANN

Ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἡ προμήθεια 14000 μέτρων σωλήνων τύπου MANNESMANN ἐσωτερ. διαμ. 0.30 μ. διὰ τὸ ὑδραγωγεῖον Ἡρακλείου Κρήτης. Αἱ προσφοραὶ γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 25ης Ἀπριλίου ἐ. ἔ. Πληροφορίαι παρὰ τῷ μηχανικῷ κ. Ἀλεξ. Ἐξάρχου ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Δεληγιάννη 6 καθ' ἑκάστην 3—5 μ.μ. καὶ ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης παρὰ τῷ μηχανικῷ Β. Νικολάου.

ΑΛ. ΕΞΑΡΧΟΥ

DUNLOP

ΣΗΜΑΙΝΕΙ

Ἀντοχὴν
Κομφὸρ
Ἀσφάλειαν

Ὁ λοχαγὸς Κάμπελ μὲ ἐλαστικὰ DUNLOP κατέρριψε τὸ παγκόσμιον ρεκὸρ ταχύτητος (333 χιλιόμετρα τὴν ὥραν).

DUNLOP CORD
TRADE MARK

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Διαμαρτυρία τῶν ἐπαγγελματιῶν Ναυπλίου

ΝΑΥΠΛΙΟΝ (Ταχυδρ. ἀνταπόκρισις).— Οἱ ἐπαγγελματίαι τῆς πόλεώς μας, εὑρισκόμενοι ἐν δικαίᾳ ἀγανακτήσει διὰ τὴν ὑφισταμένην οἰκονομικὴν κρίσιν, συνέταξαν τὴν κάτωθι διαμαρτυρίαν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν:

«Κατόπιν διαμαρτυρίας μερικῶν ἐνταῦθα ἰδιοκτητῶν, ἐκφραζόντων ἀγανάκτησιν διὰ μελετωμένην ἀπεργίαν ἐπαγγελματιῶν καὶ συνιστώντων τὴν ἄρσιν τοῦ ἐνοικιοστασίου, ἀναγκαζόμεθα ἡμεῖς χιλιάδες πραγματικοὶ φορολογούμενοι καὶ ἐπαγγελματίαι νὰ διαμαρτυρηθῶμεν ἐντόνως κατὰ τῆς τοιαύτης στάσεως ὀλιγίστων ἰδιοκτητῶν, ἀπολαμβανόντων μολαταῦτα ὑπέρογκα ἐνοίκια, καὶ δηλοῦμεν ὅτι θὰ κηρύξωμεν γενικὴν ἀπεργίαν, τασσόμενοι ὁλοψύχως παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν ἐπαγγελματιῶν, εὑρισκομένων ἐν πληρεστάτῳ δικαίῳ καὶ ἀπογνώσει καὶ ἱκετεύομεν τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν ὅπως ἐκτιμῶσα τὰ πραγματικὰ δίκαια δι' ἃ ἀγωνιζόμεθα, ἀποφασίσῃ νὰ βελτιώσῃ τὴν ἀπελπιστικὴν θέσιν μας πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Κοινωνίας καὶ τοῦ Κράτους, διότι τοιουτοτρόπως μόνον θὰ δυνηθῶμεν νὰ ζήσωμεν ἀνθρωπίνως.

Οἱ φορολογούμενοι ἐπαγγελματίαι
(Ἕπονται 150 ὑπογραφαί)

Τραγικὸν δυστύχημα εἰς τὴν Σελίτσαν

ΛΕΙΨΙΣΤΑ. (Ταχ)μικὴ ἀνταπόκρισις). — Εἰς τὴν κωμόπολιν Σέλιτσα ἔλαβε χώραν τραγικὸν δυστύχημα, τὸ ὁποῖον ὀλίγου δεῖν νὰ στοιχίσῃ τὴν ζωὴν ἑκατοντάδων ἀνθρώπων.

Προχθὲς τὴν πρωΐαν, κατόπιν προσκλήσεως τῶν προκρίτων τῆς Σελίτσης, συνεκεντρώθησαν εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ ἡμιγυμνασίου τῆς κωμοπόλεως χίλιοι περίπου χωρικοί, ὅπως λάβουν ἀποφάσεις ἐπὶ ζωτικῶν ζητημάτων τῆς κοινότητός των.

Καθ' ἣν ὥραν ὅμως ὡμίλει εἰς τοὺς συγκεντρωθέντας ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος, ἠκούσθη κατ' ἀρχὰς ὑπόκωφος κρότος, ἀκολούθως δὲ τὸ δάπεδον ὑπεχώρησεν ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ συγκεντρωθέντος κόσμου καὶ κατέπεσε μετὰ πατάγου εἰς τὸ ὑπόγειον, συμπαρασῦρον ὅλους τοὺς ἐν τῇ αἰθούσῃ.

Αἱ ἐπακολουθήσασαι τὸ ἀτύχημα σκηναὶ ἦσαν ἀφαντάστου τραγικότητος. Ὅλον αὐτὸ τὸ πλῆθος μετεβλήθη εἰς μίαν μεγάλην ἀνθρωποιάζαν ἄναμεσα σὲ συντρίμματα τοῦ καταπεσόντος δαπέδου, οἰμωγαὶ δὲ καὶ κραυγαὶ τρόμου ἠκούοντο πανταχόθεν. Εἰς βοήθειαν τῶν ἔσπευσαν ἀμέσως ἄλλοι παρατυχόντες ὁμοχώριοι των, κατορθώσαντες νὰ τοὺς ἀνασύρουν εἰς ἐλεεινὴν κατάστασιν.

Ἐκ τῆς πτώσεως ἐτραυματίσθησαν σοβαρῶς 10, ἐκ τῶν ὁποίων ἕνας ἀπεβίωσε κατόπιν, πλεῖστοι δὲ ἐμωλωπίσθησαν.

Οἰκογενειακὸν δρᾶμα εἰς τὴν Μυτιλήνην

ΜΥΤΙΛΗΝΗ. (Ταχ)μικὴ ἀνταπόκρισις). — Τραγικὸν οἰκογενειακὸν δρᾶμα ἔλαβε χώραν τὴν ἑσπέραν τῆς προχθὲς ἐνταῦθα, ἀναστατῶσαν τὴν Μυτιληναϊκὴν κοινωνίαν.

Ὁ ἐκ Κυδωνιῶν Μ. Ἀσίας Δημήτριος Πίσσας μηχανικός, ἀπεπειράθη νὰ φονεύσῃ τὴν θυγατέρα του Ἑλένην διὰ τριγωνικῆς λίμας, ἀποκόψας μίαν ἀρτηρίαν τῆς χειρός της καὶ ἀκολούθως ἐμπήξας τὸ αἰχμηρὸν ὄργανον εἰς τὸ στῆθός της. Ὁ δράστης συλληφθεὶς καὶ ἀνακρινόμενος εἶπεν ὅτι εἰς τὴν πρᾶξίν του ταύτην προέβη μὴ δυνάμενος νὰ ὑποφέρῃ περισσότερον τὴν ἀσυμβίβαστον διαγωγὴν τῆς κόρης του, τῆς ὁποίας πολλὰ ἔκτροπα τοῦ εἶχον καταγγελθῇ ὑπὸ διαφόρων γνωστῶν του. Λέγει δὲ ἐπιπροσθέτως ὅτι δὲν ἐσκόπευε νὰ τὴν φονεύσῃ, ὅτι δὲ ἔπραξε τὸ ἔγκλημα ἐν βρασμῷ ψυχῆς διατελῶν καὶ μεταμελεῖ διὰ τοῦτο.

Ἡ τραυματισθεῖσα ἐξ ἄλλου, ἀνακρινομένη, κατέθεσεν ὅτι ὁ πατήρ της σπανίως εἰργάζετο, λόγῳ τῆς ὀκνηρίας ἡ ὁποία τὸν διέκρινε, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ τὸ σπίτι των συνετηρεῖτο ἀπὸ αὐτὴν καὶ τὴν μικροτέραν ἀδελφήν της καὶ ὅτι πολλάκις οὗτος ἐδημιούργει σκηνὰς μετὰ τῶν θυγατέρων του, ἐπειδὴ δὲν τοῦ ἔδιδον ὁλόκληρον τὸ ἡμερομίσθιον ποὺ ἐλάμβανον ἀπὸ ἓν κατάστημα γουναρικῶν εἰς τὸ ὁποῖον εἰργάζοντο.

Τὴν ἑσπέραν τοῦ δράματος ἦτο ἐξαιρετικὰ ὀξύθυμος — κατὰ τὴν κατάθεσιν τῆς κόρης πάντοτε — καὶ διὰ παραμικρὰν ἀφορμὴν τῆς ἐπετέθη μὲ τὴν λίμαν ποὺ εἶχεν εἰς τὴν τσέπην του, ἀφοῦ δὲ τὴν ἐκτύπησεν ἐπανειλημμένως, ἄφισε τὴν λίμαν καρφωμένην εἰς τὸ στῆθός της καὶ ἐξηφανίσθη, συλληφθεὶς κατόπιν ὑπὸ ἀστυνομικῶν ὀργάνων.

Ποῖος ἀπὸ τοὺς δύο λέγει τὴν ἀλήθειαν θὰ ἐξακριβωθῇ πλέον ἀπὸ τὰς γινομένας ἀνακρίσεις.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

(Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμέναι οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργ[...]ως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποὺ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους πρὸς τὸ τμῆμα ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν).

κ. Ἀν. Χ. Τζιρόγλου, Παρισίους.— Αἱ ἀποσταλεῖσαι δηλώσεις εἶνε ἐκπρόθεσμοι. Πῶς τώρα ὁ ἐν λόγῳ δικηγόρος θὰ κατώρθωνε νὰ σᾶς καταχωρήσῃ εἰς τὸ συμπληρωματικὸν μὲ τὴν ἀμοιβὴν τῶν 10 χιλιάδων δραχμῶν, αὐτὸς μόνον ἠμπορεῖ νὰ τὸ γνωρίζῃ. Ἐπιστρέφομεν τὸ ἀπόκομμα μὲ τὴν σφραγῖδα τῆς παραλαβῆς.

κ. Ἀν. Κυρετόπουλον, Μεσολόγγιον.— Ὑπεύθυνος δήλωσίς σας ἐπεδόθη ἁρμόδιον συνεργεῖον πρὸς τακτοποίησιν τοῦ φακέλλου σας.

κ. Γ. Καράλην, Ἀγρίνιον.— Ὁμοίως ἀποσταλεῖσαν δήλωσιν ἐκκαθαρίσεως.

κ. Εὐθ. Δεληδημήτρην, Βόλον.—Κατεχωρήθητε εἰς τὸ συμπληρωματικὸν Παπαζλῆ Ἐφέσου ὑπ' αὔξ. ἀριθ. 32.

κ. Κ. Κωνσταντινίδην, Κηφισσιάν.— Δυστυχῶς δὲν γνωρίζομεν τίποτε σχετικόν.

κ. Ἄνναν Μ. Κυμπίρη, Βαθὺ Σάμου. — Ἀποστείλατέ μας τὴν ἀρχικήν σας δήλωσιν πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ὑποθέσεώς σας.

κ. Α. Π. Σ., Πειραιᾶ.— Παρακαλεῖσθε νὰ διέλθετε ἐκ τοῦ Λογιστηρίου μας νὰ συνεννοηθῶμεν προφορικῶς.

κ. Ἀναστ. Παπαδοπούλου, Ἰωάννινα. — Ἡ αἴτησις μετὰ τῆς δηλώσεως ἐπρωτοκολλήθησαν μὲ ἀριθμὸν Γενικοῦ Μητρῴου 9692) 2-4-28.

κ. Ἀμαλίαν Τωρζόγλου, Πειραιᾶ.— Κατεχωρήθητε εἰς τὸ συμπληρωματικὸν Πλατάνων Τραπεζοῦντος ὑπ' αὔξ. ἀριθ. 146.

κ. Σπυρ. Σμύλον, Μεσολόγγιον.— Κατεχωρήθητε εἰς τὸ συμπληρωματικὸν Ἁγίου Τρύφωνος ὑπ' αὔξ. ἀριθ. 549.

κ. Μιχ. Ν. Ἀρβανίτην, Ρέθυμνον.— Κατεχωρήθητε εἰς τὸ συμπληρωματικὸν Νέας Ἐφέσου ὑπ' αὔξ. ἀριθ. 1.

κ. Κ. Παπαδόπουλον, Καβάλλαν.— Κατεχωρήθητε ἀμφότεροι εἰς τὸ συμπληρωματικὸν Χατζῆ Ὀσμὰν Νικομηδείας.

κ. Ἀχιλ. Κρηδεράν, Μυτιλήνην.—Ἡ Φωτεινὴ κατεχωρήθη εἰς τὸ συμπληρωματικὸν Ἀσάκιοϊ Νικαίας ὑπ' αὔξ. ἀριθ. 177.

κ. Ι. Βασιλονικολόν, Λαμίαν.— Ἡ δήλωσις τοῦ Στ. Τσανακλίδου εἶνε ἐκπρόθεσμος.

Εὐγένιον, Πόρον.— Ἔχομεν ἄλλον ἀνταποκριτήν.

κ. Θεοδ. Συμεώνογλου, Λάρισαν. — Εἰς ποίας κοινότητος τὸ μητρῷον ἔχετε καταχωρηθῇ; Γράψατε τὴν ἐκτιμητικὴν ἐπιτροπήν.

κ. Ἀπ. Σουρβανίδην.— Γράψατέ μας τὴν ἐκτιμητικὴν ἐπιτροπὴν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς πράξεως. Δὲν ἐνθυμούμεθα περὶ τίνος πρόκειται.

κ. Χ. Κ. Σεραντουζίδην.—Σᾶς ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι ἡ δήλωσίς σας ὑπεβλήθη μὲ τὰ στοιχεῖα ποὺ σᾶς ἐδώσαμεν, εἰς τὴν πρωτοβάθμιον ἐπιτροπὴν πρὸς ἐκδίκασιν. Ἀποστείλατέ μας σχετικὴν αἴτησιν μὲ ἀκριβῆ διεύθυνσίν σας διὰ τὴν πρωτοβάθμιον ἐπιτροπήν.

κ. Ε. Κ. Σ., Πειραιᾶ.— Πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ καταχωρηθοῦν εἰς τὸ συμπληρωματικὸν αἱ ἐκπρόθεσμοι δηλώσεις, ἀφοῦ οὔτε σκέψις διὰ τὴν ἐκδίκασίν των ἐγένετο ἀκόμη;

κ. Γ. Λέλον, Τρίπολιν.—Δὲν ἐννοοῦμεν τί μᾶς ζητεῖτε διὰ τοῦ ἀποσταλέντος σημειώματος.

κ. Α. Ἀποστολίδην, Πάτρας.— Δικαιολογητικά σας ἐπεδόθησαν ἁρμόδιον συνεργεῖον πρὸς τακτοποίησιν τῆς ὑποθέσεώς σας. Ἀντίγραφα θὰ σᾶς στείλωμεν.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΜΕΙΟΔΟΣΙΑΣ

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων προκηρύσσει μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν γενησομένην εἰς τὰ γραφεῖα αὐτῆς (Κηφισίας 3) τὴν 27ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 11 1)2 π.μ. διὰ τὴν ἀνέγερσιν τριακοσίων (300) ἀστικῶν κατοικιῶν εἰς Πάτρας.

Οἱ ὅροι τῆς ἀνωτέρω μειοδοσίας εἶνε κατατεθειμένοι εἰς τὸ τεχνικὸν Τμῆμα τῆς Ε. Α. Π. ὅπου οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην 11 1)2 π.μ.—1 μ.μ.

(Ἐκ τῆς Δ)σεως Ἀστικῆς)

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΠΟΛΥΤΕΛΕΣΤΑΤΑ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΙΚΩΤΑΤΑ
ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ
Οἰκοδομὴ νεόδμητος μὲ καλοριφὲρ καὶ ἀσανσὲρ
Πατώματα παρκὲ
ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΙΘΟΥΣΑΙ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΙ ΔΙ' ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
Ἀποτανθῆτε:
ΜΕΓΑΡΟΝ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΟΜΟΝΟΙΑ — ΙΩΝΟΣ 11

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ ΑΓΡΙΝΙΟΥ
Ρέμβη
ΣΚΡΕΤΑ
ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ & Σια
ΕΙΝΕ ΑΝΩΤΕΡΑ ΟΛΩΝ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ ΚΑΛΑΜ[...]

ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΚΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ
ΕΙΣ ΤΑ ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ
ΤΑ
ΜΠΡΙΚΕΤΑΚΙΑ ΑΤΛΑΝΤΟΣ
Καίουν ἀσυγκρίτως καλλίτερα καὶ
κατὰ 50 0)0
οἰκονομικώτερα τῶν καυσοξύλων
ΖΥΓΙΟΝ ΗΓΓΥΗΜΕΝΟΝ
Ἐκτελοῦνται δοκιμαὶ οἴκοι δωρεὰν
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΤΛΑΣ
Ὁδὸς Γαμβέττα 14 Τηλέφ. 13—62 Νέον

ΘΗΣΑΥΡΟΦΥΛΑΚΙΟΝ
ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἐνοικιάσεις Θυρίδων
ΥΠΟ ΟΡΟΥΣ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ
ΚΑΙ ΤΑ
ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΑ ΤΩΝ ΣΑΒΒΑΤΩΝ

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΑΚΚΩΝ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 6—4—28

Ἀεροπορικῶς διὰ Βρινδήσιον 6 1)2 π.μ.

«Ὕδρα» 6 π.μ. Ἀργολικόν.

Ἰταλικὸν 9 π.μ. Βρινδήσιον.

Ἰταλικὸν 10 π.μ. Ρόδον, Ἀττάλειαν, Λεμησσόν, Λάρνακα, Μερσίνα.

«Σέριφος» 2 μ.μ. Δωδεκάνησα.

Ἰταλικὸν 2 μ. μ. Πάτρας, Κέρκυραν, Βρινδήσιον.

«Τάσος» 2 μ.μ. Πάτρας, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν, Παξούς, Κέρκυραν.

«Ἄρης» 2 μ.μ. Πάτρας, Ἰθάκην, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραιναν, Ἀμφιλοχίαν.

«Πόπη» 2 μ.μ. Πάτρας, Ζάκυνθον, Ἀργοστόλιον, Ληξούριον.

«Ἔλενα Μ.» 2 μ.μ. Ἡράκλειον, Ρέθυμνον, Χανιά.

«Κέρκυρα» 2 μ.μ. Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Βόλον.

«Φρίντων» 2 μ.μ. Σῦρον, Τῆνον, Μύκονον, Ἀρμενωτήν, Εὔδηλον, Σάμον.

«Ναυσικᾶ» 2 μ.μ. Ἰτέαν, Βιτρινίτσαν, Γαλαξείδιον.

ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
ΕΚ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ - Ν. ΥΟΡΚΗΣ
ΤΩΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΩΝ ΤΗΣ
AMERICA - LEVANT LINE Ltd (CUNARD)
ΔΙΑ ΠΕΙΡΑΙΑ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ
Ἀπριλίου 17 Α)π RIVER DELAWARE ἐκ Ν. Ὑόρκης
Μαΐου 17 Α)π RIVER ORONTES » » »
Τὸ Α)π RIVER HUDSON ἀναμένεται εἰς τὸν λιμένα μας περὶ τὴν 19ην Ἀπριλίου.
Οἱ Πράκτορες:
Θ. ΜΠΟΒΕΝ ΡΗΖ & Σια Λτδ
Ἐν Πειραιεῖ Μέγαρον Γιαννουλάτου
Τηλ. 1.76

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΑ
ΔΙΑΚΕΝΑ ΤΟΥΒΛΑ
ΑΤΛΑΝΤΟΣ
ἐκ Θηραϊκοκονίας
ΘΑΥΜΑ
ΕΛΑΦΡΟΤΗΤΟΣ
ΣΤΕΡΕΟΤΗΤΟΣ
ΚΑΙ ΕΥΘΗΝΙΑΣ
Τιμοκατάλογον καὶ δεῖγμα ἀποστέλλομεν τῷ αἰτοῦντι
ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΤΛΑΣ
Γαμβέττα 14. Τηλ. 13—62 Ν.

„ΒΟΤΡΥΣ"
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ
Κεφάλαιον Μετοχικὸν καὶ Ἀποθεματικὸν
ΔΡΑΧ. 57,500,000
Τὴν 31 Δεκεμβρίου 1926
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ
Ὁδὸς ΑΘΗΝΑΣ 27α
ΟΙΝΟΙ ΧΥΜΑ: Λευκοί, ἐρυθροὶ γλυκεῖς, μοσχᾶτοι.
ΟΙΝΟΙ ΕΙΣ ΦΙΑΛΑΣ: Ἐπιτραπέζιοι, ἐπιδόρπιοι, ὁρμητικοί, τονωτικοί.
ΒΕΡΜΟΥΤ ἐκ παλαιοῦ μοσχάτου οἴνου.
ΜΑΥΡΟΔΑΦΝΗ ἀπαράμιλλος.
ΠΑΛΑΙΟΝ ΑΠΟΣΤΑΓΜΑ
ΟΙΝΟΥ ΒΟΤΡΥΣ ΤΥΠΟΥ ΚΟΝΙΑΚ
ἐφάμιλλον τῶν καλυτέρων Γαλλικῶν Κονιὰκ
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΕΩΣ

VULCAIN
1
2
3
4
5
7
8
9

Τὰ μοναδικὰ διὰ τὴν ἀκριβεστάτην ὥραν ὡρολόγια
VULCAIN
ΕΙΣ ΤΟ ΑΔΑΜΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΟΥΛΟΥΠΑ
Γωνία Ἑρμοῦ—Αἰόλου

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ παρὰ τὴν στάσιν Λεβίδου [...]παυλις πολυτελεστάτη ἐκ 12 δωματίων [...]ρὰξ καὶ κῆπος ἐκ Π. Τ. 2.300 κατάλ[...] καὶ διὰ κλινικήν. Πληροφορίαι τμῆμα [...]γελιῶν τῆς «Πρωΐας» 6—8 μ.μ. Με[...] ἀποκλείονται.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ αὐτοκίνητον RENAULT [...] ἵππων ἀνοικτὸν 5 θέσεων ἐν καλλίστῃ [...]στάσει, κατάλληλον διὰ ταξί. Πληροφ[...] ὁδὸς Ρεθύμνης 9.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ αὐτοκίνητον Κρίσλερ [...]λινδρον, ἀνοικτόν, 5 θέσεων. Πληροφ[...] Στοὰ Μελᾶ ὁδὸς Ἑρμοῦ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ εἰς συμφέρουσαν τιμὴν [...]νάκι διὰ κυρίαν ἀπὸ ξύλον λεμονιᾶς [...]τερὶ ἐπενδεδυμένον μὲ μπροσὲ φουστ[...] Πληροφορίαι παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς οἰκίας [...]φισσίας 2.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ αὐτοκίνητον VOISIN 22 [...]πων, ἀνοικτόν, 7 θέσεων, σχεδὸν καινουρ[...] ἔχον διανύσει ἐν ὅλῳ 30 χιλ. χιλιόμ[...] Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ἀνδρέᾳ Κο[...]τσιέφκη, σωφέρ, ὁδὸς Μουρούζη ἀριθ. [...]

ΠΩΛΕΙΤΑΙ εἰς Γλυφάδαν παράγκα [...] ἐντὸς τοῦ πευκῶνος καὶ πλησίον τῆς θαλ[...] στῆς ἀντὶ δραχμῶν 4000. Πληροφορίαι [...] Στεφόπουλον, Φιλοκλέους 12 (Καστέλ[...]) Πειραιᾶ.

ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΑΙ καὶ ἐνεχειριάζονται δ[...]μαντες, μπριγιά, καὶ ἐν γένει τιμαλφῆ [...] κείμενα ἀξίας ἄνω τῶν 5000 δραχμῶν [...] Γεωργίου Σταύρου 2, Χρυσοχοεῖον Ρ[...] Μπαλῆ καὶ Σία.

ΕΥΚΑΙΡΙΑ. Ἔπιπλα διάφορα, σκεύη [...]πάργυρα, λάμπες, σόμπες κλπ. παλαι[...] εἰς τιμὰς λογικάς. Ὁδὸς Πειραιῶς 16 [...] 1)2 —1 π.μ. καὶ 4—6 μ.μ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει γκ[...]ρὰζ, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ, [...]τάλληλον διὰ ὀκτὼ αὐτοκίνητα, μετ' [...]στασίου 8Χ6 τ.μ. (δυναμένου νὰ χρησιμ[...] καὶ ὡς ἀποθήκη) καὶ εὐρυχώρου αὐλῆς.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 [...] καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τ[...] τῆς λεωφ. Κηφισσίας οἰκίας Πεσμαζ[...]

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ παραδιδόμενον ἀμέσως ἰσόγειον κατάστημα διαστάσεων 10Χ4 1[...] μέτρων ἐν τῇ Στοᾷ Πεσμαζόγλου.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἓν μέγα δωμάτιον μετὰ διαδρόμου καὶ ἰδιαιτέρας εἰσόδου εἰς τὸν [...] τὸν ὄροφον τῆς Στοᾶς Πεσμαζόγλου ἀντὶ δραχμῶν χιλίων πεντακοσίων (1500) μηνιαίως.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ν. Χούντρᾳ δικηγόρῳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐντὸς τῆς Στοᾶς Πεσμαζόγλου ἓν ἰσόγειον δωμάτιον παραδιδόμενον ἀμέσως μετ' ἰδιαιτέρας εἰσόδου ἀντὶ 1200 δρχ. μηνιαίως.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Νικ. Χούντρᾳ δικηγόρῳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο δωμάτια μετὰ χωριστῆς εἰσόδου εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα τῆς Στοᾶς Πεσμαζόγλου ἀντὶ μηνιαίου μισθώματος δύο χιλιάδων πεντακοσίων (2.500) δραχμῶν.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ν. Χούντρᾳ δικηγόρῳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ διαμέρισμα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λυκαβηττοῦ ἐξ ἓξ δωματίων πολυτελῶς ἐπιπλωμένων μετὰ τηλεφώνου, λουτροῦ καὶ λοιπῶν χρειωδῶν. Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην 10—11 π.μ. ξενοδοχεῖον «Καπρί» ὁδὸς Βαλαωρίτου 9, δωμάτιον ἀρ. 20.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ

ΖΗΤΕΙΤΑΙ μικρὰ ὑπηρέτρια. Πληροφορίαι Λογιστήριον «Πρωΐας».

ΖΗΤΕΙ θέσιν θυρωροῦ ἀπόστρατος ὑπαξιωματικὸς μὲ ἀρίστας συστάσεις, ἢ οἱανδήποτε ἐργασίαν. Πληροφορίαι παρὰ τῷ Λογιστηρίῳ τῆς «Νέας Ἡμέρας».

Τὸ νέον μυθιστόρημα τῆς "Πρωΐας,,

Τὸ Ξαναγύρισμα

Τοῦ Μαραντᾶ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἄλλαξε ὕφος ἀπέναντί της καὶ ἄρχισε νὰ τὴν παρακαλῇ νὰ μείνῃ. Ἂν ἔφευγε, χωρὶς νὰ τὴν διώξῃ ἐκεῖνος, θὰ ἦταν σὰν νὰ ὁμολογοῦσε ὅτι ὁ ἄνδρας της εἶχε δίκηο. Ὁ Τσερκώφ ἤθελε νὰ λάβῃ καιρὸ νὰ ἀποκαλύψῃ ἐκεῖνο ποῦ ἐπίστευε πράγματι ἀληθινὸ καὶ ποῦ τοῦ ἦταν ἀπαραίτητο γιὰ τὴν ἔκδοσι τοῦ διαζυγίου.

—Θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃς μόνον, τῆς εἶπε, νὰ μιλήσω μὲ τὸν Βορσίνσκυ. Θὰ ἔπρεπε νὰ μοῦ δώσῃ μερικὲς ἐξηγήσεις. Ἂν καὶ φοβοῦμαι ὅτι δὲν θὰ εἶνε πολλὲς ἡμέρες ἐλεύθερος. Ὅλοι αὐτοὶ ποῦ ἦσαν γύρω ἀπὸ τὴν Τσαρῖνα συλλαμβάνονται.

—Ὁ Βορσίνσκυ δὲν ἐπήγαινε στ' Ἀνάκτορα.

—Εἶνε ἐξάδελφος τῆς Ἄννας Βυρούμποβα. Θὰ τὸ ξέρῃς ὅτι ἡ γυναῖκα αὐτὴ καταδιώκεται.

—Θὰ ἔχουν ἐντελῶς ἄδικο νὰ συλλάβουν τὴ Βυρούμποβα. Δὲν ἔκαμε κανένα κακό. Ὅσο γιὰ τὸν Βορσίνσκυ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπισύρῃ καμμιὰ καταδίωξι. Ἔχει τὶς ἰδέες μου.

—Τί ἰδέες;

—Εἶνε ὑπὲρ τῆς ἐπαναστάσεως.

—Ὥστε ἐσὺ ἔχεις τέτοιες ἰδέες;

—Πολὺ μ' ἐλησμόνησες Τσερκώφ. Ἔπρεπε νὰ θυμηθῇς ὅτι ἀνετράφηκα σὲ σπίτι ἐπαναστάτου. Ἐκεῖνος ποῦ κινδυνεύει εἶσαι σύ. Καὶ ἀπορῶ πῶς ἐγύρισες στὴν Πετρούπολι.

—Ποτὲ δὲν ἤμουν ἀσφαλέστερα, εἶπ' ἐκεῖνος. Ἡ κυβέρνησις ποῦ ἐσχηματίσθη ἀπόψε περιλαμβάνει μέλη ποῦ τὰ ἐξυπηρετῶ ἀπὸ τὴν κήρυξι σχεδὸν τοῦ πολέμου. Εἶμαι μαζί τους. Καὶ ἐλπίζω ὅτι τώρα ποῦ ἐπετύχαμε δὲν θὰ μοῦ ἀρνηθοῦν τὴ στρατιωτικὴ διοίκησι τῆς Πετρουπόλεως.

—Ὥστε εἶσαι ἐπαναστάτης τώρα, Τσερκώφ; εἶπ' ἐκείνη.

—Ἡσύχασε, Ἀλβέρτε. Θὰ ξανάρθω αὔριον. Ναί! Αὔριον, καὶ θὰ μείνω πολύ. Πρέπει νὰ γίνῃς γρήγορα καλά.

—Ναί, ναί...

—Καληνύκτα... ὄχι ἀντίο...

—Καληνύκτα!

Τὴν παρετήρει νὰ φορῇ βιαστικὰ τὸ παλτό της καὶ τὶς δαντέλλες της. Ὅταν ἐτελείωσε, τοῦ ἔδωσε ἕνα μακρὸ φίλημα εἰς τὸ μέτωπον, ἐξαναγύρισε κοντά του καὶ γοργὰ ἔφυγε.

Τὴν ἄκουσε νὰ κλείνῃ τὴν θύρα, καὶ κατόπιν ἔγινε σιγή... Τότε ἐφώναξε μὲ ὅλην του τὴν δύναμιν:

—Μαργαρίτα!...

XXXI

—Γιατί δὲν πέφτεις;

Διὰ τρίτην ἢ τετάρτην φορὰν ὁ δόκτωρ Λεσκὰν ἤρχετο εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ παιδιοῦ διὰ νὰ ζητήσῃ τὴ γυναῖκά του. Ἔκανε περίπατον εἰς τὸν Μάξιμον, ποῦ ὑπέφερε ἀπὸ ἕνα μεγάλο δόντι, ἔκλαιε, καὶ δὲν ἤθελε νὰ μείνῃ στὸ κρεββάτι του.

Ἐπιστρέψασα πρὸ τῶν δεκάμισυ εἰς τὸ σιωπηλὸν ἀπαρτεμάν της, ἡ Μαργαρίτα, ἐπέραστε γοργὰ μιὰ νυκτικιὰ καὶ ἐπῆγε ἥσυχα εἰς τὸ παιδί της. Ἀνοίγουσα τὴν θύραν, ἤκουσε τὴν φωνήν του:

—Μαμᾶ!... Μαμᾶ!

Καὶ ἡ τροφός, ἐρχομένη εἰς συνάντησίν της, τῆς εἶπε:

—Εἶνε ἕνα τέταρτο τώρα ποῦ φωνάζει. Ἐνόμιζα ὅτι ἡ κυρία τὸν ἤκουε. Ὅτι ἑτοιμαζόμουν νὰ σᾶς φωνάξω.

Ξαπλωμένος στὰ χέρια τῆς μητέρας του ὁ μικρὸς ἡσύχασεν ἀμέσως. Μὲ τὰ μάτια ὀρθάνοικτα, τὴν παρετήρει ἀχόρταγα καὶ τὸ μικρό του παχουλὸ χεράκι τῆς ἐχάϊδευε τὸν λαιμὸν καὶ τὸ πρόσωπον. Ἐτρύπωνε στὴν ἀγκαλιά της γιὰ νὰ προφυλαχθῇ ἀπὸ κάθε κακό, ἥσυχος, ἐν ᾧ ἐκείνη ἐτραγουδοῦσε, κλείνοντας σιγὰ-σιγὰ τὰ μάτια του, ἀλλὰ ξανανοίγοντάς τα καὶ φωνάζοντας μόλις ἀπεπειρᾶτο νὰ τὸν βάλῃ στὸ κρεββάτι του.

Ὁ Λεσκάν, ξαναγυρίζοντας, μὲ τὴν καρδιὰ λυπημένη, ἄκουσε τὴ φωνὴ τῆς γυναικός του ποῦ ἐνανούριζε τὸ παιδί. Τοῦ ἔλεγε νανουρίσματα τῆς Βρετάννης, γλυκὰ καὶ γεμάτα μυστικισμό, καὶ ἄκουε καθαρὰ τὰ λόγια της, μέσα στὴ σιγαλιά... Συγκεκινημένος, ἔμεινε μιὰ στιγμὴ ἀκίνητος, ἀκούοντάς τα, καὶ κατόπιν σιγὰ-σιγὰ ἄνοιξε τὴν θύρα. Ἡ Μαργαρίτα, στὰ ὁλόασπρα, ὠχρά, μὲ τὰ μάτια λάμποντα, ἐκρατοῦσε τὸ παχὺ παιδί, πολὺ βαρὺ γι' αὐτήν. Ὁ πατέρας τὴν ἐπλησίασε καὶ τῆς εἶπε μὲ τρυφερότητα:

—Ἄφησέ μου το!

—Ὄχι!... Θ' ἀρχίσῃ νὰ φωνάζῃ.

Καὶ πραγματικῶς, ἐξ ἐνστίκτου, τὸ παιδὶ ἄρχισε ν' ἀνησυχῇ ὡσὰν νὰ ἤξερε ὅτι ἐπρόκειτο νὰ τὸ πάρουν ἀπὸ τὴν μητέρα του.

Ὁ Λεσκὰν ἠννόησε ὅτι ἡ παρουσία του ἦτο περιττὴ καὶ ἐπῆγε νὰ κοιμηθῇ. Ἀλλὰ ἡ ὥρα παρήρχετο καὶ ἡ Μαργαρίτα ἠγρύπνει. Ἐσηκώθηκε καὶ ἐπίμονα τώρα προσεπάθησε νὰ τὴν κάμῃ νὰ πέσῃ.

—Θέλω νὰ κοιμηθῇς, τὸ θέλω, τῆς εἶπε ὁ Ροζέ. Τὸ μικρὸ δὲν ἔχει τίποτε. Σοῦ ὑπόσχομαι νὰ τοῦ κάμω περίπατο ὅσην ὥρα θέλῃ.

Ἐκείνη ἠσθάνετο τὸ σῶμά της καὶ τὰ χέρια της κουρασμένα καὶ τοῦ ἀπήντησε:

—Μοῦ τὸ ὑπόσχεσαι; Δὲν θέλω νὰ κλαίῃ.

—Δὲν θὰ κλαίῃ!

Τὸ παιδὶ ἄλλαξε ἀγκαλιά, παραπονέθηκε λίγο, ἀλλὰ ὕστερα ἡσύχασε, νοιώθοντας ὅτι κι' ἐκεῖ ἦταν καλά... Ἡ Μαργαρίτα ζαλισμένη, ἔκαμε μερικὰ βήματα, ἀκολουθουμένη μὲ τὰ μάτια ἀπὸ τὸν σύζυγόν της. Κατάκοπη, μόλις κρατιόταν, καὶ ὅταν ἔπεσε ἀποκοιμήθηκε σχεδὸν ἀμέσως.

Ἐκοιμήθηκε ἕνα ὕπνον γεμᾶτον ὄνειρα, ὅτι τάχα ἦταν κάποιο ἐμπόδιο ποῦ δὲν τὴν ἄφηνε νὰ πάῃ εἰς τὸν Ἀλβέρτο. Ἐκρατοῦσε στὰ χέρια της τὸν Μάξιμο, καὶ σὲ κάθε βῆμα ἦταν καὶ βαρύτερος, τόσον βαρύς, ὥστε στὸ τέλος ἦταν ὑποχρεωμένη νὰ καθήσῃ κατὰ γῆς, καὶ μέσα σὲ μιὰ ὀδυνηρὰ ἀγωνία ἠσθάνετο ὅτι δὲν ἠδύνατο πειὰ νὰ σηκωθῇ, κι' ὅτι τὸ παιδὶ τὴν κατεπλάκωνε. Ἔκαμνε ἐν τούτοις μίαν τελευταίαν προσπάθειαν γιὰ νὰ σταθῇ, καὶ ἡ προσπάθεια αὐτὴ τὴν ἔρριπτε σὲ μίαν ἄβυσσον. Ἔπεσε... καὶ ἐξύπνησε μὲ ἕνα λυγμό... Γιὰ λίγα λεπτὰ δὲν ἠδυνήθη οὔτε ν' ἀναπνεύσῃ, ἀπὸ τὴν μεγάλη ἀγωνία ποῦ τὴν εἶχε πιάσει.

Ἡ ἡμέρα γλυκοχάραζε, καὶ ὁ σύζυγός της ἐκοιμᾶτο ἥσυχα. Μὲ τὸ κίνημα ποῦ ἔκαμε γιὰ νὰ σηκωθῇ καὶ νὰ πίῃ νερό, γιατὶ ἐνόμιζε ὅτι ἐπνίγετο, ἐκεῖνος ἐκουνήθηκε λιγάκι, καὶ ὕστερα ξανακοιμήθηκε βαθειά.

Ἀνασηκώθηκε στὸ προσκέφαλο, καὶ τῆς ξαναγύρισε στὸ μυαλὸ ὅ,τι τῆς εἶχε συμβῆ ὅλην τὴν ἡμέραν. Μιὰ τρομερὴ ἀνυπομονησία νὰ ξαναϊδῇ τὸν Ἀλβέρτο ἐγέμιζε τὴν καρδιά της. Εἶχε ἕνα πειρασμὸ νὰ ξυπνήσῃ τὸν ἄνδρα της καὶ νὰ τοῦ εἰπῇ ὅτι ἤθελε νὰ σηκωθῇ, νὰ βγῇ. Τῆς ἐφαινόταν πραγματικὰ ὅτι δὲν τῆς ἦταν ἐκεῖνος τίποτε. Θὰ τῆς ἦταν τόσο εὔκολο νὰ ἀποφασίσῃ νὰ τὸν ἐγκαταλείψῃ καὶ νὰ μὴν τὸν ξαναϊδῇ ποτέ! Τὸν ἠνείχετο, ἠνείχετο τὸν ἔρωτά του, ἀλλὰ δὲν ἔνοιωθε καμμίαν ἀνάγκην. Τῆς ἦτο μισητόν, ἀνυπόφορον τὸ ὅτι δὲν εἶχε οὔτε τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ὕπνου της, τὸ ὅτι δὲν ἠμποροῦσε νὰ ξαγρυπνήσῃ ἢ νὰ κλάψῃ ὅποτε ἤθελε. Δὲν ἤξερε τί θὰ ἀπεφάσιζε, μὰ θὰ γινόταν ἀσφαλῶς μιὰ ἀλλαγὴ στὴ ζωή της, καὶ ὕστερα θὰ ἀπελάμβανε καὶ πάλι τὴν εὐτυχία νὰ ξαναϊδῇ τὸν Ἀλβέρτο... Θὰ ἦταν τώρα καλύτερα... Ἡ παρουσία της θὰ τὸν ἐθεράπευε... Κάποιο ἄλλο τρομερὸ ἐρώτημα ἐτίθετο πρὸ αὐτῆς καὶ τὸ ἀπεμάκρυνε... Ὁ Μάξιμος δὲν εἶχε ἀνάγκην... Ἔπρεπε νὰ ἰδῇ τί ἐγινόταν, ἀλλὰ πρὸ πάντων δὲν ἔπρεπε νὰ διεγείρῃ ὑπονοίας. Ἄκουσε τὸ ρολόγι νὰ κτυπᾷ ἕξη, καὶ φοβουμένη μὴ ὁ σύζυγός της ξυπνήσῃ καὶ τῆς μιλήσῃ, ἔκλεισε τὰ μάτια καὶ ἀποκοιμήθηκε σὲ λίγα λεπτά. Ὅταν ὁ Λεσκὰν ἐσηκώθηκε γιὰ τὶς πρωϊνές του ἐπισκέψεις, δὲν ἐκουνήθηκε.

XXXII

Ὁ γιατρὸς εἶχε ἀναχωρήσει γεμᾶτος σκέψεις. Εἰς μάτην ἔψαχνε νὰ εὕρῃ στὸ μυαλό του τὸν λόγον τῆς ἰδιοτροπίας τῆς Μαργαρίτας, ποῦ τὴν ἔκαμε νὰ μὴν πάῃ χθὲς στὰς Βερσαλλίας. Δὲν τοῦ εἶχε διαφύγει τὸ παράξενο βλέμμα της τὴν ὥρα ποῦ ἐνανούριζε τὸν Μάξιμο. Τί εἶχε;... Μήπως ἐπρόκειτο ν' ἀρρωστήσῃ; Εἶχε παρακολουθήσει τὸν ἀνήσυχο ὕπνο της καὶ εἶχε ἀντιληφθῆ τὴν λύπην ποῦ παραμόρφωνε τὸ πρόσωπόν της, ἀκόμη καὶ εἰς τὸν ὕπνο της...

Τὴν ἀγαποῦσε τόσον!... Ἡ ἰδέα ὅτι τοῦ ἦτο ἀδύνατον νὰ τὴν κάμῃ εὐτυχῆ, τὸν ἐβασάνιζε, γιατὶ ἠσθάνετο ὅτι θὰ ἔδιδε καὶ χίλιες ζωὲς γιὰ νὰ τὸ κατορθώσῃ. Ἡ λογική του ἔλεγε ὅτι τὸ καλύτερον ἦτο νὰ κάμῃ ὅτι δὲν ἀντελαμβάνετο τίποτε, ὅτι ἡ Μαργαρίτα ἐπάλαιε κατὰ φαντασμάτων, καὶ ὅτι δὲν ἔπρεπε ἀναγνωρίζων αὐτὰ νὰ τοὺς δώσῃ ὑπόστασιν.

Παρὰ τὰς συνηθείας του, κατὰ τὰς δέκα καὶ μισὺ ἐπέστρεψε εἰς τὸ σπίτι του. Ἡ ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη νὰ ξαναϊδῇ τὴν Μαργαρίτα, νὰ τῆς ὁμιλήσῃ, ἐκυριάρχει ὅλων. Ἐφ' ὅσον τὸν ἀπησχόλει ἡ ἰδέα αὐτή, δὲν ἦτο ἱκανὸς διὰ τίποτε. Ἐπροφασίσθη ὅτι ἐλησμόνησεν ἓν χειρουργικὸν ἐργαλεῖον, διότι ἠννόει ὅτι ἂν ἔλεγε τὸ πραγματικὸν αἴτιον τῆς παρουσίας του, θὰ ἠρέθιζε μόνον τὴν Μαργαρίταν.

Ἐπῆγε πρῶτον εἰς τὸ γραφεῖόν του, ἄνοιξε ἓν κιβώτιον ἀνέσυρε μίαν τροῦσσαν καὶ κρατῶν αὐτὴν εἰς τὰ χέρια διηυθύνθη πρὸς τὸ καλλυντήριον τῆς Μαργαρίτας.

Ἡ καμαριέρα ποῦ ἐσυγύριζε τοῦ εἶπεν ὅτι ἡ κυρία εἶχε βγῆ.

—Ἀπὸ ὥρα;

(Ἀκολουθεῖ)

Εἰς Τὸ Περιθώριον Τῶν Γεγονότων

ΑΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΤΟΥ ΜΙΛΑΝΟΥ

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, ἐπανερχόμενος ἐκ Γενεύης, ἔκρινε καλὸν νὰ διακόψῃ ἐπί τινας ὥρας τὸ σιδηροδρομικόν του ταξείδιον εἰς τὸ Μιλᾶνον, ὅπου ἐπεσκέφθη τὸν ἐκεῖ εὑρισκόμενον κ. Μουσσολίνι, μεθ' οὗ, κατὰ τὸ ἡμιεπίσημον Ἰταλικὸν ἀνακοινωθέν, ἔσχε μακρὰν καὶ ἐγκάρδιον συνομιλίαν. Ἡ ἐπίσκεψις αὕτη ἐπεβάλλετο βεβαίως, ἐφ' ὅσον ὁ κ. Μουσσολίνι παρεπιδημεῖ εἰς τὸ Μιλᾶνον, διὰ νὰ διέλθῃ, ἐν μέσῳ τῆς ἐκεῖ ἐγκατεστημένης οἰκογενείας του, τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα. Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου, τὴν [illegible] τῆς συναντήσεως τοῦ κ. Μουσσολίνι μετὰ τοῦ Τεφὴκ Ρουσδὴ βέη, προσλαμβάνει, ἐν τούτοις, κάπως ἰδιαιτέραν σημασίαν, δεδομένου ὅτι εἰς τὴν Γενεύην εἶχον διεξαχθῇ συνομιλίαι ἑλληνοτουρκικαί. Ὅσον καὶ ἂν δὲν πρόκειται, πιθανῶς, περὶ τριμεροῦς συμφώνου, ὡς ὑπῆρχον φῆμαι τινες πρὸ ἡμερῶν, αἱ ἐπάλληλοι αὐταὶ συναντήσεις δὲν εἶνε δυνατὸν παρὰ νὰ ἔχουν ἀγαθὰ διὰ τὴν εἰρήνην τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Μεσογείου ἀποτελέσματα.

ΤΑ ΑΓΓΛΟΑΙΓΥΠΤΙΑΚΑ

Ἡ μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Αἰγύπτου διαφορὰ εὐρύνεται ἀναμφιβόλως ἐκ τῆς τελευταίας Αἰγυπτιακῆς διακοινώσεως καὶ τῆς ἐπ' αὐτῆς ἀποφάσεως τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως. Διὰ τῆς Ἀγγλικῆς διακοινώσεως τὰ πράγματα ἐπαναφέρονται εἰς τὴν κατὰ τὸ 1922 θέσιν των. Ἡ Μεγάλη Βρεττανία ὑπενθυμίζει μετά τινος ἐμφαντικῆς ξηρότητος εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὅτι ἡ ἀνεξαρτησία της ὑπόκειται εἰς τινας προϋποθέσεις, ἐξαρτᾶται, δηλαδή, ἐκ τοῦ σεβασμοῦ τοῦ δικαιώματος, τὸ ὁποῖον ἐπεφύλαξεν εἰς ἑαυτὴν ἡ Ἀγγλία ὅπως προστατεύῃ τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ ξένους καὶ ὅπως διατηρῇ ὡρισμένας ἐνόπλους δυνάμεις εἰς τι σημεῖον τῆς χώρας. Ἡ ἐθνικιστικὴ Κυβέρνησις τοῦ Ναχὰς πασᾶ εἶνε βέβαιον, ὅτι δὲν θ' ἀναγνωρίσῃ καμμίαν προϋπόθεσιν διὰ τὴν Αἰγυπτιακὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ κυριαρχίαν καὶ οὕτω τὰ πράγματα ὀξύνονται ἐπικινδύνως, καίτοι εἶνε λίαν ἀμφίβολον ἐὰν ἡ Αἰγυπτιακὴ Κυβέρνησις θὰ θελήσῃ νὰ προβῇ εἰς ἐνεργείας, δυναμένας νὰ χαρακτηρισθοῦν παρὰ τῶν Ἄγγλων ὡς προκλητικαί. Ἡ τροπὴ αὐτὴ τῆς καταστάσεως δὲν εἶναι δυνατόν, παρὰ νὰ θλίβῃ καὶ ἡμᾶς, ἔχοντας ἐν Αἰγύπτῳ μυριάδας ὁμοεθνῶν ἀπὸ δεκαετηρίδων ἐργαζομένων εἰς τὴν φιλόξενον χώραν, διὰ τὰς ὁποίας πᾶσα ἀνωμαλία τῶν μεταξὺ Αἰγύπτου καὶ Ἀγγλίας σχέσεων εἶναι δυσάρεστος.

Ο ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Ὁ κ. Καφαντάρης, ὁμιλῶν χθὲς εἰς τὴν Βουλὴν ἐπὶ τῆς συμβάσεως τοῦ Κράτους μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐχρησιμοποίησε κάποιαν ψυχολογικὴν πίεσιν ὀλίγον τι—ἂς μᾶς συγχωρηθῇ ὁ χαρακτηρισμὸς—ἐκβιαστικὴν τῶν ἀγαθῶν πατέρων τοῦ Ἔθνους. Ὑπενθύμισεν εἰς αὐτοὺς τὴν θυσίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ὑποβάλλονται, παρατεινομένων κατ' ἀνάγκην τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς μέχρι τῆς Μεγάλης Τρίτης, ἐνῷ αἱ διὰ τὴν Πασχαλινὴν χαρμονὴν ἑτοιμαζόμεναι εἰς τὰς ἐπαρχίας ἑστίαι των τοὺς ἀναμένουν ἀνυπομόνως κατὰ τὰς ἐπερχομένας ραγδαίως ἁγίας ἡμέρας... Τὸ ἀποσιωπηθέν, ἀλλ' ἠχῆσαν εἰς τὰ ἔνδον τῶν ἀκροατῶν των ἐπιμύθιον ἦτο, ὅτι ὑπάρχει τρόπος ἀμέσου διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, ἐὰν ψηφισθῇ ἄνευ περαιτέρω συζητήσεως ἡ σύμβασις. Μεταξὺ τῶν ἐπιχειρημάτων του, δηλαδή, ὁ καλλικέλαδος Εὐρυτὰν ἐπέδειξεν ἐν ἀπόπτῳ καὶ ὀλίγον δελεάρ εἰς περιβάλλον ἐπαρχιακῆς γαλήνης.

Η ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Ὁ κ. Καφαντάρης ἐν τῇ ρύμῃ τοῦ λόγου του διὰ τὴν σύμβασιν μετὰ τῆς Ἐθνικῆς παρώτρυνε τοὺς βουλευτὰς νὰ μὴ χάσουν τὴν εὐκαιρίαν τῆς σταθεροποιήσεως. Ἡμεῖς ἐνομίζομεν, ὅτι ἡ σταθεροποίησις, τὴν ὁποίαν ἐπαγγέλλεται ἡ Κυβέρνησις δὲν ἦτο σταθεροποίησις «εὐκαιρίας», ὅπως εἶνε τὰ ἔπιπλα εὐκαιρίας «λόγῳ ἀναχωρήσεως» κλπ. Καὶ ἐνομίζομεν ἀκόμη ὅτι «ἀρκετὸν νερὸν ἔρρευσεν ὑπὸ τὰς γεφύρας», ὅπως θὰ ἔλεγεν ὁ αὔριον ἐξ Ἑσπερίας ἐπανερχόμενος κ. Μιχαλακόπουλος, ἀφ' ὅτου ὁ κ. Βενιζέλος ἐκήρυττε τὴν εὐκαιρίαν τῆς εἰσβολῆς εἰς τὰ Δαρδανέλλια μὲ μίαν μεραρχίαν παρελθοῦσαν ἀνεπιστρεπτεί. Ἡ πολιτικὴ τεχνοτροπία τοῦ «σπεύσατε, διὰ νὰ μὴ χάσετε τὴν εὐκαιρίαν», δὲν φρονεῖ καὶ ὁ κ. Καφαντάρης, ὅτι εἶνε πλέον ἀξιογελάστως ἀπηρχαιωμένη;

ΑΔΥΝΑΤΟΝ

Νομίζομεν καὶ ἡμεῖς, ὅτι ὄχι μόνον ἄσκοπος, ἀλλὰ καὶ ἐπιζημία θὰ ἦτο ἡ ἀπόφασις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐὰν ὄντως περὶ ἀποφάσεως πρόκειται, ὅπως καλέσῃ τοὺς κ.κ. Δελμοῦζον καὶ Γληνὸν ν' ἀπολογηθοῦν ἐπὶ ἀθεΐᾳ. Ἀλλ' ὄζει τόσον μεσαιωνισμοῦ τὸ πρᾶγμα καὶ εἶνε τόσον ἄστοχος ἡ σκέψις, ὅτι θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ κρατοῦν τόσον ἀνελεύθεραι ἀντιλήψεις καὶ τόσον ἀντίθετοι πρὸς τὸ ἐλεύθερον πνεῦμα τῆς Ὀρθοδοξίας, ὥστε νὰ μὴ εἶνε δυνατὸν νὰ πιστευθῇ, ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος νὰ ἔφθασε μέχρι τοιαύτης ἀποφάσεως.

ΤΟ ΑΠΟΔΥΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΣΤΑΔΙΟΥ

Καταβάλλεται ἀπό τινος ἀρκετὴ μέριμνα ὑπὲρ τῆς γυμναστικῆς ἐν γένει καὶ τὸ Στάδιον συχνὰ φιλοξενεῖ ξένους ἀθλητάς, διαγωνιζομένους πρὸς τοὺς ἰδικούς μας εἰς ἀγῶνας εὐγενεῖς. Ἀλλὰ εἰς τὸ ἀποδυτήριον τοῦ Σταδίου διαβιοῦν, ἀπὸ πενταετίας ἤδη, 18 προσφυγικαὶ οἰκογένειαι καὶ τοιουτοτρόπως τὸ ἀποδυτήριον μένει ἄχρηστον διὰ τοὺς ἀθλητάς. Μὲ ὀλίγην καλὴν θέλησιν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας τὸ ἄτοπον αὐτὸ θὰ ἠδύνατο νὰ ἀρθῇ ἀμέσως.

ΤΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑΝ ΧΡΕΗ

Ἐλάβομεν καὶ δημοσιεύομεν τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν τοῦ τέως ὑπουργοῦ κ. Λαδοπούλου, ἀπαντῶντος εἰς τὰς χθὲς δημοσιευθείσας δηλώσεις τοῦ κ. Ἀθαν. Εὐταξία διὰ τὰ πρὸς τὴν Ἀγγλίαν πολεμικὰ χρέη:

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Ἐν σχέσει πρὸς ὅσα ἐδημοσίευσα τὴν 4ην Ἀπριλίου, ὁ σεβαστός μοι φίλος καὶ πρώην πρωθυπουργὸς κ. Ἀθ. Εὐταξίας πειρᾶται διὰ σημερινοῦ δημοσιεύματός του ν' ἀναιρέσῃ πᾶν ὅ,τι ἔγραψα, ἀγνοῶ διὰ ποῖον λόγον. Ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ λησμονήσῃ τὸ περιεχόμενον τῶν ἀποσταλέντων πρὸς τὸν ἐν Λονδίνῳ Ἕλληνα πρεσβευτὴν δύο τηλεγραφημάτων, ἀφοῦ ἀντίγραφα τῶν τηλεγραφημάτων τούτων παρέδωσα ἐγὼ αὐτὸς ἰδιοχείρως πρὸς τὸν κ. Εὐταξίαν μετὰ τὴν ἀνατροπὴν τῆς Κυβερνήσεως, ἔχων τὴν γνώμην ὅτι ὁ ὑπεύθυνος πρωθυπουργὸς δέον νὰ ἔχῃ εἰς χεῖρας αὐτοῦ πάντα τὰ στοιχεῖα πάσης πράξεως τῆς Κυβερνήσεως του.

Παρέρχομαι τὸ ζήτημα τῆς ὑπ' αὐτοῦ δημοσιεύσεως τῶν τηλ. γραφημάτων τούτων εἰς ἀναίρεσιν τῶν παρὰ τοῦ κ. Π. Ἀργυροπούλου καὶ Ἀνδρ. Μιχαλακοπούλου κατ' αὐτοῦ δημοσιευθέντων, καθὼς καὶ τὴν παρὰ τῆς Δικαιοσύνης ἀπολύτως δεδικαιολογημένην ἀπόρριψιν τῆς ἐπὶ ἐσχάτῃ προδοσίᾳ κατ' αὐτοῦ καταγγελίας, ὡς ἀσχέτων πρὸς τὸ συζητούμενον θέμα.

Καὶ τονίζω ὅτι ἡμεῖς ἔχοντες ἀπόλυτον πεποίθησιν καὶ ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ Ἕλληνος ἐν Λονδίνῳ πρεσβευτοῦ, ἐδώσαμεν ἐντολὴν εἰς αὐτόν, μόνον προσωπικῶς ν' ἄρξηται τῶν διαπραγματεύσεων πρὸς ρύθμισιν τῶν πολεμικῶν μας χρεῶν, ἄνευ, προσεθήκαμεν, τῆς ἀναμίξεως οὐδενὸς ἐτέρου παράγοντος. Διατί ἐπράξαμεν οὕτω, τοῦτο ἀφορᾷ τὴν Κυβέρνησιν ἡμῶν, δὲν νομίζω δὲ εἰς πᾶν δημοσίευμα ὅτι εἶνε ἀπαραίτητον ν' ἀναφέρῃ τις καὶ τοὺς λόγους τῆς τοιαύτης ἢ τοιαύτης ἐνεργείας τῆς Κυβερνήσεως ἧς ἀπετέλει μέλος.

Τὸ μόνον σημεῖον, ἐφ' οὗ καὶ σήμερον ἐπιμένω, εἶνε ἡ οἰκτρὰ κατάστασις ἐν Ἀγγλίᾳ διὰ τὰ Ἑλληνικὰ ζητήματα, ἣν ἐκληρονομήσαμεν παρὰ τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως, καὶ ἥτις ὤθησεν ἡμᾶς εἰς τὴν ἐπιδίωξιν τῆς ὅσον τὸ δυνατὸν ταχυτέρας αὐτῆς διορθώσεως καὶ ἀπόδειξις τῆς σπουδῆς ἡμῶν ἔστω ἡ μόλις μετὰ 20ήμερον ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῆς ἀρχῆς, ἀνάθεσις τῆς ἐντολῆς πρὸς τὸν Ἕλληνα ἐν Λονδίνῳ πρεσβευτὴν ὅπως ἄρξηται τῶν σχετικῶν διαπραγματεύσεων. Διότι τὸ προσφυγικὸν δάνειον τοῦ 1926 εἶχεν ἤδη δοθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα τῇ ἐπεμβάσει τῆς Κ.Τ.Ε.

Ὡς πρὸς τὰς ἐτέρας ὅμως παντοειδεῖς δανειστικὰς προτάσεις ἃς εἶχεν ἡ Κυβέρνησις, δὲν νομίζω ἄξιον νὰ γίνηται περὶ αὐτῶν λόγος, διότι εἶνε κοινῶς γνωστὸν ὅτι μόλις τὰ διάφορα groupe ὀσφρανθῶσιν ἔφεσίν τινα ἢ καὶ ἀνάγκην οἱανδήποτε Κυβερνήσεως πρὸς δανεισμόν, περιστρέφονται περὶ ταύτην μὲ παντοειδεῖς προτάσεις, προωρισμένας πάσας εἰς ἀποτυχίαν, πλὴν ἐὰν συνδέωνται πρὸς προτάσεις ἀποσκοπούσης τὴν ἀνάληψιν ἔργων, καὶ τοιαύτας προτάσεις, ἰδίᾳ ἐξ Ἀμερικῆς, καὶ ἐκρεμεῖς εὕρομεν καὶ νέαι ἐγένοντο πρὸς ἡμᾶς.

Ἀλλ' ὁ φίλος κ. Εὐταξίας παρέτρεψε φαίνεται τὸ δημοσίευμά μου, διότι ἐγὼ ἀπέφυγον νὰ ἀναφέρω οἱονδήποτε ἀριθμὸν ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐπίπεδον ἐφ' οὗ ἡμεῖς ἠρχόμεθα τῶν διαπραγματεύσεων καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἕτερα στοιχεῖα μεθ' ὧν συνεδέσαμεν τὰς διαπραγματεύσεις ταύτας, κρίνων ὅτι ἐφ' ὅσον, δυνάμει τοῦ περιωνύμου ἐκείνου Διατάγματος τοῦ κ. Κονδύλη, τοῦ κυρωθέντος ἀτυχῶς ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς, εὑρισκόμεθα ἐκτὸς αὐτῆς, καλύτερον εἶνε ν' ἀπέχωμεν πάσης ἀναμίξεως, ἔστω καὶ ὅταν τοιαῦτα σοβαρώτατα οἰκονομικὰ προβλήματα εἶσιν ἐπὶ τάπητος, ὡς τὰ τῆς σταθεροποιήσεως, τῶν καλυμμάτων τῆς Τραπέζης κλπ. ἐλπίζω δὲ ὅτι δὲν εἶνε μακρὰν ἡ στιγμὴ καθ' ἣν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς θὰ εἴπωμεν πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν τὰ γενόμενα μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης ἀνεπανόρθωτα ἀτυχῆ σφάλματα, καθ' ὧν σήμερον οὐδὲν δυνάμεθα.

Μετὰ τιμῆς
Ε. Λαδόπουλος

ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ
Η ΑΡΤΗΡΙΟΣΚΛΗΡΩΣΙΣ
Η ΑΡΘΡΙΤΙΣ
ΟΙ ΡΕΥΜΑΤΙΣΜΟΙ
Θεραπεύονται ἐντελῶς διὰ τῆς «ἀρτηριοβαξίνης Τσιλιμπάρη» ἥτις εἶνε ἡ τελευταία λέξις τῆς θεραπευτικῆς διὰ τ' ἄνω νοσήματα καὶ εἶνε ἐγκεκριμένη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Ὑγιεινῆς τῆς Γερμανίας, ἀριθμὸς ἐγκρίσεως 26965 τοῦ διεθνοῦς ἰατροσυνεδρίου τῆς Βέρνης ἀρ. ἐγκρ. 40504 καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἰατροσυνεδρίου ἀριθ. ἐγκρίσεως 104.353.
Χιλιάδες πασχόντων ἐθεραπεύθησαν τὰ ὀνόματα τῶν ὁποίων εὑρίσκονται εἰς τὸ γραφεῖον μας.
Γενικὸς ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ Αἴγυπτον ὁ κ. Στ. Βεσυνιώτης φαρμακοποιός, ὁδὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου 15, Ἀθῆναι.

MESSAGERIES MARITIMES
Δι' ἀποφάσεως τῆς ἐν Παρισίοις Γενικῆς Διευθύνσεως τῆς Ἑταιρείας Μεσσαζερὶ Μαριτίμ, ἡ συνήθης ἕδρα τοῦ ἐν Ἀνατολῇ Γενικοῦ Πράκτορός της, ἡ ὁποία εὑρίσκετο ἐν Κωνσταντινουπόλει, μετετέθη εἰς τὸν Πειραιᾶ ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1928.
Ὁ Γενικὸς Πράκτωρ διὰ τὴν Ἀνατολὴν
V. Meynard
26, Λεωφόρος Μιαούλη Στοᾶς
Τηλέφωνον ἀρ. 72

ΑΙ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΑΙ ΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ ΤΩΝ κ. κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ, ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ ΚΑΙ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ ΜΕΤΑΞΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΥΠΟ ΤΗΣ "ΠΑΟΥΕΡ,,

(Συνέχεια ἐκ τῆς 2ας σελίδος)

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Τὰ πράγματα δὲν ἔχουσιν οὕτω.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ (ὑπ. Οἰκ.) Ἔχετε ὑπομονήν. Ἀλλὰ προσέθεσεν ὁ κ. Μάξιμος διὰ νὰ ἐπέλθῃ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο εἶνε ἀνάγκη νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἡ ἐπικαταλλαγὴ τῶν καλυμμάτων ἐξ 1.100.000.000, τοῦτο ὅμως δὲν ἠδύνατο νὰ γίνῃ διότι τὰ καλύμματα ἔδει νὰ περιέλθουν ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν Ἐκδοτικὴν ὡς ἀνήκοντα εἰς τὸ Κράτος. Οὕτως ὅμως τεθέντος τοῦ ζητήματος ἡ λύσις κατ' ἐμὲ προέκυπτεν ἀφ' ἑαυτῆς. Ἂν ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἄνευ τῶν 1100 τούτων ἑκατομμυρίων δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ διατηρήσῃ τὰς παρούσας δυνάμεις, τὸ Κράτος εἶχε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ χορηγήσῃ εἰς αὐτὴν ἀντισταθμίσματα ἰσοφαρίζοντα τὸ ἐκδοτικὸν προνόμιον. Καὶ ἐὰν τὸ ποσὸν τῶν 1100 ἐφαίνετο μέγα ὑπέδειξα ὅτι ἠδύνατο νὰ γίνῃ ὑπολογισμὸς πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ ποσοῦ ὅπερ θὰ ἐπήρκει πρὸς τοῦτο.

Ἀλλὰ ἡ ἄποψις αὐτὴ δὲν ἐγένετο δεκτή, τὸ δὲ ζήτημα τῶν καλυμμάτων μετετοπίσθη ἐπὶ στενοῦ νομικοῦ ἐδάφους, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐφ' οὗ διεξήχθη καὶ ἡ χθεσινὴ συζήτησις. Ἐν τούτοις χθὲς οἱ δύο ἀρχηγοὶ διϊσχυρίσθησαν ὅτι τὸ ζήτημα ἦτο οὐχὶ νομικόν, ἀλλὰ οἰκονομικόν, ὅπως ὑποτιμήσωσι τὴν σημασίαν τῆς ἐκθέσεως τῶν νομομαθῶν καὶ λέγοντες ταῦτα ἐπεκαλοῦντο νομικὰ καὶ μόνον ἐπιχειρήματα καὶ νομικὴν μετεχειρίζοντο γλῶσσαν. Συνεχίζων λέγει ὅτι τὸ ζήτημα τῶν καλυμμάτων εἶχε τεθῇ κατ' Αὔγουστον ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, ἡ δὲ Βουλὴ μετὰ διεξοδικὴν ἐξέτασιν ἠσπάσθη τὴν γνώμην τῆς Κυβερνήσεως. Ἠκολούθησε μετὰ τοῦτο ἡ γνωμοδότησις 4 κορυφῶν τῆς νομικῆς ἐπιστήμης, τῶν κ.κ. Ρακτιβάν, Πολυγένη, Τριανταφυλλοπούλου καὶ Τσιτσεκλῆ, οἵτινες μετ' ἐμπεριστατωμένην ἔρευναν τοῦ ζητήματος μέχρι τῆς ὑστάτης του πηγῆς ἀπεφάνθησαν κατηγορηματικῶς καὶ μετ' ἀντικειμενικότητος καὶ ἀμεροληψίας, ἥτις δὲν γνωρίζω κατὰ πόσον διέκρινε καὶ τὴν χθεσινὴν συζήτησιν.

Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ. Δὲν πρέπει νὰ ἀμφιβάλλετε περὶ τῆς ἀμεροληψίας ἡμῶν.

Η ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ ὅτι τὰ καλύμματα ἐν τῷ συνόλῳ των ἀνήκουν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ὅτι κατὰ κανόνα γενικὸν τὰ καλύμματα ἅτινα διαμορφοῦνται ὑπὸ τὸ κράτος τῆς νομίμου καὶ ὄχι τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας πρὸς ἐξασφάλισιν αὐτῆς εἶνε παρακολούθημα τῆς κυκλοφορίας, καὶ ἀνήκουν ὡς ἐκ τούτου εἰς τὸ κράτος. Ἕνεκα τοῦ λόγου τούτου εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ τὸ Βέλγιον ἡ ἐκ τῶν καλυμμάτων ἐπικαταλλαγὴ ἐδόθη εἰς τὴν Ἐκδοτικὴν Τράπεζαν, οὐδεμία δὲ ὑφίσταται ἀμφιβολία ὅτι τὸ αὐτὸ θέλει συμβῇ καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν. Δι' αὐτὸ ἀκόμη καὶ τὰ μέλη τῆς δημοσιονομικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Κ.Τ.Ε. ὅταν τὸ ζήτημα ἤχθη ἐνώπιον αὐτῆς ἐθεώρησαν ὅτι ἡ ἐκ τῶν καλυμμάτων διαφορὰ ἔδει νὰ περιέλθῃ εἰς τὴν ἐκδοτικήν, τὴν ὁποίαν ἐπεζήτουν νὰ καταστήσουν ἰσχυροτέραν. Ὅταν ὅμως ἐτέθησαν ὑπ' ὄψιν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης τὰ εἰδικὰ περιστατικὰ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἐκτήθησαν τὰ καλύμματα ταῦτα, καὶ ἐφηρμόσθησαν αἱ συμβάσεις παρ' ἡμῖν ἀνεγνώρισεν αὐτὴ ὁμοφώνως ὅτι εἰς τὴν εἰδικὴν τῆς Ἑλλάδος περίπτωσιν δέον νὰ θεωρηθοῦν κτῆμα ἀναμφισβήτητον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ νὰ παραμείνουν εἰς αὐτήν. Οὕτω ἐξεπληρώθη καὶ ἡ εὐχὴ τοῦ ἡγέτου τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ὅπως τεθῇ ὑπὸ τὴν διαιτησίαν τραπεζιτῶν διεθνοῦς κύρους τὸ ζήτημα, διότι τὰ πλεῖστα τῶν μελῶν τῆς δημοσιονομικῆς ἐπιτροπῆς εἶνε τραπεζῖται καὶ οἰκονομολόγοι διεθνοῦς κύρους. Δὲν ἀπεφάνθη δὲ μόνον ἡ δημοσιονομικὴ ἐπιτροπὴ ἀλλὰ τὸ ζήτημα ἔλυσεν ἤδη ἡ Βουλὴ ὁριστικῶς διὰ τῆς κυρώσεως τοῦ πρωτοκόλλου τῆς Γενεύης ἐν ᾧ περιλαμβάνεται ἡ σύμβασις κυβερνήσεως καὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης καθορίζουσα τὴν τύχην τῶν καλυμμάτων.

ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ. Εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν ἐδηλώθη ὅτι τὸ κράτος ἐπιφυλάσσεται νὰ κανονίσῃ τὰς σχέσεις του μετὰ τῆς Ἐθν. Τραπέζης.

ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Ἐν τῇ συμβάσει ταύτῃ τῆς Γενεύης ἀναφέρονται ἀναλυτικῶς τὰ ἐνεργητικὰ στοιχεῖα ἅτινα πρόκειται νὰ μεταβιβασθοῦν εἰς τὴν ἐκδοτικήν, ὁρίζεται δὲ ἐπίσης ἐν αὐτῇ καὶ ἡ ἀξία τῶν καλυμμάτων, ἥτις θέλει καταβληθῇ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ εἶνε ἀξία τοῦ χρυσοῦ καὶ τῶν ὁμολογιῶν ἡ ἀξία τῆς σταθεροποιήσεως; Ἡ σύμβασις ἀναγράφει ὅτι ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἄργυρος θὰ μετατραπῇ εἰς ἑλληνικὸν νόμισμα ἐπὶ τῇ τρεχούσῃ τιμῇ.

ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Δηλαδὴ ὑπεχρεώθημεν καὶ ἀπὸ τὴν Γενεύην νὰ πληρώσωμεν ἐκεῖ ποῦ δὲν χρεωστοῦμεν.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Ἀμφότερα τὰ στοιχεῖα ταῦτα δέον νὰ καταβληθοῦν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐπὶ τῇ τιμῇ τῆς σταθεροποιήσεως. Ἀνεγνωρίσθη οὕτω ὁριστικῶς διὰ νόμου ἰσχύοντος ἤδη, ὅτι ἡ ἀξία τῶν καλυμμάτων περιέχεται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν εἰς ἣν καὶ ἀνήκον. Ὅσον ἐν τούτοις καὶ ἂν ἐτάμεν ἤδη ἡ Βουλὴ τὸ ζήτημα ὁριστικῶς θὰ ἐξετάσωμεν καὶ ἡμεῖς ἂν πράγματι ἡ δοθεῖσα λύσις εἶναι σύμφωνος πρὸς τὸ δίκαιον, διότι ἐπιθυμοῦμεν νὰ διαφωτίσωμεν τὴν Βουλὴν καὶ τὴν διαβουκολουμένην κοινὴν γνώμην. Ἡ ἱστορία τῶν καλυμμάτων τούτων παρ' ἡμῖν εἶναι ἀξία πάσης προσοχῆς. Κατὰ τὸ 1914 καὶ τὸ 1920 καὶ κατὰ τὴν ἐμφυλοχωρήσασαν περίοδον, ἡ Ἑλλὰς διετέλει ὑπὸ καθεστὼς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, σχηματισμὸς δὲ καλυμμάτων ὑπὸ καθεστὼς τοιοῦτον ἀποτελεῖ πρᾶξιν ἀνακόλουθον καὶ σχῆμα ὀξύμωρον, διότι τὰ καλύμματα χρησιμεύουν ὡς ἀσφάλεια τῆς ἐξαργυρώσεως τῶν τραπεζογραμματίων, δὲν εἶναι δὲ δυνατὸν νὰ νοηθῇ ἡ ἀσφάλεια αὐτή, προκειμένου περὶ γραμματίου μὴ ὑποκειμένου εἰς ἐξαργύρωσιν. Ἡ ἐξαίρεσις αὐτὴ ἐθεσπίσθη κατ' ἀξίωσιν τῆς Διεθνοῦς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ἐπίτευξιν ψυχολογικῶν καὶ μόνον σκοπῶν, οὕτω δὲ διεμορφώθη ἀπόθεμα ἰδιαζούσης φύσεως, διαφόρου τοῦ κοινῶς ἀπαντωμένου, ἀπόθεμα σκοποῦν οὐχὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς μετατροπῆς, ἀλλὰ τὴν δημιουργίαν μόνον ἐμπιστοσύνης πρὸς τὸ νόμισμα.

Ἡ Τράπεζα ἔχουσα ἐν τοῖς ταμείοις τὸ ἀναγκαιοῦν ποσὸν ἀποκτηθὲν ἐξ ἰδίων τῆς ἐργασιῶν τί ἔπραξε; Προσέδωκεν εἰς αὐτὸ ἁπλῶς τὴν προσωνυμίαν τῶν καλυμμάτων, ὑπὸ τὸν τίτλον δὲ τοῦτον ἀνεγράφοντο εἰς τοὺς ἰσολογισμούς της. Τίνα ὅμως λέγουν ἔχει σημασίαν ὁ τρόπος τῆς κτήσεως τῶν καλυμμάτων; Τίνα σημασίαν ἔχει ὅτι ἡ Τράπεζα ἀντὶ νὰ ἀγοράσῃ τὸν χρυσὸν καὶ τὰς ὁμολογίας ἀπὸ τὴν ἀγορὰν τὰς ἠγόρασε ἀπὸ τὴν ἰδίαν της περιουσίαν; Ἡ προαπόκτησις, συνεχίζει, τῶν καλυμμάτων αὐτῶν ἔχει σπουδαιοτάτην ἔννοιαν, διότι ὁμαλῶς ἐχούσης τῆς καταστάσεως ἡ Τράπεζα δὲν εἶχε ἄλλο τι νὰ πράξῃ εἰμὴ νὰ ἀγοράσῃ τὸν χρυσὸν καὶ τὰς ὁμολογίας τῶν καλυμμάτων. Τὸ 1920 ὅμως ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας τὸ νόμισμά μας εἶχεν ἤδη ἀρχίσει νὰ ὑποχωρῇ, τῆς τιμῆς τοῦ δολλαρίου ἀνελθούσης εἰς 9 καὶ πλέον δραχμάς. Τούτου δοθέντος ποία ἠδύνατο νὰ ὑπάρξῃ ὑποχρέωσις τῆς Τραπέζης ὅπως ἀγοράσῃ τὸν χρυσὸν καὶ τὰς ὁμολογίας εἰς τιμὴν ἀνωτέραν τοῦ ἀρτίου καὶ ὑποστῇ αὐτὴ τὰς ζημίας τῆς διαφορᾶς; Πῶς θὰ ἐδέχετο τὸν ὅρον τοῦτον ἡ Τράπεζα ἂν δὲν ἐπρόκειτο περὶ καλυμμάτων τῆς περιουσίας της; Δὲν ἦτο λοιπὸν ὑποχρεωμένη νὰ ἀγοράσῃ, οὐδὲ ἦτο ἐπιτετραμμένον εἰς αὐτὴν νὰ τὸ πράξῃ συμβάλλουσα εἰς μείζονα τοῦ νομίσματος ὑποτίμησιν. Ἐκτὸς τούτου ἐκ τῶν 300 ἑκατομμυρίων τοῦ προνομίου 1920 ἀφῃρέθησαν ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν εἰς δάνειον ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας 200 ὅλα ἑκατομμύρια δραχμῶν, γεγονὸς ὅπερ τελείως ἀπεσιωπήθη χθές. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐκδόσεως περιωρίσθη οὕτω εἰς 180 μόνον ἑκατομμύρια δραχμῶν καὶ μέχρι τοῦ ὁρίου τούτου εἰς πᾶσαν περίπτωσιν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκταθῇ ἡ ἀξίωσις τοῦ Κράτους, ἐπ' οὐδενὶ δὲ λόγῳ καὶ πέραν τούτου. Ὅπως ἐνθυμοῦμαι ἤδη ὁ κ. βουλευτὴς Θεσσαλονίκης ἔκαμε μνείαν τῆς περιπτώσεως ταύτης, προσθέτει ὅμως ὅτι ἡ Τράπεζα ὤφειλε καὶ διὰ τοῦ ποσοῦ τῶν 100 ἑκατομμυρίων δραχμῶν νὰ ἀγοράσῃ καλύμματα δραχμῶν 75 ἑκατομμυρίων χρυσῶν καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ὑποχρέωσίν της. Εἰς τοιαῦτα συμπεράσματα φθάνομεν ὅταν ἐξετάζωμεν τὰ πράγματα ὑπὸ τὸ πρίσμα τῆς προκαταλήψεως. Ἀλλ' ἡ ἀξία 75 ἑκατομμυρίων χρυσῶν δραχμῶν ὑπερέβαινεν ἴσως ἢ ἀπερρόφα πλήρως τὴν ἀξίαν τῶν 100 ἑκατομμυρίων. Τί ἀπέμενε πλέον ἐκ τῆς ἐκδόσεως; Οὐδὲ εἶνε δυνατὸν νὰ φαντασθῇ τις τοιαύτην περίπτωσιν; Παρετηρήθη ποῦ ὑποχρέωσις ἀγορᾶς καλυμμάτων ἰσαξίων πρὸς τὴν κυκλοφορίαν; Δὲν ἔχει συνεπῶς ὑποχρέωσιν οὐδ' ἠδύνατο ἡ Τράπεζα ἐκ τῆς συμβάσεως τὸ 1920 νὰ προμηθευθῇ καλύμματα δι' ὑποθετικὴν ἢ ἀνύπαρκτον κυκλοφορίαν. Ἔδει ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ νὰ περιορίσωμεν τὰ καλύμματα κατ' ἀνώτατον ὅριον εἰς 20 ἑκατομμύρια χρυσῶν δραχμῶν διὰ τὰ 80 ἑκατομμύρια τῆς συμβάσεως τοῦ 1914 καὶ ὄχι εἰς 95 περὶ ὧν δὲν ὁμιλοῦμεν. Ἀλλὰ ἂς ἴδωμεν καὶ τὰ 20 ἑκατομμύρια ἐπιτρέπεται νὰ τὰ διεκδικήσῃ τὸ Κράτος; Τὰ καλύμματα ἕνα σκοπὸν ἔχουν καὶ ἐξασφαλίζουν τοὺς κατόχους τῶν γραμματίων περὶ τῆς ἐξοφλήσεως αὐτῶν καὶ παρ' ὅλων ὡς ἐκ τούτου ἀναγνωρίζεται ὅτι οὐδεμία ὑφίσταται ὑποχρέωσις εἰς διατήρησιν καλυμμάτων ἀνωτέρου τῆς κυκλοφορίας.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐνεφάνισεν ἐπισήμους πίνακας ἀποδεικνύοντας ὅτι οὐ μόνον τὸ ποσὸν τῶν 20 ἑκατομμυρίων ἀλλὰ ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῶν 380 ἑκατομμυρίων οὐδέποτε ἔθεσεν εἰς κυκλοφορίαν, ὅτι τουτέστι οὐδεμίαν ἔκαμε πράγματι χρῆσιν τοῦ ἐκδοτικοῦ δικαιώματος καὶ οὐδεμίαν συνεπῶς ὑπεῖχεν ὑποχρέωσιν νὰ τηρῇ καλύμματα πρὸς ἐξασφάλισιν γραμματίων κρατουμένων ἀχρήστων εἰς τὰ ταμεῖα τῆς Τραπέζης. Ἡ ἀντίρρησις ὅτι ναὶ μὲν δὲν τὰ ἔθεσεν εἰς κυκλοφορίαν τὰ γραμμάτια ἀλλὰ ἐκράτει ταῦτα εἰς τὸ ταμεῖόν της εἰς διάθεσίν της, ὅπως κάθε Τράπεζα ἔχει ἐν περιθωρίῳ 20 ο)ο διαθεσίμων, δὲν μεταβάλλει οὐδέν. Διατί εἶπεν ὁ κ. Παπαναστασίου θὰ καταλογίσωμεν τὰ διάθεσα ταῦτα γραμμάτια εἰς τὴν πρόσθετον κυκλοφορίαν καὶ ὄχι τὴν ἀρχικήν; Παρατηρήσεις τοιαῦται εἶναι ὄντως κατώτεραι τῆς συζητήσεως. Δὲν ὑφίσταται διάκρισις τραπεζογραμματίων. Τὸ γεγονὸς ὅτι παρέμενε σταθερῶς ἐν τοῖς ταμείοις τῆς Τραπέζης ποσὸν δραχμῶν 380 ἑκατομμυρίων αὐτὸ ἀρκεῖ διὰ νὰ πείσῃ πάντας ὅτι δὲν ἔγινε χρῆσις οὔτε δι' ἐργασίαν οὔτε πρὸς ἐκπλήρωσιν ὑποχρεώσεων, οὔτε δι' ἄλλας ἀνάγκας τοῦ χορηγηθέντος αὐτῇ προνομίου. Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ λέγεται κατόπιν τούτου ὅτι ἐχορηγοῦντο καλύμματα ἀνυπάρκτου κυκλοφορίας; Ἤδη ἂς συνοψίσωμεν καὶ ἂς ἐξαγάγωμεν τὰ συμπεράσματα τῆς συζητήσεως. Ἔχομεν 1) ἀναγνώρισιν παρ' ἐγκρίτων μελῶν τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου ὅτι τὰ καλύμματα ἀνήκουν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν. 2) Ἔχομεν ὡσαύτως ἀναγνώρισιν τῆς δημοσιονομικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Κ.Τ.Ε. ὅτι εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, λόγῳ τῆς εἰδικῆς των φύσεως τὰ λεγόμενα καλύμματα ἀνήκουν εἰς αὐτήν. 3) Ἔχομεν ἤδη τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς καὶ νόμον κεκυρωμένον ἀναγνωρίζοντα τὴν κυριότητα τῆς Τραπέζης ἐπὶ τῶν καλυμμάτων. 4) Ἔχομεν τὴν βεβαίωσιν ὅτι δὲν ἔγινεν οὐδεμία ἄσκησις τοῦ προνομίου καὶ συνεπῶς δὲν δύνανται νὰ νοηθοῦν καλύμματα ἀνυπάρκτου κυκλοφορίας. 5) Ἔχομεν τὸ γεγονὸς ὅτι ἐκ τῶν 380 ἑκατομμυρίων τὰ 200 ἐδόθησαν ὡς δάνειον ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ὅτι διὰ τὰ ὑπολειπόμενα 100 ἑκατομμύρια δὲν ὤφειλεν ἡ Τράπεζα νὰ ἀγοράσῃ χρυσὸν καὶ ὁμολογίας διότι τὸ ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα εἶχεν ἤδη ὑπερτιμηθῇ. Πάντα ταῦτα μᾶς πείθουν ὅτι τὰ καλύμματα δέον νὰ θεωρηθοῦν, ἀπό τε νομικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀπόψεως ἀποτελοῦντα περιουσίαν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης δικαιουμένης νὰ καρπωθῇ τὴν συναλλαγματικὴν αὐτῶν διαφοράν.

Η ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΙΣ

Δὲν ἐσκέφθημεν ὡς ἐκ τούτου νὰ διεκδικήσωμεν τὴν ἀξίαν τῶν καλυμμάτων διότι τοῦτο θὰ ἀπετέλει σκαιὰν καὶ ἀσύγγνωστον αὐθαιρεσίαν καὶ δήμευσιν. Θὰ ἦτο ἴσως περιττὸν κατόπιν τούτων νὰ ἐξετασθῇ τὸ ζήτημα τῆς ἀποζημιώσεως τῆς Τραπέζης τῆς ὀφειλομένης διὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ προνομίου της. Θὰ ἐξετασθῇ ὅμως καὶ τοῦτο ὅπως ἀπαντήσωμεν εἰς τοὺς ἐπιχειρήσαντας νὰ ἀρνηθοῦν τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ Κράτους πρὸς ἀποζημίωσιν ἐπὶ τῷ ἰσχυρισμῷ ὅτι ἡ ἀποζημίωσις ὀφείλεται εἰς τοὺς μετόχους οἱ δὲ μέτοχοι οὐ μόνον δὲν ἐζημιώθησαν ἐκ τοῦ διχασμοῦ ἀλλὰ καὶ συνεκόμισαν κέρδη σημαντικὰ ἐκ τῆς ἀνατιμήσεως τῶν μετοχῶν ὀφειλομένης εἰς τὴν διχοτόμησιν. Ἡ ἀνάμιξις τῶν μετόχων προκαλεῖ βεβαίως ἐντυπώσεις. Τὰ πράγματα ὅμως ἔχουν ἄλλως. Εἶνε ἀναμφισβήτητον, συνεχίζει, ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν περίοδον παρουσιάσθη ζωηρὰ ὑψωτικὴ κίνησις τῶν τιμῶν ἐν γένει τῶν χρεωγράφων, γεγονὸς ὅπερ μὲ ἠνάγκασε νὰ ἐπιστήσω διὰ τηλεγραφήματος ἐκ Λονδίνου τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων. Ἡ ὑψωτικὴ κίνησις εἶχεν ὡς βάσιν τὴν προϊοῦσαν οἰκονομικὴν ἀνάρρωσιν ἀλλὰ παρὰ τὴν ἀρχικὴν ταύτην αἰτίαν ὑπεισῆλθεν ἡ κερδοσκοπία ὠθοῦσα ραγδαίως πρὸς τὰ ἄνω τὰς τιμὰς ἄνευ ἐρεύνης τῆς ἐσωτερικῆς τοῦ τίτλου ἀξίας. Ὁπωσδήποτε ἡ ὕψωσις τῶν μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης δὲν εἶνε προϊὸν τῆς τραπεζιτικῆς μεταρρυθμίσεως, εἶνε προϊὸν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τῆς σπαρείσης καὶ καλλιεργηθείσης παρ' ἐγκύρων προσώπων φήμης ὅτι αὗται ὑπὸ τὴν νέαν τῆς Τραπέζης μορφὴν θὰ φθάσουν τὰ 115.000 δρχ. Δὲν κρίνεται οὕτω ἡ ἀξία τῶν ἐπιχειρήσεων.

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ 4ον

Ζητεῖται ἤδη νὰ κάμωμεν τὴν Τράπεζαν ἡμικρατικὴν διὰ τῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν διοίκησιν. Καὶ ἂν ἠδυνάμην σᾶς πληροφορῶ ὅτι δὲν θὰ ἐξήτουν τοιαύτην συμμετοχήν. Λυποῦμαι, ἐπιλέγει, διότι χάριν τῆς ἐπιψηφίσεως τῆς συμβάσεως θὰ παραταθοῦν αἱ ἐργασίαι πέραν τῆς συνήθους προθεσμίας καὶ οἱ βουλευταὶ τῶν ἐπαρχιῶν θὰ μείνουν μακρὰν τῶν οἰκογενειῶν των ἐπὶ τινας εἰσέτι ἡμέρας. Εἶνε ὅμως ἀνάγκη νὰ γίνῃ ἡ ἐπιψήφισις αὐτῆς διότι συνδέεται στενῶς ὁπωσδήποτε μὲ τὴν ἵδρυσιν τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης καὶ τὴν σταθεροποίησιν. Καὶ σπεύδομεν, ὡς γνωστόν, ἡμεῖς εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ μέτρου τούτου. Μία ἀναβολὴ τῆς σταθεροποιήσεως καὶ ἐνδεχομένη διακύμανσις τοῦ νομίσματος θὰ ἠδύνατο νὰ καταστήσῃ ματαίους τοὺς καταβληθέντας μόχθους καὶ νὰ ἀγάγῃ εἰς τὴν ἀνάγκην νέων ἀφορήτων τοῦ λαοῦ θυσιῶν. Ὅταν ἐπελήφθην τῆς μελέτης τοῦ ζητήματος πρώτη πρᾶξίς μου ἦτο νὰ φροντίσω νὰ μὴ παρασυρθῶ καὶ νὰ μὴ διαθέσω ἀδίκως ἔστω καὶ ἕνα ὀβολὸν ἀπὸ τὸ χρῆμα τοῦ ἱεροῦ τοῦ λαοῦ καὶ ὑπὲρ αὐτῆς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ἀπεκόμισα τὴν ἐντύπωσιν τὴν στερρὰν ὅτι διὰ τῆς συμβάσεως τὸ Κράτος δὲν ὑφίσταται θυσίαν τινά. Ἀλλὰ τοὐναντίον ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐξησφάλισεν ὄφελη πλέον ἐπαρκῆ. Μὲ τὴν συνείδησιν ἐλευθέραν καὶ ἥσυχον ὑπέγραψα τὴν σύμβασιν. Εἶνε αὐτὴ ἀπαύγασμα τῆς ἀκραδάντου πεποιθήσεως ὅτι διατηροῦσα καὶ περιφρουροῦσα ἡ Κυβέρνησις τὸ ἐθνικὸν ἵδρυμα δὲν θυσιάζει ἀλλὰ τοὐναντίον ἐξυπηρετεῖ πλήρως τοῦ Κράτους ὅσον καὶ τοῦ λαοῦ τὰ συμφέροντα.

Η ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ κ. Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ. Φυσικὸν εἶνε ἡ ὑπὸ κύρωσιν σύμβασις νὰ φέρῃ ἐπὶ τάπητος καὶ πάλιν τὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ νομίσματος καὶ ἐπὶ τῆς συναφοῦς αὐτῇ τραπεζιτικῆς μεταρρυθμίσεως ὡς καὶ περὶ τοῦ ζητήματος τῆς διαθέσεως τῶν καλυμμάτων. Παρηκολούθησα μετὰ πάσης προσοχῆς τὰ ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν τῆς μείζονος καὶ ἐλάσσονος ἀντιπολιτεύσεως λεχθέντα, παρηκολούθησα μετ' ἰδιαζούσης προσοχῆς καὶ τὰ ὅσα εἶπεν ὁ ἀξιότιμος κ. ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Δύο εἶναι τὰ σημεῖα τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τὰ ὁποῖα προὐκάλεσαν κυρίως τὴν προσοχήν μου. Τὸ ἓν εἶναι ἡ δήλωσις τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι ἔχομεν ἰσοζύγιον πληρωμῶν.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Δὲν εἶπον τοιοῦτόν τι ἀλλ' ἀνέφερα ὅτι ἡ προσφορὰ τοῦ συναλλάγματος εἶναι μεγαλυτέρα τῆς ζητήσεως, διότι βαίνει ἡ προσφορὰ διαρκῶς αὐξανομένη.

Ὁ κ. Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ λέγει ὅτι μετά τινος λύπης ἐσημείωσε καὶ τὴν δήλωσιν τοῦ κ. ὑπουργοῦ ὅτι δὲν εἶναι πιθανὸν νὰ μᾶς δοθῶσιν αἱ πιστώσεις.

Ὁ κ. Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ λέγει ὅτι δὲν εἶπε τοιοῦτόν τι.

Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ. Εἴπατε ὅτι θὰ μᾶς δοθῶσιν αἱ πιστώσεις;

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Εἶπον ὅτι ἔχω πάντα λόγον νὰ πιστεύω ὅτι αἱ πιστώσεις θὰ μᾶς δοθῶσιν.

Ἡ ἐπανάληψις τῆς τοιαύτης συζητήσεως ἐὰν ἀποτελῇ ἀνάγκην διὰ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων, διὰ βουλευτὴν καθορίσαντα σαφῶς τὴν στάσιν του ἐπὶ πάντων τῶν θεμάτων τούτων δὲν ἔχει παρὰ τὸ πολὺ σχετικὸν ἐνδιαφέρον ἀκαδημαϊκῆς συζητήσεως. Ὁ τρόπος τῆς σταθεροποιήσεως τοῦ νομίσματος — καὶ ὄχι ἡ σταθεροποίησις πρὸς τὴν ὁποίαν καὶ ἡμεῖς εἴμεθα σύμφωνοι — ἡ τραπεζιτικὴ πολιτικὴ τῆς κυβερνήσεως καὶ ἡ διάθεσις τῶν καλυμμάτων, ἀποτελοῦν νομοθετικὰ μέτρα ψηφισθέντα ἀτυχῶς ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τῆς Βουλῆς, μέτρα τὰ ὁποῖα ἐκρίναμεν ὡς μέλλοντα νὰ ἔχωσι καταστρεπτικὰς συνεπείας διὰ τὴν περαιτέρω οἰκονομικὴν ἐξέλιξιν τοῦ τόπου. Χωρίσαντες τὰς εὐθύνας μας ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν δὲν μᾶς ἀπομένει εἰμὴ ἡ ὑποχρέωσις, τὴν ὁποίαν ἀναγνωρίζομεν ὅτι ἔχομεν, νὰ βοηθήσωμεν αὐτὴν ὅπως ἡ βλαβερὰ, καθ' ἡμᾶς, πολιτικὴ της καταστῇ ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερον ἐπιζήμιος διὰ τὸν τόπον.

Χωρὶς νὰ παραγνωρίζωμεν τὰς συνεπείας τῶν τετελεσμένων ἤδη γεγονότων, ὀφείλομεν ἐν τούτοις νὰ μεριμνήσωμεν ὅπως ὁ διακανονισμὸς τῶν μεταξὺ ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης σχέσεων, ἐπιτευχθῇ εἰς τρόπον ὥστε ὄχι μόνον νὰ μὴ θιγῶσι τὰ συμφέροντα τοῦ Δημοσίου, ἀλλὰ καὶ νὰ ἱκανοποιηθῶσι τὰ καλῶς ἐννοούμενα τοιαῦτα τοῦ πιστωτικοῦ μας ἱδρύματος, τὸ ὁποῖον ἐβοήθησε τὸ ἔθνος εἰς περιστάσεις δυσχερεῖς, μὲ πραγματικὴν αὐταπάρνησιν πάντοτε.

ΠΟΙΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΛΥΗ Η ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Εἰς τὴν κατατεθεῖσαν σύμβασιν ἔπρεπε, κατὰ συνέπειαν, νὰ περιλαμβάνωνται καὶ νὰ καταφαίνωνται σαφῶς:

1) Ἡ ἀποτίμησις τῶν μέχρι τοῦδε ἐνεργητικῶν στοιχείων ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔχει δικαίωμα τὸ κράτος νὰ συμμετέξῃ ἀμέσως ἢ μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἐκδοτικοῦ προνομίου.

2) Ἡ ὀφειλομένη δικαία ἀποζημίωσις εἰς τὴν Τράπεζαν διὰ τὴν πρόωρον στέρησιν τοῦ ἐκδοτικοῦ της προνομίου, καὶ

3) Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἐξασφαλίζεται πλήρης ἀνεξαρτησία εἰς τὸ ἵδρυμα διὰ νὰ δράσῃ ὡς αὐτοτελὴς τραπεζιτικὸς ὀργανισμός, μὴ ἔχων οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν ἀπέναντι τοῦ Κράτους καὶ οὐδέν, κατὰ συνέπειαν, λαμβάνων ἀντάλλαγμα. Τοῦτο τοὐλάχιστον ἔπρεπε νὰ πιστεύεται ὅτι ἐπεδίωκεν ἡ κυβέρνησις.

Οὐδὲν ὅμως τῶν θεμάτων τούτων λύει ἡ σύμβασις κατὰ τρόπον σαφῆ. Τοὐναντίον μάλιστα, πάντα τὰ ζητήματα ταῦτα περιπλέκονται κατὰ τρόπον, ὅστις μαρτυρεῖ ὅτι οὔτε αὐτὴ ἡ κυβέρνησις δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐκτιμήσῃ ἐπαρκῶς τὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα εἶνε δυνατὸν νὰ ἔχῃ ἡ παροῦσα σύμβασις διὰ τὸ κράτος καὶ τὴν Τράπεζαν.

ΤΑ ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ

Ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ πλειοψηφία τῆς Βουλῆς ἀπεφάνθησαν ὅτι τὰ καλύμματα ἀνήκουν κατὰ κυριότητα εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν. Δὲν κατώρθωσα ἀκόμη νὰ ἐννοήσω ποῦ στηριχθεῖσα ἡ κυβέρνησις ἔχει τὴν γνώμην ταύτην. Ἐστηρίχθη ἴσως εἰς τὴν πρωτότυπον γνώμην τινῶν ἐκ τῶν ἐπιλέκτων νομικῶν μας. Πρωτότυπον διότι εἰς οὐδὲν ἕτερον μέρος τῆς ὑφηλίου διετυπώθη παρομοία γνώμη. Ἴσως εἰς τὴν ἀφελῆ ἐπεξήγησιν γνώμης τοῦ Gide, ἥτις περιέχεται εἰς τὴν γνωμοδότησιν ταύτην. Ἴσως καὶ δι' ἄλλους λόγους, τοὺς ὁποίους δὲν κατωρθώθη ν' ἀκούσωμεν εὐκρινῶς ἀκόμη. Ἀλλ' ἐπ' αὐτῶν, ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ εἶπον, δὲν ἔχω ν' ἀσχοληθῶ, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ τετελεσμένου γεγονότος. Ἐὰν ὅμως πραγματικῶς τὴν γνώμην ταύτην ἔχῃ ἡ κυβέρνησις, δὲν πρόκειται παρὰ περὶ ἀναγνωρίσεως εἰς τὴν Τράπεζαν ἀνήκοντος αὐτῇ περιουσιακοῦ στοιχείου. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει, ἐρωτῶ, ποία εἶναι ἡ ἀποζημίωσις ἥτις δίδεται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν διὰ τὴν πρόωρον ἀπώλειαν τοῦ ἐκδοτικοῦ της προνομίου; Δὲν τὴν βλέπω πουθενὰ τῆς συμβάσεως ἀναγραφομένην. Ἠκούσθη ἐπίσης ἡ γνώμη ὅτι αἱ γενόμεναι παροχαὶ πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν εἶνε τόσον ὀγκώδεις, ὥστε ἡ ἀξία τῶν μετοχῶν της ηὔξησεν ἐπαισθητῶς. Εἶνε, βεβαίως, καὶ τοῦτο ἓν ἐπιχείρημα ἀποδεικτικὸν κατὰ τοῦτο μόνον, διότι ἀποτελεῖ πρόρρησιν πραγματοποιηθεῖσαν. Οὐδὲν ὅμως δύναται νὰ μᾶς πείσῃ ὅτι καὶ τὸ ἀντίθετον δὲν εἶνε δύσκολον νὰ ὑποκρύπτεται ἅμα ἀποξέσωμεν τὸν ξηρὸν φλοιὸν τὸν ὁποῖον πολλάκις παρουσιάζουν οἱ ἀριθμοί. Οὐδὲν δύναται νὰ μᾶς πείσῃ ἐπίσης ὅτι οἱ χρηματιστικοὶ κύκλοι δὲν ἐβιάσθησαν νὰ προεξοφλήσουν τὴν κατάπαυσιν εἰς τὸ μέλλον πάσης κακοποιοῦ ἐπεμβάσεως τοῦ Κράτους εἰς τὰ τῆς Τραπέζης.

Ὑποστηρίχθη ἐπίσης ἡ γνώμη ὅτι ἡ Τράπεζα δὲν δικαιοῦται ἀποζημιώσεως, διότι ὁ διοικητὴς αὐτῆς εἶπεν ὅτι ἡ Τράπεζα ἐξημιοῦτο ἐκ τοῦ ἐκδοτικοῦ προνομίου, ἢ ὅτι ἀφαιρουμένου τούτου κατ' οὐδὲν ἠδύνατο αὐτὴ νὰ ζημιωθῇ. Ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἀνεσκεύασεν εὐτυχῶς τὴν τοιαύτην ἐπιχειρηματολογίαν, ὥστε καθίσταται περιττὸν νὰ προστεθῇ τι.

Ἀλλὰ πάντα ταῦτα καὶ τὰ ἄλλα ὅσα προεβλήθησαν, ἀποτελοῦσιν ἐπιχειρήματα κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἰσχυρά, τὰ ὁποῖα προσβάλλονται εὐκόλως ἔνθεν κἀκεῖθεν μετ' ἴσης πιστικότητος. Ἡ ἀλήθεια ἀλλοῦ εὑρίσκεται.

Η ΤΡΑΠΕΖΗΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἡ κυβέρνησις ἐμπλακεῖσα ὑπὸ τῶν ἐν Γενεύῃ κύκλων ἢ τῶν ἐνταῦθα οἰκονομικῶν συμβούλων της, εἰς τὴν τραπεζιτικὴν πολιτικὴν τὴν ὁποίαν ἠνέχθη διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ οἰκονομικοῦ της προγράμματος, δεχθεῖσα τὴν τραπεζιτικὴν μεταρρύθμισιν τὴν ὁποίαν μετ' ἀγανακτήσεως ἀπέρριψεν ἡ Βουλγαρία εἰς πολὺ δυσχερεστέραν θέσιν ἡμῶν εὑρισκομένη, ἀντελήφθη ἐξαίφνης ὅτι ἡ τοιαύτη πολιτικὴ ἡ εἶχεν ὡς συνέπειαν τὴν καταστροφήν, τοῦ πρώτου πιστωτικοῦ μας ἱδρύματος καὶ ἐζήτησε νὰ τὸ περισώσῃ ὁπωσδήποτε. Ἐζήτησε νὰ τὸ περισώσῃ ὄχι χάριν τῶν κολοσσιαίων ὑποχρεώσεων ἃς εἶχεν ἀπέναντι αὐτοῦ, διὰ τὴν ἀρωγὴν τὴν ὁποίαν παρέσχε τοῦτο εἰς τὸ ἔθνος καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, ἀλλὰ διότι ἱκανὰ κρατικὰ συμφέροντα συνεδέοντο μὲ τὴν ὑπόστασιν αὐτοῦ. Ἡ διαχείρισις τῆς μουσουλμανικῆς περιουσίας, τὸ δάνειον τῶν προσφύγων, τὸ ἤδη ὑφιστάμενον, ὡς καὶ τὸ τοῦ συμπληρωματικοῦ μητρώου, τὸ ὁποῖον θὰ ὑπερβῇ τὰ 6 1)2 ἐν συνόλῳ δισεκατομμύρια, τὸ δάνειον τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων καὶ ἄλλαι ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας ὡς ἐκ τῆς φύσεως της ἀδυνατεῖ ν' ἀναλάβῃ ἡ Ἐκδοτικὴ Τράπεζα, ἠνάγκασαν τὴν κυβέρνησιν νὰ ἐξεύρῃ τὰ μέσα τῆς διατηρήσεως ἐν ζωῇ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Ἡ κυβέρνησις δὲν ὡμολόγησε τὴν τοιαύτην πραγματικότητα, καὶ ἐφοβήθη εὐλόγως ὅτι ἐὰν ἐζήτει τὸ κολοσσιαῖον ποσὸν τοῦ ὁποίου εἶχεν ἀνάγκην διὰ ν' ἀποζημιώσῃ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ νὰ τὴν καταστήσῃ βιώσιμον θ' ἀπεκαλύπτετο ἡ ζημία τὴν ὁποίαν θὰ ὑφίστατο τὸ ἔθνος ἐκ τῆς ἀπερισκέπτου τραπεζιτικῆς της πολιτικῆς.

Ἐφεῦρε, λοιπόν, τὴν μέθοδον τῆς παραχωρήσεως τῶν καλυμμάτων καὶ ἐνόμισεν ὅτι διὰ τοῦ μέσου τούτου θὰ κατώρθωνε νὰ μειώσῃ τὴν ἐντύπωσιν τῶν 1200 ἑκατομμυρίων κατ' ἐλάχιστον, τὰ ὁποῖα στοιχίζει εἰς τὸ ἔθνος ἡ περίφημος τραπεζιτική της πολιτική.

Ἰδοὺ διατὶ περιπλέκονται καὶ συσκοτίζονται ἐν τῇ συμβάσει, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ ὀφειλομένη πρὸς τὴν Τράπεζαν ἀποζημίωσις ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ σημερινὴ ἀποτίμησις τῶν ἐνεργητικῶν ὑπολοίπων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, μέρος τῶν ὁποίων ἀνήκει εἰς τὸ Κράτος.

Ἀλλ' ἤθελον ἐρωτήσει ἤδη, ὁπότε τὰ πράγματα ταῦτα κατέστησαν παγκοίνως γνωστά; διατὶ ἡ κυβέρνησις ἐπιμένει εἰς τὸν τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι; Διατὶ ἐξακολουθεῖ κρυπτομένη ὄπισθεν τοῦ δακτύλου της ἡ τραπεζιτικὴ της πολιτική, τὴν ὁποίαν τόσον χρήσιμον θεωρεῖ; εἶναι ἤδη Νόμος τοῦ Κράτους. Δὲν εἶναι ἄγνωστοι αἱ συνέπειαι αὐτῆς. Παρὰ πάντων ἀνεγνωρίσθη τὸ δικαίωμα τῆς δικαίας ἀποζημιώσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ ἡ ἀναπότρεπτος ἀνάγκη τῆς στηρίξεως αὐτῆς, τόσον ἀπὸ ἠθικῆς ὅσον καὶ ἀπὸ πραγματικῆς ἀπόψεως. Διατί λοιπὸν δὲν δέχεται νὰ γίνῃ αὐτὴ διὰ τῆς τακτικῆς ὁδοῦ;

Μετὰ δηλαδὴ τὴν ἀποτίμησιν τῶν ἐνεργητικῶν τῆς Τραπέζης καὶ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν εἰς τὸ Κράτος ἀνηκόντων ν' ἀποζημιωθῇ ἡ Τράπεζα τῆς προώρου ἀπωλείας τοῦ προνομίου της ἐν πάσῃ εὐρύτητι καὶ ἐν πάσῃ δικαιοσύνῃ. Οὕτω μόνον θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ γνωρίζωμεν τί ἀκριβῶς δίδεται εἰς τὴν Τράπεζαν. Σήμερον ἀμφιβάλλω ἂν καὶ αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμήσῃ ἐὰν ὁ γενόμενος διακανονισμὸς ἀπολήγῃ εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου ἢ τῆς Τραπέζης.

ΑΙ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ

Ἀλλὰ τί νὰ εἴπῃ τις διὰ τὰς μελλοντικὰς σχέσεις Κράτους καὶ Τραπέζης, ὡς καθορίζονται αὗται διὰ τῆς συμβάσεως; Θὰ ἐπερίμενε κανεὶς μετὰ τὴν ἀπόσχισιν τοῦ ἐκδοτικοῦ προνομίου ἡ Τράπεζα νὰ ἀφίετο ἐλευθέρα καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς ἐργασίας της ὡς πᾶσα ἰδιωτικὴ Τράπεζα.

Ἀλλ' ὄχι. Τῇ ἐπιβάλλεται ἡ ἐνίσχυσις τῆς Ἀγροτικῆς πίστεως διὰ τρόπου ἐντελῶς ἀκαθορίστου. Διότι τὸ ποσὸν τῶν τοιούτων πιστώσεων, τὸ ἐπιτόκιον, καὶ ὁ χρόνος τῆς χορηγήσεώς των καθορισθήσονται εἰς τὸ μέλλον. Ἐρωτῶ ἐὰν ταῦτα καθορισθήσονται, τί ἀπομένει τὸ ἤδη καθορισθέν; Ἐρωτῶ τὴν Κυβέρνησιν. Τὸ ποσὸν τῶν πιστώσεων τὰς ὁποίας πρόκειται νὰ χορηγήσῃ ἡ Τράπεζα θὰ εἶναι 10 δραχμαὶ ἢ 10 δισεκατομμύρια δραχμαί; Πότε θὰ χορηγηθῶσιν αὗται; μὲ τί ἐπιτόκιον; Οὐδὲν τούτων εἶνε γνωστόν. Κατὰ συνέπειαν εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐκτιμήσωμεν κατὰ πόσον τοῦτο ἀποτελεῖ βαρεῖαν ὑποχρέωσιν τῆς Τραπέζης ἢ τοὐναντίον φλύαρον ὑπόσχεσιν τῆς ἀπέναντι τοῦ Δημοσίου.

Ἡ Τράπεζα ὑποχρεοῦται νὰ χορηγήσῃ καὶ δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ εἰς τοὺς πρόσφυγας μέχρι 450 ἑκ. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ὄχι βεβαίως ἐκ τῆς συμβάσεως, ἀλλ' ἐξωδίκως, γνωρίζομεν περὶ τίνος πρόκειται. Ἀλλ' οὔτε οἱ ὅροι ὑφ' οὓς θὰ παρέχωνται τὰ δάνεια ταῦτα εἶνε γνωστοί, οὔτε τὸ χρονικὸν διάστημα κατὰ τὸ ὁποῖον θὰ διαρκέσουν, οὔτε αἱ παρεχόμεναι ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐγγυήσεις. Κατὰ συνέπειαν οὔτε τὸν κίνδυνον τοῦτον τῆς Τραπέζης ἔχομεν τὰ μέσα νὰ ἐκτιμήσωμεν.

Τὸ Δημόσιον συμμετέχει εἰς τὰ κέρδη τῆς Τραπέζης, ἀλλὰ δὲν δικαιοῦται εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀποτελούντων τὸν ἰσολογισμὸν τῆς Τραπέζης στοιχείων. Εἶναι σχεδὸν τὸ αὐτό, ὡς ἐὰν ἀνεγράφετο ὅτι ἡ Τράπεζα κανονίζει τὴν συμμετοχὴν τοῦ Δημοσίου εἰς τὰ κέρδη της.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον φαίνεται διὰ τῆς συμβάσεως ὅτι δίδεται εἰς τὴν Τράπεζαν εἶναι αἱ καταθέσεις τῶν ἱδρυμάτων, Ταμείων καὶ ἑτέρων νομικῶν προσώπων. Ἀλλὰ διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἀπογυμνοῦται ἡ Ἐκδοτικὴ Τράπεζα ἑνὸς τῶν σπουδαιοτέρων της πόρων, διότι παρ' ὅσα μᾶς εἶπεν ὁ κ. ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν εἶναι σχεδὸν ἀδύνατον νὰ γίνῃ διάκρισις μεταξὺ τῶν Ταμειακῶν ἀναγκῶν τῶν ἐν λόγῳ ὀργανισμῶν καὶ τῶν χρημάτων τὰ ὁποῖα ταῦτα ἔχουν πρὸς ὁπωσδήποτε παγίαν τοποθέτησιν. Ταῦτα ἄλλωστε εἰς οὐδετέραν τῶν δύο Τραπεζῶν εἶναι δυνατὸν νὰ κατατεθῶσιν, ἀφοῦ ἡ ἐπένδυσίς των εἰς τίτλους τοῦ Κράτους ἐπιτρέπεται καὶ ἀποτελεῖ προφανὲς συμφέρον τῶν ἱδρυμάτων περὶ τῶν ὁποίων προβλέπει τὸ 6ον ἄρθρον.

Μεθ' ὅσα εἶπον ἐλπίζω ν' ἀπεδείχθη σαφῶς ὅτι τόσον ἡ ὑποβάλλουσα τὴν σύμβασιν Κυβέρνησις ὅσον καὶ πάντες ἡμεῖς δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν τὴν ἔκτασιν τῶν ἑκατέρωθεν ἀναλαμβανομένων ὑποχρεώσεων. Ἀλλὰ δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν καὶ νὰ καθορίσωμεν οὔτε εἰς τί εἶδος Τραπεζιτικοῦ ὀργανισμὸν θέλει μεταβληθῇ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα.

Ἐὰν μετὰ τὸν τρόπον τῆς σταθεροποιήσεως, τὸν ὁποῖον ἐψήφισεν ἡ Βουλή, ψηφίσῃ καὶ τὴν ὑποβαλλομένην αὐτῇ σύμβασιν ὡς ἔχει, πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν, ἂν μή τι ἄλλο, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Κοινοβούλιον ἀρέσκεται εἰς ἐκκεντρικότητας.

ΔΕΥΤΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ. Ὑπεσχέθημεν, λέγει, εἰς τὴν Κυβέρνησιν, νὰ τερματίσωμεν τὴν συζήτησιν καὶ διὰ τοῦτο εἶμαι ὑποχρεωμένος δι' ὀλίγων μόνον νὰ ἀπαντήσω εἰς ὡρισμένα σημεῖα τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἵνα μὴ θεωρηθῇ τυχὸν ὅτι ἀποδεχόμεθα τὰς ἀπόψεις αὐτοῦ. Ὁ κ. ὑπουργὸς ὑπεστήριξεν ὅτι τὴν νομικὴν ἄποψιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν καλυμμάτων ἐδέχθη ἡ Κ.Τ.Ε. Ὑπενθυμίζω ὅτι τὸ Πρωτόκολλον τῆς Γενεύης ἐγένετο δεκτὸν ὑπὸ τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς τῇ 27 Ὀκτωβρίου π. ἔ. μόνον ἀφοῦ ὑπεγράφη ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Πρωτόκολλον, συμφώνως πρὸς τὸ ὁποῖον θὰ ἐπηκολούθουν δύο συμβάσεις, μία ἐν τῇ ὁποίᾳ θὰ καθωρίζοντο αἱ ὑποχρεώσεις τῆς Τραπέζης πρὸς τὸ Κράτος καὶ τοῦ Κράτους πρὸς τὴν Τράπεζαν καὶ ἑτέρα διὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης. Μόνον ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦτον ἔγινε δεκτὸν ὑπὸ τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς τὸ Πρωτόκολλον τῆς Γενεύης. Οὔτε ἦτο δυνατὸν ἡ Κ.Τ.Ε. νὰ λάβῃ οἱανδήποτε ἀπόφασιν ἢ νὰ δώσῃ ἢ νὰ κάμῃ οἱανδήποτε ὑπόδειξιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν καλυμμάτων.

Ὁ κ. ὑπουργὸς ἀνεγνώρισεν ὅτι κανονικῶς ἐχόντων τῶν πραγμάτων, τὰ καλύμματα ἀνήκουν εἰς τὸ Κράτος, καὶ πᾶσα ἐξ αὐτῶν ὠφέλεια πρέπει νὰ περιέρχεται εἰς τὸ Κράτος. Ἀλλ' ἐπέμεινεν ὅτι αἱ ἰδιαίτεραι συνθῆκαι τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ προνομίου τῆς Τραπέζης ὑπῆρξαν τοιαῦται, ὥστε ὁ κανὼν οὗτος νὰ μὴ δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ. Οἱ σχετικοὶ ὅμως ἰσχυρισμοὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης δὲν εἶνε βάσιμοι. Ἐὰν ἡ Τράπεζα δὲν ἔθεσεν εἰς κυκλοφορίαν ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῶν χαρτονομισμάτων, τοῦτο δὲν δύναται νὰ τὸ ἐπικαλεσθῇ, διότι ὡς εἶπον καὶ χθές, ἡ Τράπεζα ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ κρατῇ εἰς τὰ ταμεῖά της ποσοστὸν 20 ο)ο ἐκ τῶν τραπεζογραμματίων, τὸ ὁποῖον μάλιστα δύναται εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις νὰ ὑπερβῇ καὶ τὸ ποσοστὸν τοῦτο. Ἐπίσης ἡ Τράπεζα εἶχε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ κάμῃ καὶ τὰ εἰς χρυσὸν ἀποθέματα καὶ τὰ ἔκαμε πράγματι. Βλέπομεν λοιπὸν ὅτι οὐδεμία ἐξαιρετικὴ περίπτωσις ὑπάρχει, ὡς ὑπεστήριξεν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁ κ. ὑπουργὸς ἀνέφερε σειρὰν ἐπιβαρύνσεων ἐπιβαλλομένων εἰς τὴν Τράπεζαν, ἀλλ' αἱ περισσότεραι ἐκ τῶν ἐπιβαρύνσεων τούτων δὲν δύνανται νὰ θεωρηθοῦν τοιαῦται. Ἐπίσης καθ' ὃν τρόπον πρόκειται νὰ ρυθμισθῇ ἡ ἀγροτικὴ πίστις δὲν ὑπάρχει καμμία ἐγγύησις περὶ τῆς καλῆς λειτουργίας τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης, ἦτο δὲ ἐπιβεβλημένον, ὅπως εἰς τὴν ὑπὸ συζήτησιν σύμβασιν περιληφθῶσιν ὡρισμένοι τοὐλάχιστον οὐσιώδεις ὅροι τῆς λειτουργίας τῆς Τραπέζης ταύτης.

Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀντίληψις ἡμῶν ἐπὶ τοῦ σοβαρωτάτου τούτου ζητήματος. Δὲν ἠθελήσαμεν νὰ φέρωμεν ἐμπόδια εἰς τὴν σταθεροποίησιν τοῦ νομίσματος. Ἀξιοῦμεν μόνον δύο τινά. Ἀφ' ἑνὸς μὲν ὡς ἰδιωτικὴ Τράπεζα νὰ ἱδρυθῇ ἐπὶ βάσεων ἀσφαλῶν ἐγγυωμένων τὴν καλὴν λειτουργίαν αὐτῆς ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου ὅπως ἡ τακτοποίησις τοῦ νομίσματος γίνῃ οὐχὶ ἐπὶ βλάβῃ Κράτους τε καὶ λαοῦ.

Ὥρα 10 διακόπτεται ἡ συνεδρίασις διὰ τὴν 11ην μ.μ.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΚΟΠΗΝ

Τὴν 11 καὶ 10' ἐπαναλαμβάνεται ἡ συνεδρίασις. Ὁ κ. Πρόεδρος δίδει τὸν λόγον εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΝ, ὅστις λέγει ὅτι κρίνει περιττὸν νὰ ἀπασχολήσῃ τὴν Βουλὴν εἰς τοιαύτην ὥραν.

Ὁ κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ παρακαλεῖ ὅπως μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Κράτους καὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης συμβάσεως τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ τὸ νομοσχέδιον περὶ ἱδρύσεως Γεωργικῆς Τραπέζης.

Ψηφίζεται εἶτα εἰς α' ἀνάγνωσιν κατ' ἀρχὴν τὸ νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τῆς συμβάσεως μεταξὺ Κράτους καὶ Ἐθν. Τραπέζης. Ἐπίσης εἰς τὸ σύνολον τὸ «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 8 Ἰουνίου 1926 περὶ μεσιτῶν».

Ο ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ "ΠΑΟΥΕΡ,,

Εἰσάγεται εἶτα πρὸς συζήτησιν ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Βουλῆς τῆς χρήσεως 1926—1927.

Ὁ κ. ΧΑΒΙΝΗΣ ἀναφέρεται εἰς κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς τὸ ὁποῖον ἀναγράφεται πίστωσις 200 χιλιάδων δραχμῶν δι' ἔξοδα ἀντικαταστάσεως τῆς ἠλεκτρικῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ Βουλευτηρίου καὶ λέγει ὅτι πρέπει νὰ διαγραφῇ τὸ κονδύλιον αὐτό, ἐπ' εὐκαιρίᾳ δὲ προκαλεῖ τὴν Κυβέρνησιν νὰ προβῇ εἰς μίαν δήλωσιν ἐν σχέσει μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἀλλαγῆς τῶν ἐγκαταστάσεων, διότι ὁ κόσμος διατελεῖ ἐν ἀγανακτήσει.

Πολλοὶ βουλευταὶ ἐπιδοκιμάζουν τὸν κ. Χαβίνην καὶ ζητοῦν ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας νὰ προβῇ εἰς σχετικὰς δηλώσεις.

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ (ὑπ. Συγκ.) Αὐτὸ εἶνε ζήτημα ἐπερωτήσεως.

Ν. ΔΑΡΒΕΡΗΣ. Ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἐξ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι μετέσχον εἰς τὴν σύναψιν τῆς συμβάσεως εἶνε τώρα ὑπάλληλοι τῆς Πάουερ.

Ἐγείρεται θόρυβος, πολλοὶ δὲ βουλευταὶ διαμαρτύρονται κατὰ τῆς Πάουερ καὶ ζητοῦν νὰ ὁμιλήσῃ ὁ ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας.

Ὁ κ. Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ (ὑπ. Συγκ.) δηλοῖ ὅτι αἱ ἐγκαταστάσεις τῶν οἰκιῶν καὶ καταστημάτων πρέπει νὰ ἀντικατασταθοῦν διότι ὑπάρχει κίνδυνος διὰ τὰ κτίρια αὐτά, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν πόλιν ὁλόκληρον, ἐφ' ὅσον αἱ ἐγκαταστάσεις αὗται δὲν ἀντέχουν εἰς τὴν ἔντασιν τοῦ ρεύματος. Ἡ Πάουερ, συνεχίζει, εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ ἀλλάξῃ τὰς ἐγκαταστάσεις ἐφ' ὅσον αὗται ἔχουν γίνει συμφώνως πρὸς τοὺς κανονισμοὺς τοῦ 1913—1914. Δι' ὅσας δὲν ἔγιναν συμφώνως πρὸς αὐτοὺς δὲν δύναται νὰ εὐθύνεται ἡ Ἑταιρεία.

Ἀναφερόμενος ἐπ' εὐκαιρίᾳ εἰς τὸν δημιουργηθέντα θόρυβον ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων διὰ τὸ ζήτημα τῶν ἐγκαταστάσεων, λέγει ὅτι οὐδεὶς τῷ παρεπονέθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας.

Ὁ κ. ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ ζητεῖ τὴν ἀπάλειψιν τοῦ ποσοῦ τῶν 200.000 δραχμῶν διὰ τὴν ἀλλαγὴν τῆς ἠλεκτρικῆς ἐγκαταστάσεως τῆς Βουλῆς, ἐπ' εὐκαιρίᾳ δὲ συνιστᾷ νὰ γίνῃ ἔλεγχος εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας, τὸ ὁποῖον δὲν ἐπώπτευσε νὰ γίνουν αἱ ἐγκαταστάσεις συμφώνως μὲ τοὺς κανονισμούς, ὥστε σήμερον νὰ εὑρίσκεται ὁ κόσμος εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ὑφίσταται αὐτὰς τὰς δαπάνας.

Ὁ κ. Κ. ΓΟΝΤΙΚΑΣ συνιστᾷ τὴν ἀπάλειψιν τοῦ ποσοῦ τῶν 200000 δραχμῶν διὰ τὴν ἀλλαγὴν τῆς ἐγκαταστάσεως. Παρατηρεῖ ἐπίσης ὅτι ὑπάρχουν εἰς τὴν Βουλὴν 7 διευθυνταὶ α' τάξεως. Λέγει ὅτι δὲν ὑπάρχει ἑνιαῖον σύστημα προαγωγῶν καὶ διαβαθμίσεων.

Ὁ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ λέγει ὅτι θὰ ἔπρεπε καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Βουλῆς νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὸν συνολικὸν προϋπολογισμόν.

Ὁ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ δηλοῖ ὅτι ἀπηλείφθη τὸ κονδύλιον τῶν 200000 δραχμῶν διὰ τὴν ἀλλαγὴν τῆς ἠλεκτρικῆς ἐγκαταστάσεως.

Ὁ προϋπολογισμὸς ἐν τέλει γίνεται δεκτός.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΙΚΩΝ ΚΤΗΜΑΤΩΝ

Ἄρχεται εἶτα ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος παραχωρουμένων ὑποθηκῶν ἐπὶ ἀκινήτων ἐν ταῖς Νέαις Χώραις». Οἱ κ.κ. ΕΞΗΝΤΑΡΗΣ καὶ Θ. ΤΟΥΡΚΟΒΑΣΙΛΗΣ ζητοῦν τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως διὰ νὰ συνδυασθῇ τὸ νομοσχέδιον μὲ ἄλλο «περὶ ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν».

Πολλοὶ βουλευταὶ διαφωνοῦν εἰς τοῦτο. Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ὁμιλοῦν οἱ κ.κ. Παπαγεωργίου, Μάρκου καὶ Φωκᾶς. Ὁ κ. Μπότσαρης ὑποστηρίζει τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου.

Ὁ κ. Ρ. ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ συνιστᾷ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου.

Ὁ κ. ΜΕ. Ι. ΜΑΡΑΚΗΣ συνιστᾷ τὴν ἀνάγκην τῆς ρυθμίσεως τοῦ ζητήματος τῶν μουσουλμανικῶν κτημάτων, τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει τὸ ἥμισυ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος. Ὁ ρήτωρ ὅμως διακόπτεται ἐξακολουθητικῶς καὶ ἀναγκάζεται νὰ ἀγορεύῃ ἐν μέσῳ δαιμονιώδους θορύβου.

Ὁ κ. Θ. ΤΟΥΡΚΟΒΑΣΙΛΗΣ (ὑπ. Δικ.) δηλοῖ ὅτι ἀποσύρει τὸ νομοσχέδιον. Ἡ δήλωσις αὕτη προκαλεῖ θύελλαν διαμαρτυριῶν τῶν βουλευτῶν ἰδίᾳ Κρήτης καὶ Μακεδονίας. Ὁ κ. Μαρῆς μάλιστα φεύγει ἐπιδεικτικῶς ἀπὸ τὰ κυβερνητικὰ ἑδώλια καὶ ἐξέρχεται τῆς αἰθούσης.

Ὁ κ. ΒΑΡΒΟΥΤΗΣ διαμαρτύρεται διότι ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης δηλοῖ ὅτι ἀποσύρει τὸ νομοσχέδιον, ἐνῷ ἔχει προχωρήσει ἡ συζήτησις. Συνιστᾷ ἔπειτα τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου.

Θ. ΤΟΥΡΚΟΒΑΣΙΛΗΣ. Ἐὰν δέχεσθε τὸ νομοσχέδιον νὰ ψηφισθῇ ἀπόψε εἰς α' ἀνάγνωσιν καὶ νὰ συζητήσωμεν τὸ νομοσχέδιον εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν δέχομαι, ἄλλως δηλῶ ὅτι τὸ ἀποσύρω.

Ὑποβάλλεται τροπολογία καθ' ἣν τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου δὲν ἰσχύει διὰ τὰ μουσουλμανικὰ κτήματα τὰ ὁποῖα ὑπάγονται εἰς τὴν σύμβασιν περὶ ἀνταλλαγῆς καὶ τῶν συναφῶν πρὸς αὐτὴν νόμων.

Ἡ τροπολογία κρίνεται ὡς συμβιβαστική, τὴν δέχονται δὲ οἱ ἐνδιαφερόμενοι βουλευταί. Ἐκδηλοῦται κατόπιν τούτου ἡ διάθεσις νὰ ψηφισθῇ κατ' ἀρχὴν τὸ νομοσχέδιον, πρὸς τοῦτο δὲ οἱ ἐγγεγραμμένοι νὰ ὁμιλήσουν παραιτοῦνται τοῦ λόγου. Ἀπομένει ὅμως ὁ κ. Μπούμπουλης, ὁ ὁποῖος δὲν δέχεται νὰ παραιτηθῇ, δηλῶν ὅτι θὰ ὁμιλήσῃ ἐπὶ μακρόν. Ὁ κ. Μπούμπουλης ὁμιλεῖ καὶ πέραν τῆς 4ης πρωΐας.

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

Η ΙΤΑΛΟΤΟΥΡΚΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΙΣ

ΠΡΟΣΚΡΟΥΕΙ ΕΙΣ ΣΟΒΑΡΑΣ ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΣ

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΖΗΤΕΙ ΑΝΤΑΛΛΑΓΜΑΤΑ

ΚΡΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΡΙΣΙΝΟΥ "ΧΡΟΝΟΥ,,

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 5. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ παρισινὸς «Χρόνος» ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐν Μιλάνῳ λαβοῦσαν χώραν συνάντησιν Μουσσολίνι καὶ Ρουσδῆ βέη, γράφει ὅτι αὐτὴ εἶναι δηλωτικὴ τάσεων πρὸς μεταστροφὴν τῆς τουρκικῆς πολιτικῆς, ἡ ὁποία φαίνεται ὅτι ἀφῆκε τοὺς παλαιοὺς φόβους περὶ ἰταλικῶν βλέψεων ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν της. Ἡ Τουρκία ἐπιθυμεῖ νὰ διαδραματίσῃ ρόλον εὐρωπαϊκῆς Δυνάμεως καὶ διὰ τοῦτο εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ προσεγγίσῃ πρὸς τὰ Βαλκάνια. Ἡ Τουρκία ὅμως ἀφ' ἑτέρου εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ ἀντιδράσῃ ἐναντίον πάσης προσπαθείας τῆς Ἰταλίας πρὸς οἰκονομικὴν ἐξάπλωσιν ἐὰν δὲν λάβῃ πολιτικὰ ἀντάλλαγματα. Ὑπ' αὐτοὺς τοὺς ὅρους ἡ στενωτέρα ἰταλοτουρκικὴ προσέγγισις θεωρεῖται, ἐπὶ τοῦ παρόντος τοὐλάχιστον, δυσχερής. Ἡ συνάντησις Ρουσδῆ — Μουσσολίνι προεκλήθη ὑπὸ τῶν διπλωματικῶν περιστάσεων χωρίς, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, νὰ ἔχῃ συνέχειαν. Ἐὰν ὅμως σημειωθῇ ἐξέλιξις τῆς προσεγγίσεως, τότε αὐτὴ θὰ ἔχῃ σημαντικὰς συνεπείας ἐπὶ τῶν ἐπιρροῶν τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὴν παγίωσιν τῆς πολιτικῆς εὐρυθμίας εἰς τὴν Ἐγγὺς Ἀνατολήν.

ΕΠΕΔΟΘΗ Η ΑΓΓΛΙΚΗ

ΑΝΤΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟΝ

ΘΑ ΔΙΕΥΘΕΤΗΘΗ Η ΑΝΑΦΥΕΙΣΑ ΔΙΑΦΟΡΑ

ΚΑΪΡΟΝ 5. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — Κατὰ τὴν χθεσινὴν ἑσπερινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς ὁ πρωθυπουργὸς Ναχᾶς πασᾶς ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἐλήφθη ἡ ἀγγλικὴ ἀνταπάντησις. Αὐτὴ εἶνε συντεταγμένη εἰς βίαιον ὕφος καὶ ἐπιμένει ὅτι ἡ Ἀγγλία δὲν δύναται νὰ ἄρῃ τὰς ἐπιφυλάξεις τοῦ 1922 ὑπὸ τὴν αἵρεσιν τῶν ὁποίων ἀνεγνωρίσθη ἡ Αἴγυπτος ὡς ἀνεξάρτητον κράτος.

Ἡ Ἀγγλία παρεχώρησε κατὰ τὸ 1922 ἀνεξαρτησίαν εἰς τὴν Αἴγυπτον ἐπιφυλάξασα εἰς ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα: 1ον) νὰ ἔχῃ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν συγκοινωνιῶν, 2) νὰ ὑπερασπίζῃ τὴν Αἴγυπτον ἀπὸ πάσης ξενικῆς ἐπεμβάσεως, 3) νὰ προστατεύῃ τοὺς ξένους καὶ 4) νὰ φροντίζῃ νὰ μὴ μεταβληθῇ τὸ καθεστὼς τοῦ Σουδάν.

Ἡ ἐντύπωσις ἐκ τῆς ἀνταπαντήσεως εἶνε γενικῶς καλή.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. 5. (Πρακτ. Ρώϋτερ)— Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Καΐρου, ἡ βρεττανικὴ ἀπάντησις εἰς τὴν αἰγυπτιακὴν διακοίνωσιν ἐγένετο εὐμενῶς δεκτὴ ὑπὸ τοῦ Τύπου. Μεταξὺ τῶν ἐθνικοφρόνων κύκλων ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη ὅτι ἡ Μεγάλη Βρεττανία διατηρεῖ προφανῶς φιλικὴν στάσιν ἔναντι τῆς Αἰγύπτου, δεδομένου ὅτι ἡ Μεγάλη Βρεττανία δὲν ἐπιμένει ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τοῦ ὑπομνήματος τῆς 4 Μαρτίου, ἀλλ' ἐπαναλαμβάνει τὴν δήλωσιν περὶ συνεχίσεως τῆς πολιτικῆς τοῦ 1922. Γενικὴ γνώμη ἐπικρατεῖ ὅτι τὸ ἐπεισόδιον ἐτερματίσθη μὲ τὴν δήλωσιν τοῦ Ναχὰς πασᾶ καὶ ὅτι δὲν θὰ ἔχωμεν πλέον ἀνταλλαγὴν διακοινώσεων.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΟΔΟΠΟΙΪΑΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Κατὰ νυκτερινὴν δήλωσιν τοῦ κ. Καφαντάρη, εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου, ἀναμενομένου ὡς γνωστὸν αὔριον, τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον συνερχόμενον θὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα τῆς ὁδοποιΐας, λαμβάνον τελικὰς ἀποφάσεις δι' αὐτό. Νέαν ἀναβολὴν τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος ὁ κ. Καφαντάρης δὲν διαβλέπει, ἐφόσον ἄλλωστε καὶ τὴν μέχρι τοῦδε ἐπιβράδυνσιν ταύτης φαίνεται ἀποδίδων εἰς τὴν καθυστέρησιν τῆς ἐπανόδου τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἐν τῷ μεταξύ, ἀνεχώρησαν χθὲς ἐπιστρέφοντες εἰς Ἀγγλίαν, λόγῳ τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν συνενδιαφερομένων διὰ τὴν ὁδοποιΐαν οἴκων Μπλαίαρ καὶ Τρινιτάδ, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐπανέλθουν μετὰ τὸ Πάσχα, ἐφόσον αἱ σχετικαὶ διαπραγματεύσεις ἤθελον ἀπαιτήσει τὴν ἐνταῦθα παρουσίαν των. Διεδίδετο ἐν τούτοις χθὲς μεταξὺ τῶν σχετικῶς πληροφορημένων κύκλων ὅτι ἡ ἀναχώρησις τῶν δύο ἀντιπροσώπων ἀποτελεῖ ἐκδήλωσιν τῆς δυσαρεσκείας των διὰ τὴν ἀπὸ μέρους τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιδειχθεῖσαν παρελκυστικότητα εἰς τὰς ἐπὶ τοῦ ζητήματος διαπραγματεύσεις.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ

Η ΔΙΑΚΟΠΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Ἡ Βουλὴ κατὰ τὴν σημερινήν της συνεδρίασιν θ' ἀσχοληθῇ εἰς κοινοβουλευτικὸν ἔλεγχον, συνεχιζομένης τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν τορπιλλῶν. Ἡ περίπτωσις τοῦ νὰ ζητηθῇ πρόταξις τῆς συζητήσεως διὰ τὸ ἐνοικιοστάσιον δὲν φαίνεται πιθανή, δεδομένου ἄλλως τε ὅτι τὸ ὅλον ἐπαγγελματικὸν ζήτημα δὲν ἐμφανίζει πλέον τὴν ἀρχικὴν ὀξεῖαν μορφήν του.

Τὸ νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τῆς συμβάσεως μεταξὺ Κράτους καὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν σχέσεων αὐτῶν, ψηφισθὲν χθὲς εἰς α' ἀνάγνωσιν θὰ ψηφισθῇ εἰς τὸ σύνολον τὴν προσεχῆ Δευτέραν, ὁπότε ὑπολογίζεται ὅτι ἡ Βουλὴ θὰ διακόψῃ τὰς ἐργασίας της διὰ τὸ Πάσχα, ἐπαναλαμβάνουσα αὐτὰς τὸ α' δεκαήμερον τοῦ Μαΐου.

Κατὰ τὰς κυβερνητικὰς διαβεβαιώσεις εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς θὰ εἰσαχθῇ πρὸς συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

ΠΟΥ ΩΦΕΙΛΕΤΟ

Η ΠΡΟΧΘΕΣΙΝΗ ΕΠΙΦΥΛΑΚΗ

Ἀνεκοινώθη ἁρμοδίως ὅτι ὄντως προχθὲς τὴν νύκτα εἶχε τεθῇ ἐν ἐπιφυλακῇ τμῆμα στρατοῦ τοῦ Α' πεζικοῦ συντάγματος. Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, ἡ ἐπιφυλακὴ αὕτη διετάχθη διότι παρεξηγήθη τυχαία διακοπὴ τῆς τηλεφωνικῆς συγκοινωνίας μετὰ τῶν φυλακῶν Συγγροῦ καὶ ὑπετέθη ὅτι ἐπρόκειτο περὶ δραπετεύσεως τοῦ τέως δικτάτορος κ. Παγκάλου.

ΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 5. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς ἐνταῦθα φρουρᾶς ἀπεφάσισαν νὰ ζητήσουν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τὴν λῆψιν μέτρων ἐναντίον τῶν κομμουνιστῶν. Ἐπίσης ἀπεφάσισαν νὰ μὴ ἐπιτρέψουν πλέον καμμίαν κομμουνιστικὴν συγκέντρωσιν.

ΚΑΙ ΝΕΑ ΔΟΚΙΜΗ ΤΩΝ ΤΟΡΠΙΛΛΩΝ

ΠΛΗΡΗΣ ΑΠΟΤΥΧΙΑ

Ἐσυνεχίσθησαν χθὲς αἱ δοκιμαὶ ἐκσφενδονίσεως τορπιλλῶν ὑπὸ τοῦ ἀντιτορπιλλικοῦ «Πάνθηρ» παρούσης καὶ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν βουλευτῶν. Ἡ ἐκτοξευθεῖσα τορπίλλη ἀντὶ νὰ κατευθυνθῇ πρὸς τὸν σκοπευθέντα στόχον διέγραψε τρεῖς κύκλους περὶ ἑαυτὴν καὶ τέλος ἐσταμάτησε πλησίον τοῦ «Πάνθηρος», ἐξ οὗ ἐρρίφθη. Ἐκ τούτου ἀποδεικνύεται ἡ ἀρχῆθεν κακὴ ποιότης τῶν τορπιλλῶν.

Η ΠΟΡΕΙΑ

ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΫΠΑΛΛΗΛΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

Συνῆλθον καὶ χθὲς εἰς μακρὰν συνεδρίασιν παραταθεῖσαν καὶ πέραν τοῦ μεσονυκτίου τὰ μέλη τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, πρὸς μελέτην τῶν ἀποφάσεων τῆς κυβερνητικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν αὔξησιν τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὑπαλλήλων. Ὁριστικαὶ ἀποφάσεις θὰ ληφθοῦν κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν.

Ἐκ τῆς Συνομοσπονδίας ἀνεκοινώθη μόνον ὅτι αἱ προτάσεις τῆς ἐπιτροπῆς δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ γίνουν δεκταὶ ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων διότι δὲν ἐξυπηρετοῦν τούτους. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον αἱ διοικήσεις θὰ ἐξετάσουν σήμερον καὶ τὴν περίπτωσιν τῆς κηρύξεως ἀπεργίας.

ΤΡΑΓΙΚΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ

Ἐντὸς τῆς οἰκίας του ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μεθώνης εἰς Πειραιᾶ εὑρέθη νεκρὸς ἐξ ἀσφυξίας ὁ καφφεπώλης Νικ. Μπουλοῦκος ἢ Πουλάκης ἐτῶν 35. Οὗτος ἔπασχεν ἐκ καρκίνου τοῦ λάρυγγος ἀνέπνεε δὲ δι' ἐλαστικοῦ σωλῆνος. Τὴν νύκτα ἐξήγαγε τὸν παλαιὸν σωλῆνα, ἵνα τὸν ἀντικαταστήσῃ διὰ νέου ἐλαστικοῦ, κατὰ τὸ διάστημα δὲ τοῦτο ἀπέθανεν ἐξ ἀσφυξίας, ὡς ἐπιστοποίησεν ὁ ἰατροδικαστής.

Η ΑΡΧΑΙΟΤΗΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Καθ' ἃς ἔχομεν πληροφορίας, μετὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα θὰ συγκληθῇ μέγα συμβούλιον, ἄσχετον πρὸς τὸ Ἀνώτατον τοιοῦτον, ἀποτελεσθησόμενον ἐξ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, τὸ ὁποῖον θὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὴν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος τῆς ἀρχαιότητος τῶν ἀξιωματικῶν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ

ΤΩΝ Κ. Κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ ΕΝ ΜΙΛΑΝΩ

ΔΙΑΒΕΒΑΙΩΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΦΙΛΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΩΝ ΔΥΟ ΧΩΡΩΝ

Κατὰ τηλεγράφημα πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ ἐν Μιλάνῳ Ἕλληνος προξένου κ. Παρασκευοπούλου «ὁ κ. Μιχαλακόπουλος διερχόμενος χθὲς (προχθὲς) ἐκ Μιλάνου ἐπωφελήθη τῆς αὐτόθι παρουσίας τοῦ Ἰταλοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Μουσσολίνι μετὰ τοῦ ὁποίου ἔσχε συνομιλίαν ἐν τῇ Νομαρχίᾳ.»

Κατ' ἄλλας τηλεγραφικὰς ἐκ Ρώμης πληροφορίας ἡ μετὰ τοῦ κ. Μουσσολίνι συνάντησις τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου εἶχεν ὁρισθῆ ἐν Μιλάνῳ πρὸ τῆς ἐκ Γενεύης ἀναχωρήσεως τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κατόπιν σχετικῆς συνεννοήσεως.

Μετὰ τὴν συνομιλίαν ἐξεδόθη ἐπίσημον ἰταλικὸν ἀνακοινωθὲν ἀναφέρον ὅτι «οἱ κ. κ. Μουσσολίνι καὶ Μιχαλακόπουλος εἰς μακρὰν καὶ ἐγκάρδιον συνδιάλεξιν ἔλαβον τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπιβεβαιώσουν τὰς ἐγκαρδίους σχέσεις φιλίας τὰς ὑφισταμένας μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν.»

Κατὰ τὰς αὐτὰς τηλεγραφικὰς πληροφορίας οἱ ἐν Ρώμῃ ξένοι ἀνταποκριταὶ μεταδίδοντες εἰς τὰς ἐφημερίδας των τὸ ἀναφερθὲν ἐπὶ τῆς συναντήσεως ἐπίσημον ἀνακοινωθὲν σχολιάζουν τὰς ἐν Μιλάνῳ συνομιλίας τοῦ Ἰταλοῦ πρωθυπουργοῦ, ἐπιμένοντες ὅτι ἀποβλέπουν αὐταὶ εἰς τὴν στενωτέραν προσέγγισιν τῆς Ἰταλίας μετὰ τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ἑλλάδος.

Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΝΤΑΥΘΑ ΚΥΚΛΩΝ

Ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα ἁρμοδίων κύκλων παρετηρεῖτο χθὲς τὴν ἑσπέραν ὅτι ἡ πραγματοποιηθεῖσα ἐν Μιλάνῳ συνάντησις τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου μετὰ τοῦ κ. Μουσσολίνι δὲν πρέπει νὰ συσχετίζεται πρὸς τὴν προηγηθεῖσαν συνάντησιν μετὰ τοῦ Ἰταλοῦ Πρωθυπουργοῦ τοῦ Τούρκου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν Ρουσδῆ βέη.

Προσετίθετο, ὅτι τόσον αἱ ἐν Γενεύῃ διεξαχθεῖσαι συνομιλίαι τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου ὅσον καὶ ἡ προχθεσινὴ τοιαύτη μετὰ τοῦ κ. Μουσσολίνι ἀποβλέπουσαι εἰς τὴν ἐξομάλυνσιν τῶν ὑφισταμένων ζητημάτων πρὸς κατοχύρωσιν τῆς εἰρήνης ἐν τῇ Βαλκανικῇ καὶ τῇ Μεσογείῳ, ἐγένοντο ἀφοῦ κατέστησαν ἐκ τῶν προτέρων ἐνήμεροι τόσον ἡ Ἀγγλία ὅσον καὶ ἡ Γαλλία. Ἡ πρὸ τῆς ἐκ Γενεύης, ἄλλωστε, ἀναχωρήσεως τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου συνάντησίς του κατόπιν προσκλήσεως αὐτόθι μετὰ τοῦ συμβούλου τῆς ἐν Παρισίοις πρεσβείας ἦτο σχετικὴ καὶ μὲ τὴν ἐκ τῶν προτέρων γνωστοποίησιν εἰς τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν τῆς μελλούσης νὰ πραγματοποιηθῇ καὶ πραγματοποιηθείσης προχθὲς ἐν Μιλάνῳ συνομιλίας.

Ὑπὸ τῶν αὐτῶν κύκλων ἐτονίζετο ὅτι αἱ ὁπωσδήποτε ἐκ τῶν διαφόρων εὐρωπαϊκῶν κέντρων προερχόμεναι πληροφορίαι ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν τὴν ὁποίαν προσέλαβον αἱ μετὰ τοῦ Ρουσδῆ βέη ἐν Γενεύῃ καὶ τοῦ κ. Μουσσολίνι ἐν Μιλάνῳ συνομιλίαι τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου εἶνε ὑπερβολικαὶ καὶ ὅτι πρὸ τὸ παρὸν τοὐλάχιστον δὲν πρέπει ν' ἀναμένωνται οἱαιδήποτε γενικώτεραι συνέπειαι ἐκ τῶν συνομιλιῶν αὐτῶν συναφῶς μὲ τὰς σχέσεις εἴτε ἰδιαιτέρως εἴτε συνολικῶς τῶν τριῶν Κρατῶν.

ΑΙ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ

Καὶ γενικώτερον κρατεῖ ἐνταῦθα ἡ ἐντύπωσις, ὡς ἀρχῆθεν ἐτονίσαμεν, ὅτι, παρὰ τὴν ὑφ' ὡρισμένων κύκλων ἐκδηλωθεῖσαν αἰσιοδοξίαν, ἡ ἀνάγκη τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ζωτικωτάτων ζητημάτων τῶν ὑφισταμένων κυρίως μετὰ τῆς Τουρκίας, καθιστᾷ κάπως ἀκαδημαϊκάς, διὰ τὸ ἄμεσον τοὐλάχιστον μέλλον, τὰς περὶ στενωτέρας προσεγγίσεως ἐπισήμους συνομιλίας.

Τὴν γνώμην ταύτην ἐνισχύει καὶ τὸ πνεῦμα ὑφ' ὃ εἶνε συντεταγμένον τὸ ἐν Ἀγκύρᾳ ἐκδοθὲν ἐπίσημον ἀνακοινωθὲν περὶ τῆς ἐν Γενεύῃ συνομιλίας τοῦ Ρουσδῆ βέη μετὰ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου. Τὸ ἀνακοινωθὲν τοῦτο, ἐκδοθὲν χθές, περιορίζεται ν' ἀναφέρῃ ὅτι οἱ δύο ὑπουργοὶ «συνδιελέχθησαν περὶ τῶν ἐνδιαφερόντων τὰ δύο κράτη ζητημάτων καὶ συνεφώνησαν νὰ ἐξακολουθήσουν φιλικῶς τὰς διαπραγματεύσεις εἰς Ἄγκυραν μεταξὺ τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων ἀμφοτέρων τῶν Κρατῶν διὰ τὸν τελικὸν διακανονισμὸν τῶν ζητημάτων αὐτῶν».

Ο ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΧΡΗΣΕΩΣ

ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ ΔΙΑ ΤΑ ΕΣΟΔΑ ΚΑΙ ΕΞΟΔΑ.—ΔΕΝ ΘΑ ΕΠΙΒΛΗΘΟΥΝ ΝΕΑΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΙ

Αἱ ἐργασίαι διὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1928—1929 συνεχίζονται ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν πιστεύεται δὲ ὅτι μέχρι τῶν μέσων τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Μαΐου θὰ καταστῇ δυνατὸν ν' ὑποβληθῇ οὗτος εἰς τὴν Βουλήν.

Μέχρι τῆς ψηφίσεώς του ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἡ κίνησις τῶν ἐξόδων θὰ ρυθμίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δωδεκατημοριῶν.

Ἀνεκοινώθη συναφῶς ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἔσοδα δὲν θὰ παρουσιασθοῦν σημαντικαὶ διαφοραὶ ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τῆς παρελθούσης χρήσεως ἀναγραφέντα, καθόσον ὁ ὑπολογισμὸς θὰ γίνῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κειμένων φορολογικῶν διατάξεων, αἱ ὁποῖαι δὲν πρόκειται νὰ ὑποστοῦν ἀλλοιώσεις ὡς πρὸς τὰ ποσοστὰ τῶν φόρων τὰ ὁποῖα θὰ παραμείνουν τὰ αὐτά.

Μεταρρυθμίσεις τινὲς δυνατὸν νὰ ἐπενεχθοῦν ἐπὶ τῶν διατάξεων αἵτινες ἀφοροῦν τὴν φοροτεχνικὴν ὑπηρεσίαν. Τοιαῦται τροποποιήσεις θὰ γίνουν καὶ ἐπὶ τῶν κατατεθειμένων εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχεδίων, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς καλυτέρας βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων.

Παρεσχέθη ἀφ' ἑτέρου ἡ διαβεβαίωσις ὅτι οὐδεμία νέα φορολογία πρόκειται νὰ ἐπιβληθῇ δεδομένου ὅτι αἱ ὑπάρχουσαι κρίνονται ἐπαρκεῖς διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἐξόδων. Πιστεύεται μάλιστα ὅτι αἱ φορολογίαι καλῶς ἐφαρμοζόμεναι δύνανται νὰ ἀποδώσουν περίπου 500 ἑκατομμύρια ἐπὶ πλέον τῶν κατὰ τὴν χρῆσιν 1927—1928 εἰσπραχθέντων. Τὴν ἀνωτέρω ἄποψιν ἀνέπτυξε χθὲς ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μυλωνᾶς, ὁ ὁποῖος προσέθεσεν ὅτι ἡ καλὴ παρακολούθησις τῶν φορολογιῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ ὑποχρεωθοῦν πολλοὶ ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις φορολογουμένων νὰ καταβάλουν ποσὰ κατὰ πολὺ ἀνώτερα ἐκείνων τὰ ὁποῖα κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη ἐπλήρωνον.

Ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα ὁ κ. Μυλωνᾶς ἐδήλωσεν ὅτι αἱ δαπάναι θὰ περιορισθοῦν εἰς τὰς ἀπολύτως ἀναγκαίας, ὥστε νὰ μὴ ὑπερβοῦν ταῦτα τὰ ὑπὸ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς Γενεύης διαγραφόμενα ὅρια.

Ἀναγκαία ὑπέρβασις τοῦ ὁρίου τῶν 9 δισεκατομμυρίων προβλέπεται λόγῳ τῶν ἀναγραφησομένων δαπανῶν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν παραγωγικῶν δανείων.

Ἡ ἐπιβάρυνσις αὕτη θὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸ ποσὸν τῶν 700 ἑκατομ., θὰ προέρχεται δὲ ἐκ τῶν δανείων Φαουντέσιον, τριμεροῦς κλπ.

Συνεπῶς τὸ σύνολον τῶν ἐξόδων ὑπολογίζεται νὰ φθάσῃ εἰς τὰ 9700000000.

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα αἱ χορηγηθησόμεναι πιστώσεις εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν θὰ ὑπερβοῦν κατὰ 300 ἑκατομμ. δραχμῶν τὰς τῆς χρήσεως 1927-28 καὶ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν κατὰ 50 ἑκατ. πρὸς ἐκπλήρωσιν ἀνειλημμένων ἤδη ὑποχρεώσεων διὰ στρατιωτικὰς καὶ ναυτικὰς προμηθείας.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΩΝ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

ΠΟΙΑΝ ΛΥΣΙΝ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ ΔΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΔΥΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΩΝ

Εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Χωροφυλακῆς συνῆλθον καὶ χθὲς οἱ ἀνώτεροι διοικηταὶ καὶ ἐσυνέχισαν τὰς συζητήσεις ἐπὶ τῶν ἀφορώντων τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν ζητημάτων. Κατὰ τὴν χθεσινὴν σύσκεψιν ὅλοι οἱ μετέχοντες αὐτῆς ἀξιωματικοὶ ἐδήλωσαν ὅτι ἡ δύναμις Χωροφυλακῆς εἰς ὅλα τὰ ἐπαρχιακὰ κέντρα εἶναι ἀνεπαρκής, ἀπεφασίσθη δὲ νὰ ἐκφρασθῇ ἡ εὐχὴ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν περὶ ἐνισχύσεως.

Ἐπίσης οἱ ἀνώτεροι διοικηταὶ ἠσχολήθησαν καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν δύο ἀστυνομιῶν καὶ συνεζήτησαν ἐπὶ τῶν προτεινομένων διὰ τὴν ἐπίλυσιν αὐτοῦ ἀπόψεων. Διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο ἀνεγνωρίσθη ὅτι ὑπὸ τοὺς σημερινοὺς ὅρους, ὑφ' οὓς τελοῦν τὰ μεγάλα ἀστικὰ κέντρα τοῦ Κράτους ὅσον ἀφορᾷ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν καὶ τὴν κομμουνιστικὴν προπαγάνδαν ἡ ἀπομάκρυνσις τῆς Χωροφυλακῆς ἐκ τῶν μεγάλων πόλεων καὶ ἡ ἀντικατάστασις αὐτῆς διὰ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων θ' ἀπετέλει λύσιν ἐπιβλαβῆ εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν τῶν μεγάλων κέντρων.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Χωροφυλακῆς ἅμα ὡς περατώσῃ τὰς ἐργασίας του θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἰδιαίτερον ὑπόμνημα διὰ τοῦ ὁποίου θὰ προτείνῃ ὅπως ἡ Χωροφυλακὴ παραμείνῃ μὲ ὅλα τὰ δικαιώματα τῆς ἀσφαλείας τὰ ὁποῖα ἔχει εἰς τὰς πόλεις καὶ τὴν ὕπαιθρον, εἰς δὲ τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων χορηγηθοῦν τὰ ἀστυνομικὰ καθήκοντα καὶ εἰς ἐκείνας ἐκ τῶν μεγάλων πόλεων, ὅπου τὰ ἀνωτέρω καθήκοντα ἐκτελεῖ ἡ Χωροφυλακή.

Εἰς τὸ ὑπόμνημα θὰ ἀναφέρεται προσέτι ὅτι τὴν λύσιν ταύτην ἐπιβάλλει τὸ συμφέρον τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, ἥτις δύναται νὰ παγιωθῇ μόνον διὰ τῆς Χωροφυλακῆς, ἐνόπλου σώματος ἔχοντος γνῶσιν καὶ τῶν ἀστυνομικῶν καθηκόντων. Ἐν τέλει θὰ τονίζεται ὅτι τὸ ζήτημα πρέπει νὰ λυθῇ ταχέως, διότι ἡ ἐκκρεμότης ἐπὶ τοῦ ζητήματος συντελεῖ εἰς τὴν κατατριβὴν τῶν δύο σωμάτων καὶ εἰς τὴν ἀπομάκρυνσίν των ἐκ τοῦ προορισμοῦ των.

Κατὰ τὴν σημερινὴν τελευταίαν συνεδρίασιν θὰ διεξαχθῇ συζήτησις ἐπὶ τῶν ληπτέων μέτρων πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ κομμουνιστικοῦ κινδύνου.

Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΙΣ ΚΗΡΥΣΣΕΤΑΙ ΕΝ ΔΙΩΓΜΩ

ΕΝΤΟΝΟΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΗΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟ ΣΥΝΤΑΧΘΕΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Ἡ Διοίκησις τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας τῶν Ἐργατῶν τῆς Ἑλλάδος, συνελθοῦσα εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν μετὰ τῶν Ὁμοσπονδιῶν καὶ ἐργατικῶν Κέντρων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς συνεζήτησεν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ διώξεως τοῦ κομμουνισμοῦ. Ἡ Συνομοσπονδία ἔλαβε τὰς ἑξῆς ἀποφάσεις:

1) Χαρακτηρίζει τὸ ἐν λόγῳ νομοσχέδιον ὡς ἀποτελοῦν στίγμα διὰ τὴν δημοκρατικὴν Ἑλλάδα, ἡ ὁποία θέλει νὰ θεωρῆται ὡς κοιτὶς τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας.

2) Διαμαρτύρεται πρὸς τὴν ἐργατικὴν τάξιν τῆς χώρας καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καθὼς καὶ πρὸς πάντα ἐλεύθερον ἄνθρωπον, διὰ τὸ ἑτοιμαζόμενον πραξικόπημα ἐναντίον τῶν ἐλευθεριῶν καὶ τῆς συνειδήσεως τοῦ ἀτόμου.

3) Κηρύσσει τὴν ἐργατικὴν τάξιν ἐν διωγμῷ καὶ τὴν καλεῖ νὰ ἀγωνισθῇ διὰ παντὸς μέσου πρὸς περιφρούρησιν τῶν ἐλευθεριῶν της.

4) Ζητεῖ παρὰ τῆς Βουλῆς ὅπως ἀρνηθῇ νὰ γίνῃ συμμέτοχος τοῦ μεσαιωνικοῦ καὶ ἀπολυταρχικοῦ αὐτοῦ μέτρου.

5) Ἀπευθύνει διαμαρτυρίαν: πρὸς τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον Ἐργασίας, πρὸς τὸν Σύλλογον τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ Πολίτου, πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν κατὰ τῆς λευκῆς τρομοκρατίας, πρὸς τὴν Διεθνῆ Συνδικαλιστικὴν τῆς Ἄμστερνταμ καὶ λοιπὰς Ὀργανώσεις τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ πρὸς τὸν Διεθνῆ Τύπον.

6) Ἐκλέγει ἐπιτροπὴν ἀπὸ τοὺς γραμματεῖς τῶν ὁμοσπονδιῶν καὶ τῶν Κέντρων πρὸς ἐπίδοσιν τοῦ παρόντος εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς, τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοὺς διαφόρους ὑπουργούς.

7) Ἐντέλλεται τὰς Ὁμοσπονδίας καὶ τὰ κατὰ τόπους Ἐργατικὰ Κέντρα ὅπως εὑρίσκωνται ἐν ἐπιφυλακῇ καὶ ἐν ἀναμονῇ τῶν ὁδηγιῶν μας, προετοιμάσουν δὲ καὶ ἐξηγήσουν εἰς τὰ μέλη τῶν ὀργανώσεών των, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς προκηρύξεως τῆς Συνομοσπονδίας, τὸν κίνδυνον τὸν ὁποῖον διατρέχουν ἐκ τῆς ψηφίσεως τοῦ ὡς ἄνω νομοθετικοῦ μέτρου, καὶ

8) Ἐπιφυλάσσεται νὰ λάβῃ κάθε ἐνδεικνυόμενον μέτρον διὰ τὴν ματαίωσιν τῆς ψηφίσεως τοῦ ἐν λόγῳ νομοσχεδίου καὶ διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἐλευθεριῶν τῶν ἐπαγγελματικῶν ὀργανισμῶν.»

Δ. ΣΤΡΑΤΗΣ

ΘΑ ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΘΗ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἐπελήφθη ἀπὸ χθὲς τῆς μελέτης τοῦ ὑπὸ τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς καταρτισθέντος σχεδίου νόμου περὶ διώξεως τοῦ κομμουνισμοῦ, προκειμένου νὰ ἐπιφέρῃ εἰς αὐτό, πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς του εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, τροποποιήσεις τινάς, αἵτινες ἐπιβάλλονται διὰ νὰ προσαρμοσθῇ τὸ νομοσχέδιον πρὸς τὸ Σύνταγμα, πρὸς τὸ ὁποῖον συγκρούεται κατὰ τὰ πλεῖστα καὶ κυριώτερα αὐτοῦ σημεῖα, κατὰ τρόπον μάλιστα δημιουργοῦντα κίνδυνον μὴ ἀναγνωρίσεώς του ὑπὸ τῶν δικαστηρίων.

Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ὁ κ. Τουρκοβασίλης συνωμίλησε χθὲς τὴν μεσημβρίαν μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ κόμματος τῶν Ἐλευθεροφρόνων κ. Ι. Μεταξᾶ, τὴν ἑσπέραν δὲ ἐπεσκέφθη κατ' οἶκον τὸν οἰκουροῦντα συνάδελφόν του ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Βελέντζαν.

Η ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗΝ ΤΟΥ ΘΕΣΜΟΥ ΤΗΣ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΕΩΣ

Εἰς τὴν Βουλὴν συνῆλθε χθὲς ἡ κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐξηκολούθησε τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ καταρτισμοῦ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς σχεδίου νόμου διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ θεσμοῦ τῆς ἀποκεντρώσεως. Μετὰ συζήτησιν ἀπεφασίσθη ἡ ἀποστολὴ πρὸς ὅλα τὰ ὑπουργεῖα ἐγγράφου διὰ τοῦ ὁποίου νὰ παρακαλοῦνται ὅπως παράσχουν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὰς κάτωθι πληροφορίας.

1) Ποία ἡ ἁρμοδιότης τῶν τμημάτων καὶ περιεχόμενον ἑκάστου ὑπουργείου. 2) Ποία ἡ ἔκτασις τῆς ἁρμοδιότητος αὐτῆς καθ' ἕκαστον ἀντικείμενον. 3) Ποῖαι πράξεις ἀποφασιστικῆς ἁρμοδιότητος ἔχουν ἐκχωρηθῇ διὰ νόμου ἢ διατάγματος εἰς τὰ περιφερειακὰ ὄργανα. 4) Ποῖοι οἱ σχετικοὶ νόμοι οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν ἁρμοδιότητα ἑκάστου τμήματος ἑκάστου ὑπουργείου, καὶ 5) Ποῖα τὰ ἀντικείμενα τῆς ἁρμοδιότητος ἑκάστου τμήματος δι' ἃ ἀπαιτεῖται: α') διάταγμα, β') ἀπόφασις ἢ πρᾶξις ὑπουργική.

Τὰ εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἐγγράφου τούτου χορηγηθησόμενα στοιχεῖα θὰ δοθοῦν εἰς τὸν βουλευτὴν κ. Π. Εὐριπαῖον, ὁ ὁποῖος ἀνέλαβε τὸν καταρτισμὸν τοῦ ὡς ἄνω σχεδίου νόμου. Κατὰ παρασχεθείσας πληροφορίας ἐκ μέρους τοῦ κ. Εὐριπαίου, τὸ νομοσχέδιον περὶ καθιερώσεως τοῦ θεσμοῦ τῆς ἀποκεντρώσεως, δὲν πρόκειται νὰ δημιουργήσῃ οὐδεμίαν δαπάνην, διότι πρόκειται ἁπλῶς περὶ ἐκχωρήσεως ὡρισμένων δικαιωμάτων τοῦ Κέντρου εἰς τὰ περιφερειακὰ ὄργανα, τὰ ὁποῖα σήμερον δὲν δύνανται νὰ λύσουν τοπικὰς μικροϋποθέσεις ἀκόμη, διότι πρέπει ἐπ' αὐτῶν νὰ ἔχουν τὴν γνώμην τοῦ Κέντρου.

Ὑπολογίζεται, ὅτι τὸ νομοσχέδιον θὰ καταρτισθῇ ἐντὸς τοῦ μηνός, υἱοθετούμενον δὲ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς κυβερνήσεως ὁλοκλήρου, θὰ κατατεθῇ εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐργασιῶν της μετὰ τὰς διακοπὰς τοῦ Πάσχα.

ΔΕΝ ΗΤΟ ΚΙΝΗΜΑ

Χθὲς τὴν νύκτα ἡ περὶ τοὺς Ἀέρηδες συνοικία ἀνεστατώθη ἀπὸ ἀλλεπαλλήλους κρότους, οἱ ὁποῖοι ὡμοίαζον μὲ πυροβολισμούς. Ἐκ τῶν ὑστέρων ὅμως ἀπεδείχθη ὅτι ἐπρόκειτο περὶ κροτίδων.

Η ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ ΔΥΝΑΜΙΤΙΣΤΩΝ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ. 5. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Οἱ καταδικασθέντες εἰς θάνατον κομιτατζῆδες Νάνωφ καὶ Κούλελης δὲν ἐτυφεκίσαν ἐν ἀναμονῇ τῆς παρελεύσεως διμήνου ἀρχομένου κατὰ τὸν νόμον ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως πρὸς ἀπονομὴν χάριτος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας. Ἡ προθεσμία λήγει τὴν 3 Μαΐου.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Ἀπέθανε χθὲς ἐκ συγκοπῆς τῆς καρδίας ὁ ἐν ἀποστρατείᾳ συνταγματάρχης Δούλης, ἄλλοτε ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν τῆς αὐτονόμου Βορείου Ἠπείρου καὶ βουλευτὴς Ἀργυροκάστρου.

2α ΕΚΔΟΣΙ

ΕΚΦΡΑΖΟΝΤΑΙ ΦΟΒΟ

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΥ ΕΝΤΑΣΕ

ΤΩΝ ΣΕΡΒΟΑΛΒΑΝΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕ

Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 5 (Τοῦ ἀντα- κριτοῦ μας).—Οἱ ἐνταῦθα διπλω- ματικοὶ κύκλοι σχολιάζοντ- τὰς νέας ἀλβανοσερβικὰς προ- τριβὰς ἐκφράζουν φόβους μή- πως ἡ Εὐρώπη εὑρεθῇ ἐνώπι- ον ἐπικινδύνου ἐντάσεως τῶν ἀλβανοσερβικῶν σχέσεων, αἱ- τινες μοιραίως ἐπηρεάζουν τὴ- μεταξὺ Γιουγκοσλαυΐας Ἰταλίας ἐπαφήν, κατόπιν πο- λῶν καὶ κοπιωδῶν προσπαθει- ῶν συντελεσθεῖσαν.

ΣΕΡΒΙΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, (Πρακτ. Ἀβάλα).— Ἡ ἐφημερ- «Νοβόστι» γράφει διὰ τὸ τημα τοῦ κλεισίματος τῶν ἀλ- βανικῶν συνόρων ὅτι ἡ νέα α- τη ἀδικαιολόγητος πρᾶξις τῆς ἀλβανικῆς κυβερνήσεως ἀπο- τελεῖ οὐχὶ φιλικὴν ἐκδήλωσ- τῆς ἀλβανικῆς ἐξωτερικῆς πο- λιτικῆς ἀπέναντι τῆς Νοτ- σλαυΐας, τῆς ὁποίας μόνη ἐπι- θυμία εἶνε ἡ διατήρησις σχέ- σεων φιλικῶν καὶ καλῆς γει- τονίας μετὰ τῆς Ἀλβανίας πως καὶ ἐξασφάλισις τῆς πο- λιτικῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἀλ- βανίας.

ΑΝΕΒΛΗΘΗ Η ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙ

ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΟΑΓΡΟΤΙΚΩΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ. 5. (Τοῦ ἀντα- ποκριτοῦ μας). — Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ ἐθνικοαγροτικοῦ κόμματος ἡ μεγά- λη συγκέντρωσις ἡ ὁποία εἶχεν ὁρισθῆ διὰ τὴν 22 τρέχοντος ἀνεβλήθη δι- τὴν 6ην Μαΐου. Ἡ ἀναβολὴ ἀπεφασί- σθη ἐξ αἰτίας τοῦ ψύχους τὸ ὁποῖον καθιστᾷ δυσχερῆ τὴν προσέλευσιν καὶ τὴν παραμονὴν εἰς Ἄλμπα Γιούλι- τῶν συγκεντρωθησομένων.

ΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΠΛΗΜΜΥΡΑΙ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 5. (Τοῦ ἀνταποκριτ- μας). — Αἱ ζημίαι ἐκ τῶν πλημμυρῶν εἰς τὴν περιφέρειαν Σερρῶν ὑπολογίζεται ὅτι ὑ- περβαίνουν τὰ ἑκατὸν ἑκατομμύρια. Ἡ πλημ- φθεῖσα ὑπὸ τῶν ὑδάτων ἔκτασις ἀνέρχετ- εἰς 80.000 στρέμματα.

Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς κ. Καλεύρας ζητεῖ ἐπειγόντως πίστωσιν τριῶν ἑκατομμυρίων διὰ τοὺς πλημμυροπαθεῖς.

ΔΕΝ ΕΤΑΞΕΙΔΕΥΣΑΝ ΟΙ ΠΑΛΑΙΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΑΙ

Τὸ Λιμεναρχεῖον Πειραιῶς, εἰς ἐκτέλεσιν διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου, ἀπηγόρευσε χθὲς τὴν ἑσπέραν τὸν ἀπόπλουν διὰ Τῆνον τῶν ἀτμοπλοίων, τὰ ὁποῖα θὰ μετέφερον ἐκεῖ τοὺς Παλαιοημερολογίτας, οἵτινες θὰ μετέβαινον διὰ νὰ ἑορτάσουν τὸν Εὐαγγελισμόν, κατὰ τὸ Παλαιὸν Ἡμερολόγιον.

Η ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΟΝΤΟΝΗ

Οἱ συλληφθέντες προχθὲς τὴν νύκτα ἐπὶ πλαστογραφίᾳ καὶ ἀπάτῃ ἀδελφοὶ Γεώργιος, Νικόλαος καὶ Λούης Κοντονῆς, διευθυνταὶ μεταναστευτικῶν γραφείων, παρεπέμφθησαν χθὲς εἰς τὸν ἀνακριτὴν τοῦ 5ου τμήματος κ. Ρουμελιανάκην εἰς χεῖρας τοῦ ὁποίου εὑρίσκονται ὅλαι αἱ κατὰ καιροὺς ὑποβληθεῖσαι ἐναντίον των μηνύσεις. Ἐκτὸς τούτων συνελήφθησαν χθὲς καὶ οἱ ἀδελφοί των Θεόδωρος καὶ Χαράλαμπος Κοντονῆς. Ὑπολείπονται ἀκόμη δύο ἀδελφοὶ —εἶναι ἐν ὅλῳ 7— τῶν ὁποίων ὁ εἷς διαμένει εἰς τὴν Ἀμερικ- καὶ ὁ ἕτερος εἰς τὴν Γαλλίαν. Ἡ σύλληψ- των ἐνηργήθη ὑπὸ ὀργάνων τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων συνεπείᾳ καταγγελίας τοῦ ἐπὶ τῶν μεταναστεύσεων ὑπαλλήλου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Καβαλλιεράτου, πρὸς τὸν ὁποῖον διεβιβάσθησαν πλαστὰ ἔγγραφα τοῦ γραφείου τῶν ἀδελφῶν Κοντονῆ, κατασχεθέντα εἰς τὸ Χερβοῦργον ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ Ἕλληνος προξένου εἰς χεῖρας τοῦ ἐκ Καστορίας Ι. Κατσαμάκη, ἀποπειραθέντος δι' αὐτῶν νὰ ταξειδεύσῃ λαθραίως εἰς Ἀμερικ-

Μετὰ τὴν σύλληψιν τῶν ἀδελφῶν Κοντονῆ ἐνηργήθη ἔρευνα εἰς τὰ γραφεῖα των ἐπὶ τῶν ὁδῶν Σταδίου καὶ Αἰόλου καὶ εἰς τὰς κατοικίας των εὑρισκομένας παρὰ τὸ Ἡράκλειον, ἡ ὁποία ἀπέβη ἀποκαλυπτικωτάτη. Εὑρέθησαν καὶ κατεσχέθησαν ἐκεῖ 80 πλαστὰ διαβατήρια, δύο κλισσὲ διὰ τῶν ὁποίων ἐξετυποῦντο πιστοποιητικὰ τῶν Ἀμερικανικῶν Ἀρχῶν ἀπαραίτητα διὰ τοὺς μετανάστας, δύο ἔγγραφα τοῦ ἐνταῦθα Ἀμερικανικοῦ Προξενείου, τὰ ὁποῖα ἡ ὑπηρεσία τοῦ ἀνωτέρω προξενείου ἐβεβαίωσεν ὅτι ὑπεξῃρέθησαν ἐκ τῶν γραφείων της καὶ διάφορα ἄλλα ἔγγραφα καὶ ἐπιστολαὶ ὑπόπτου περιεχομένου.

Οἱ συλληφθέντες πράκτορες ἀνακρινόμενοι εἶπον ὅτι σκοπὸς τῶν γραφείων των ἦτο νὰ ἐξυπηρετήσουν τὸν κόσμον, ἔστω καὶ ἂν μετεχειρίζοντο ἀθέμιτα μέσα.

ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΥΠ' ΑΓΝΩΣΤΩΝ

Χθὲς τὴν νύκτα ὁ Ἀρμένιος Χατζηγώ- Τακοπιὰν 35ετής, ἐνῷ ἐπέστρεφεν εἰς τὴν παρὰ τὴν συνοικίαν Δουργούτη κατοικίαν του ἐπυροβολήθη πεντάκις διὰ περιστρόφου ὑπὸ δύο ἀγνώστων. καὶ ἐτραυματίσθη θανασίμως. Ὁ τραυματισθεὶς μετεφέρθη ἐν ἀφασίᾳ εἰς τὸ Πολιτικὸν Νοσοκομεῖον. Φέρει τραύματα εἰς τὴν κεφαλήν.

Τὸ ἔγκλημα ἀποδίδεται εἰς λόγους ἐκδικήσεως. Ὁ παθὼν μόλις εἶχεν ἐξέλθει τῶν φυλακῶν, ἀφοῦ ἐξέτισε ποινὴν ἐπὶ φόνῳ.

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ ΤΟΛΜΗΜΑΤΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. 5. (Πρ. Ρώϋτερ).— Τηλεγραφοῦν ἐκ Καΐρου ὅτι ἡ Ἀγγλὶς ἀεροπόρος Λαίδη Χὴτ ἀφίκετο ἐπὶ ἐλαφροῦ ἀεροπλάνου προερχομένη ἐκ τῆς πόλεως τοῦ Ἀκρωτηρίου. Εἶνε ἡ πρώτη γυνὴ ἡ ὁποία διασχίζει τὴν Ἀφρικὴν ἐπὶ ἀεροπλάνου.

ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΓΑΛΛΟΙ ΑΕΡΟΠΟΡΟΙ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 5. (Πρακτ. Χαβᾶς). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Μασσαλίας, ὅτι 250 Ἄγγλοι σοφοὶ ἀρχαιολόγοι καὶ λόγιοι ἐπιβαίνοντες τοῦ «Λωτοῦ» ἀνεχώρησαν διὰ περιοδείαν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰς νήσους τοῦ Ἀρχιπελάγους.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Κατὰ τὰς χθεσινὰς συνεδριάσεις τοῦ Χρηματιστηρίου, πρωϊνὴν καὶ ἀπογευματινήν, παρετηρήθη ἐλαφρὰ ἀγοραστικὴ κίνησις.

Κατόπιν τούτου αἱ τιμαὶ ἐνισχύθησαν, τὰ δὲ μεσημβρινὰ καὶ ἑσπερινὰ κλεισίματα ἐδόθησαν εἰς ἐπίπεδα ἀνώτερα τῶν τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

Ζωηροτέρα κίνησις παρετηρήθη ἐπὶ τῶν μετοχῶν Οἰνοπνευματοποιΐας, Οἴνων, Καμπᾶ, Λιπασμάτων καὶ Πυριτοδοποιείου.

Μεγάλη ζήτησις ἐσημειώθη ἐπὶ τῶν μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης αἵτινες ἀνῆλθον εἰς τὰς 75.300. Ἀνάλογος κίνησις ἐξεδηλώθη καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἑταιρικῶν ἀξιῶν.

ΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ

Ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν τῶν ἀνταλλαξίμων παρετηρήθη ζήτησις ἰδίᾳ κατὰ τὴν ἀπογευματινὴν συνεδρίασιν. Αἱ ἐν λόγῳ ὁμολογίαι διεκυμάνθησαν εἰς ἐπίπεδα ἐνισχυμένα ὡς ἑξῆς: Τὴν πρωΐαν 685—699—697, τὸ ἀπόγευμα 701—706—702.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Κλείσιμον 3 Ἀπριλίου 1928

ΛΟΝΔΙΝΟΥ		ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
5 ο)ο 1881	60.—	5 ο)ο 1914 . . .	1792
5 ο)ο 1884	60.—	Τράπ. Ἀθηνῶν .	
4 ο)ο 1887	50.—	» Ἀνατολῆς	
4 ο)ο 1889	49.50	Οἴνων	737
5 ο)ο 1890	60.—	Λαυρίου	32
5 ο)ο 1893	60.—	Ἠλεκτρικῆς . . .	145
4 ο)ο 1902	58.—	Σ.Π.Α.Π.	237
5 ο)ο 1907	85.—	Σιδ. Θεσσαλίας	411
4 ο)ο 1910	59.—		
5 ο)ο 1914	73.—		
7 ο)ο 1924	100.7		
6 ο)ο 1928	91.75		
Κτηματικῆς	98.—		

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩΝ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ ΟΨΕΩΣ	Ἀθηνῶν	Λονδίνου	Ν. Ὑόρκ.	Γενεύης	Ἄμστερ.	Παρισίων	Ρώμης	Πράγας	Βελιγραδ.	Βρυξέλλ.	Βουκουρ.	Κ)πόλ.
Δραχμὴ		369.—	—.—	—.—	—.—	0.33	0.24	0.449	0.75	—.—	—.—	262
Στερλίνα	369.—		4.882	25.341	12.125	124.01	92.41	164.65	277.—	34965	775	962
Δολλάριον	75.60	4.882		—.—	—.—	25.406	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ἑλβετ. φρ.	14.57	25.342	—.—		—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ὀλλαν. φρ.	30.46	12.118	—.—	—.—		—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Γαλλικ. φρ.	2.98	124.02	3.932	20.41	—.—		0.642	1.30	—.—	—.—	—.—	—.—
Λιρέττα	4.—	92.41	5.286	27.466	—.—	1.349		—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Κορ. Τσεχ.	2.25	164.76	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—		—.—	—.—	—.—	—.—
Δηνάριον	1.34	277.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—		—.—	—.—	—.—
Βελγικ. φρ.	2.11	34.965	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—		308	—.—
Λέϊ	0.47	775.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—		—.—
Λίρ. Τουρκ.	38.50	9.65	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 4 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1928

ΜΕΣΗΜΒΡΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΟΣ

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ	Π. Μ.	Μ. Μ.	ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ	Π. Μ.	Μ. Μ.
5 ο)ο 1881	4450	4450	ἄτοκον 1885	2.—	2.—
5 ο)ο 1884	4450	4450	5 ο)ο 1898	74.—	74.—
4 ο)ο 1887	3730	3730	5 ο)ο 1900	72.—	72.—
4 ο)ο 1889	3552	3552	1 ο)ο 1906	53.—	53.—
5 ο)ο 1890	4375	4375	6 ο)ο 1917	80.—	80.—
5 ο)ο 1893	4232	4232	6 ο)ο 1918	79.—	79.—
2 1)2ο)ο 1898	31539	31539	8 ο)ο ΑΒ 1919	79.—	79.—
4 ο)ο 1902	4275	4275	» Γ.ΣΤ. 1925	76.—	76.—
5 ο)ο 1907	1250	1250	5 ο)ο 1920)π.	188.—	188.—
4 ο)ο 1910	4200	4200	)μ.	190.—	190.—
5 ο)ο 1914	5375	5375	6 1)2ο)ο 1922	93.50	93.50
7 ο)ο 1924	7540.	7540	6 ο)ο 1926	77.50	77.50
8 ο)ο 1925	77178	77178	8 ο)ο 1926	89.—	89.—

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

3 ο)ο 1880	1500	1500	2 1)2 ο)ο 1912	72.—	72.—
2 1)2 ο)ο 1904	72.—	72.—	8 ο)ο 1926	697.—	702.—

Γραφεῖον Γ. Ν. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

ΜΕΤΟΧΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

ΤΡΑΠΕΖΩΝ	Π. Μ.	Μ. Μ.
Ἐθνικῆς . . .	75200	75200
Ἀθηνῶν . . .	890	890
Ἀνατολῆς . .	965	965
Λαϊκῆς . . .	6000	6000
Ἐμπορικῆς . .	793	798
Πειραιῶς . .	370	370
Βιομηχανίας .	680	675
Οἰκονομίας . .	173	173
Γενικῆς . . .	2000	2000
Κεντρικῆς . .	370	370
Κοσμ)πούλ. .	710	710
Θεσσαλίας . .	135	135
Χίου	700	700
Ἑλ. Ἐμ. Πίσ.	230	230
Ἀγγλοαμ. . .	60.—	60.—
Καραβασίλ. .	5000	5000
Σάμου	130	130
ΑΤΜΟΠΛΟΪΩΝ		
Κάπαρη . . .	15	15.—
Ἀχαϊκῆς . .	128	128
Ἐθνικῆς . . .	535	535
Παληοῦ . . .	10.—	10.—
Μιχαληνοῦ . .	550	550
Χιακῆς . . .	370	370
Γιαννουλάτου	240	240
Κορκόδειλος .	330	330

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑΙ	Π. Μ.	Μ. Μ.
Ἑρμῆς . . .	287	287
Καπνοῦ . . .	166	169
Ἀπόλλων . .	220	220
Βασιλειάδη .	100	100
Πυριτιδοπ. .	2175	2150
Λιπασμάτων .	1870	1875
Χρωμάτων . .	407	410
Ἄγκυρα . . .	47	47
ΒΙΟ	349	349
Παλλὰς . . .	350	350
Ἀβεζὰπ . . .	67	67
Κιλινδρόμ. .	140	140
Ἥλιος . . .	50	50
Ψυγεῖα Θεσ. .	240	240
Ἀθηνᾶ . . .	270	270
Παγ. Πατησ. .	85	85
Σάνιταρ . . .	82	82
Βέλλος . . .	92	92
Ἀλεξόπουλ. .	330	330
Κονσέρβαι . .	200	200
Ψυγεῖα Πει .	290	290
Ἀνατολὴ . .	150	150
Χημ. Βιομηχ.	115	115
Μακρῆ	1340	1340
Ἅλατος . . .	229	229
. . . . .		

ΟΙΝΟΠΟΙΙΤΙΚΑΙ	Π. Μ.	Μ. Μ.
Οἰνοποιΐας . .	1150	1170
Οἴνων . . .	2250	2230
Καμπᾶ . . .	430	440
Ἠσαΐα . . .	186	188
Ἕνωσις . . .	325	325
Γεωρ. Βιομ. .	368	367
. . . . .		
ΔΙΑΦΟΡΟΙ		
Ἠλεκτρικῆς .	382	382
Ἑνιαίας . . .	595	595
Τίτλ. Ἱδρυτ.	60	60
Ὑπεγγύων . .	5000	5000
Κορίνθου . .	900	900
Γεν. Ἀποθηκ.	645	645
. . . . .		
ΑΝΘΡΑΚΕΥΤΙΚ		
Ἀλιβερίου . .	154	154
Ἀνθρακωρ. .	45	45
Ἐπ.) Κοιναὶ	154	154
) Προν.	208	208
Λαυρίου . . .	51.—	51.—
Ὠρωποῦ . . .	212	212
. . . . .		

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑΙ	Π. Μ.	Μ. Μ.
Ἡρακλῆς . .	910	915
Τιτὰν . . .	1750	1750
Σέκερης . . .	190	190
Τέκτων . . .	373	373
Ἄτλας . . .	205	205
Ἔργον . . .	455	455
Κέκροψ . . .	253	253
Κύκλωψ . . .	215	215
Ἐργοληπτ. .	378	380
Ὄλυμπος . .	197	197
ΑΚΤΕ . . .	240	240
Πρώτη Οἰκοδ.	320	320
Καφαμπέλη	198	198
ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΚΑΙ		
Πειρ. Ἐπιχ.	316	316
Ἐριουργίας .	519	535
Βερμίου . . .	530	530
Ἔρια . . .	185	185
Ἑλλ. Ταπητ.	310	310
Χρυσαλλὶς . .	136	136
Ὑφαντουργ. .	120	120
. . . . .		
ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑ		
Θεσσαλίας .	1240	1240
ΣΠΑΠ	705	705
Ἠλεκτ. Σιδ. .	738	738

ΤΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Ἡ λίρα παρέμεινε χθὲς στάσιμος. Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν περιεστράφη εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν 369 δραχμῶν.

ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ

Κατ' ἀνακοίνωσιν ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, ἀπεκόπησαν χθὲς αἱ κάτωθι μερισματαποδείξεις:

Ἐκ τῶν μετοχῶν τῆς Τραπέζης Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἡ ὑπ' ἀρ. 13 μερισματαπόδειξις χρήσεως 1927 β' ἑξαμηνίας ἐκ δρ. 5.

Ἐπίσης ἀπεκόπη ἡ ὑπ' ἀρ. 10 μερισματαπόδειξις ἐκ τῶν μετοχῶν τῆς Οἰνοποιητικῆς ἑταιρίας «Ἕνωσις» ἐκ δρ. 25.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν τοῦ Χρηματιστηρίου αἱ τιμαὶ τῶν διαφόρων ἐμπορευμάτων περιεστράφησαν εἰς τὰ κάτωθι ἐπίπεδα:

Σῖτος Μανιτόμπα Νο 3 Δολλ. 6.30 κατὰ ο)ο χιλ. τσὶφ ἕτοιμος, Χάρντ Βίντερ Νο 2 δολλ. 6.35 κατὰ ο)ο χιλ. τσὶφ ἕτοιμος, Ἀργεντινῆς Ροζαφὲ εἰδ. βάρους 80 χιλ. σελ. 230 κατὰ τόννον τσὶφ ἕτοιμος.

ΣΤΑΦΙΔΑΓΟΡΑ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ. 5. — Σταφιδαγορὰ ἤρεμος. Ἀμαλιάδος 4180, Ὀλυμπίας 4120. Δελτία ἕτοιμα 3715—3740.